

Giới thiệu Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em

Cô không phải tiểu nha đáng yêu, đơn thuần!

Cũng không phải ôn hòa, trong sáng hay thuần khiết.

Thế giới này bị nhuộm bởi màu đen và...

Bối bối máu...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Quá khứ - Bi thương

Đó là một đêm mưa giông...

Trong một căn biệt thự liên tiếp những tiếng động chém giết, tiếng nổ súng và tiếng kêu cứu la hét thất thanh, ở một góc nào đó trong căn biệt thự đó thì lại có một thiên thần đang sắp chào đời..

Ở dưới tầng hầm của căn biệt thự đó, nó được coi là căn cứ bí mật của gia đình thì ở bên ngoài, mặc kệ mọi thứ đang hỗn loạn bên ngoài, có một người phụ nữ đang quần quai trong cơn đau từng giây, từng phút. Bên cạnh bà có một người đàn bà trung tuổi đang hấp hối và rất khản trương luôn miệng động viên bà..

Sau một đêm, một thiên thần nhỏ đã ra đời nhưng lập tức bị chìm vào giấc ngủ, một đêm chết chóc. Sau đêm đó, không biết lý do gì mà người mẹ đã quyết định sẽ giao cô nàng thiên thần ấy cho trại trẻ mồ côi. Và không lâu sau có một cặp vợ chồng đến nhận bé con ấy. Cô bé dù vẫn rất còn nhỏ nhưng với cặp mắt to tròn, làn môi chúm chím cộng với cái làn da trắng sữa đã khiến người đối diện phải rung động, và họ biết cô bé này khi lớn sẽ sở hữu một nhan sắc mà bất cứ kẻ nào cũng phải "say" và thứ gì đó rất kỳ khủng....

Thật may cho cô bé đó là chủ tịch và phu nhân của tập đoàn Lâm Gia, một tập đoàn có tiếng trong giới thượng lưu và kinh tế, và đương nhiên cô bé sẽ là tiểu thư của tập đoàn ấy. Khi cô bé lên 14 ông bà đã cho cô bé du học ở Anh và 5 năm sau, mọi thứ đã trở nên thú vị khi cô là sự dẫn dắt từ sự vô tâm, tàn bạo và lãnh khốc.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Trở về

Tập đoàn Khắc Minh là một cái tên mà ai nghe qua cũng phải kiêng nể, chính cái địa vị không hề nhỏ cũng như sức ảnh hưởng cực lớn đến trong và ngoài nước và đó cũng là thứ được định sẵn cho người thừa kế ngay từ lúc chào đời...

Tại sân bay....

Chuyến bay từ Anh quốc đến Việt Nam chuẩn bị hạ cánh, đề nghị các hành khách ổn định chỗ ngồi..

Từ khoang ghế Vip, một thiên thần bước ra trước ánh mắt ngưỡng mộ có, ghen tị có nhưng vẻ mặt lạnh lùng, cao ngạo và xinh đẹp ấy luôn khiến người khác luôn phải khiên dè, chỉ dám dứ cái vẻ mặt ấy mà trầm trồ. Cô gái ấy cách ba bước nữa là một đám vệ sĩ đang cung kính nói:

- Mời cô chủ lên xe, mọi người ở biệt thự đang chờ... - Một người đàn ông trung tuổi cẩn kính nói

Không nói gì, cô gái bước lên xe trong hàng ngàn nét mặt ngạc nhiên của mọi người.

Tại biệt thự của nó

- Thưa cô chủ, lão gia đang chờ cô trong phòng khách - Quản Gia Lâm cung kính nói

- Được - Cô nói, mặt vẫn lạnh tanh...

Cô đưa valy cho gia nhân rồi đi vào phòng khách, nơi người cha đáng kính bao năm mà cô hết mực yêu thương, gặp ba cô lập tức nở một nụ cười thật tươi, chạy nhào vào rúc trong vòng tay của ba nũng nịu như một đứa con nít.

- Thưa ba, con mới về - Cô vừa nói, vừa cười, vừa nhõng nhẽo

- Con bé này, đâu phải còn nhỏ nữa đâu - Trước cái nụ cười của cô ông còn phải lổ nhíp, dù là một người cha nuôi, ông cũng rất mực cưng chiều đứa con gái bé nhỏ này, ông lấy tay xoa đầu cô

- Hi hi, Thưa ba, con sẽ về đây sống một thời gian, mẹ sẽ về sau ạ - Cô thật vui vẻ, ở bên ngoài, cô luôn phải che giấu cảm xúc và tự nhủ rằng mình phải thật mạnh mẽ, chỉ khi ở trong vòng tay của ba mẹ, dù chỉ là đứa con nuôi nhưng cô cũng rất rất yêu hai con người này

- Ta biết, con có muốn đi học cho giống với bạn bè cùng trang lứa không - Ông nói, nhưng vẫn nghĩ rằng cô không đồng ý, vì ở bên Anh cô đã có cho mình 5 tấm bằng đại học và những hoàn thành những cấp bậc như tiến sĩ, thạc sĩ nên việc học với cô bây giờ quá nhàm chán.

- Thưa ba, con vẫn muốn đi học ạ, miễn sao không phải quản lí công ti là được rồi - Cô nhe răng cười khúc khích

- Con bé này, thật là... - Ông cười hào sảng, vì trước khi nó qua đây, ông đã dọa rằng nếu qua nó phải quản lí công ty của ông nên cô mới hơi lo lắng, dù đã rất thông minh và rành mạch về vấn đề đó nhưng cô vẫn chưa muốn, tuổi trẻ còn dài, tội gì phải gò bó trong công việc như thế, bây giờ thì có lý do để trốn việc rồi.

- Thôi, con đi đường cũng đã mệt, lên phòng nghỉ đi rồi chút nữa xuống ăn cơm - Ông nhẹ nhàng nói, cô bé khẽ mỉm cười, chạy vụt đi, ông vẫn khá lo lắng cho cô bé, thực chất cô rất đáng yêu và trẻ con, sao lại tạo cho mình cái vỏ bọc đóng băng ấy, điều đó ông chưa thể nào lý giải được...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Không có mắt sao!!!

Vào một sáng hôm nọ, khi một thiên thần nhỏ đang ngủ say thì bất chợt một tia nắng khẽ len qua cửa sổ, chiếu thẳng vào khuôn mặt xinh đẹp ấy, cô khẽ vươn vai rồi vào làm VSCN, chỉ 5' sau, mọi thứ đều hoàn hảo, vẫn cái vẻ mặt lạnh tanh ấy cô bước xuống nhà, mọi gia nhân và quản gia trong biệt thự đều xếp thành một hàng cung kính nói:

- Thưa tiểu thư, chúc cô một buổi sáng tốt lành, lão gia đang chờ cô ở trong bếp - Quản Gia Lâm nói

Cô vẫn không nói gì, bước vào phòng bếp, vẫn khuôn mặt ấy nhưng cô giờ trở nên đáng yêu, dễ thương hơn bao giờ hết, có lẽ là do cảm giác an toàn khi bên người thân mình

- Chúc ba một buổi sáng tốt lành, "ba ba ba" như hồi nhỏ, nghi lễ chào buổi sáng trẻ con của cô là hôn lên má ba 3 cái rồi nhe răng cười tinh nghịch, nhanh chóng ngồi vào bàn ăn..

- Đúng là tiểu nha đầu, con không lớn lên được chút nào hay sao - Ông vừa nói vừa cười, ông thật tự hào với đứa con gái này.

- Chỉ với ba mẹ thôi, hi hi - cô vừa nói, vừa gấp từng món ăn cho cô, cho ba

- Lát nữa, con hãy sắm sửa cho mình những thứ cần thiết để sáng ngày mai sẽ nhập học - Ông nói, vẻ mặt điềm tĩnh

- Cái gì, ngày mai sao - Cô hốt hoảng, dù biết sẽ nhập học sớm nhưng không ngờ sẽ sớm tới như vậy

- Đúng - Ông nói, nhìn cái vẻ mặt ấy ông cười trong vô thức

Cô không nói gì, ăn xong cô đi cùng một đám vệ sĩ đến The Center, một trung tâm thương mại nổi tiếng trong Thành Phố để mua sắm

- Máy người không cần theo tôi - Cô đã trở lại với khuôn mặt lạnh tanh, đầy sát khí, vốn dĩ cô không cần họ đi theo bởi cô đã đạt được những thành tích đáng nể như đai đen karate, và nhiều thể võ khác

Họ vâng lệnh, sợ làm phật lòng cô thì sẽ bị cắt đầu như chơi

- Vâng thưa cô chủ

Cô đi quanh quần trong khu mua sắm trong hàng ngàn ánh mắt của con người, trong đó có sự ngưỡng mộ, ghen tị, có những lời khen, tiếng chê đại khái là những âm thanh xì xào bàn tán, đối với cô, nó đã quá quen thuộc nên cô chẳng quan tâm cứ đi rồi lấy những thứ mình thích, mãi mê ngắm nhìn, cô đụng trúng phải thứ gì đó, quá bất ngờ nên ngã xuống tiếp đất:

- Đi đứng kiểu gì vậy!! - Tiếng ở đầu bên kia cực cần, tức giận nói, đó là một người con trai

- Không có mắt sao!!! - Cô choáng váng, vẫn ngoan cố như bản tính của cô

Như vừa nhận thức được điều mới xảy ra, cả hai đứng dậy, đập vào mắt cô là một anh chàng cao ráo, khá là điển trai (chỉ trong mắt cô là " khá "), đặc biệt với đôi môi quyến rũ và đôi mắt màu hổ phách, cô chẳng quan tâm đến, chỉ hừ nhẹ rồi sai bước đi. Trong khi anh đã bị lỗi nhịp với vẻ đẹp thiên thần của nó rồi. " Một cô gái thú vị! " - Hấn nhếch môi nhẹ rồi quay lưng bước đi

Khắc Trọng Kỳ (Hấn): 19 tuổi, cao 1m85, body cực chuẩn, gương mặt điển trai lạnh lùng quyến rũ, đặc biệt với cặp mắt màu hổ phách thu hút. Là người thừa kế Tập đoàn Khắc Minh. Hotboy No.1 trường Queen.

Lâm Ngọc Nghi (Nó): 19 tuổi, cao 1m68. Tên cũ là Trương Ngọc Nghi, vì được Lâm gia nhận nuôi nên đổi họ, Nghi là con nuôi nhưng được giữ bí mật, cô là con gái độc của nhà họ Lâm cũng là người thừa kế tập đoàn Lâm Gia. Gương mặt thiên thần nhưng luôn tạo cho mình một lớp băng dày, luôn đeo lens để che đi cặp mắt đen sâu thẳm luôn chứa nỗi ưu tư của cô.

Tạm thời là như vậy, đến đâu t/g sẽ gt đến đó ==))

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đâu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Không nhượng bộ

Cú va chạm hồi nãy vẫn làm nó hơi choáng váng, nên nó quyết định về nhưng nó bỗng thay đổi quyết định khi mắt nó gặp phải thứ trang sức đang lấp lánh ở phía kia.

Đó là một cái vòng cổ đặc biệt, không quá cầu kì, mặt dây chỉ đính một viên kim cương bản lớn được tạo thành một loài hoa rất đẹp, vừa mộc mạc lại vừa quý phái sang trọng. Cô tiến đến quây, cao ngạo nói:

- Cái đó - Cô nói, ánh mắt đánh về phía chiếc vòng đang ngự trị

- Vui lòng đợi tôi một chút - Hiểu ý, chị nhân viên nhanh chân lấy chiếc vòng cổ lại cho nó, nó gật đầu miễn cưỡng

- Gợi cho....- Cô đang nói thì

- Gợi cái đó lại cho tôi - Một giọng nam cắt ngang lời nói của nó

Nó tức giận, muốn biết xem kẻ nào to gan tới như vậy. Là hấn! Chính xác, là hấn, hấn muốn trả thù mình sao, nó không hề tỏ ra sợ sệt:

- Vị công tử đây có thể nhường nó cho tôi được không? - Nó nói với giọng lạnh tanh đầy cao ngạo, nhưng đối với nó đây là những từ tôn trọng hấn lắm rồi.

- Cô hãy gợi lại cho tôi - Hấn vẫn không mảy may màng đến lời nói đó, đối với nó đây là một sự khinh bỉ đến tột cùng.

- Tôi nhìn thấy nó trước, cô hãy gợi lại cho tôi - Nó không chịu thua, bình thường nếu là thứ trang sức khác thì nó có thể bỏ qua và nhường cho người khác nhưng đối với con người này thì không thể.

- Xin hai vị bình tĩnh, thưa anh vị tiểu thư đây nhìn thấy trước, mong anh...- Cô NV bối rối, không biết làm thế nào cho phải.

- Tôi có thể trả giá cao hơn, gợi lại cho tôi - Hấn nói, khuôn mặt vẫn không chú ý đến món trang sức kia, chỉ nhìn khuôn mặt thiên thần của nó xem phản ứng như thế nào...

- Được rồi, nếu vị công tử đây không muốn nhường thì tôi cũng không cần nữa, Tạm biệt! - Biết thời gian không cho phép, cô nhìn đồng hồ rồi nhanh chân bước xuống khu cửa chính để chuẩn bị về nhà.

Phản hấn, hấn cũng không biết mình mua thứ này để làm gì? Cho thỏa mãn sự xa xỉ hay muốn trêu đùa với cô gái đó thì chưa chắc...

Ngay sau đó, hấn nhận được cú điện thoại là sẽ dự một buổi tiệc vào tối nay để mừng sinh nhật con gái của Diệp Gia - đối tác của công ty hấn, không đi không được nên hấn vẫn quyết định đi mặc dù xưa nay hấn chưa bao giờ đi những nơi xa xỉ ấy.

Sau khi nó về nhà, thì hay tin nó sẽ phải dự buổi dạ tiệc tối nay cùng ba nó, thứ nhất là để ba nó giới thiệu nó với mọi người, hai là để cho nó làm quen

với giới thượng lưu này, nhưng không biết rằng một lần nữa cuộc gặp gỡ định mệnh ấy sẽ khiến biết bao trái tim nam nhân tan chảy và cuộc chiến tranh giành cô gái nhỏ bé đó là khởi nguồn của một câu chuyện thú vị sắp bắt đầu.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Dạ tiệc - Cô là của tôi

Màn đêm buông xuống, tại tòa nhà W.T của thành phố.. Buổi dạ tiệc sắp bắt đầu, không khí đã bắt đầu nhộn nhịp với quy tụ biết bao gương mặt có tiếng trong ngành kinh tế và các cậu ấm cô chiêu đánh giá. Tại đây, buổi tiệc này tiểu thư Diệp Thiên là nhân vật chính - Băng Dương

Cô gái mặc một chiếc đầm màu đỏ khoét sâu ngực và xẻ tà ở chân lộ ra vòng một quyến rũ và cặp giò siêu mẫu cộng với khuôn mặt cả tá lớp phấn đã trông rất ư là nổi bật rồi, nhìn thoáng qua có vẻ xinh đẹp nhưng cũng thấy khá mất tự nhiên do lạm dụng trang điểm quá đà.

Cũng không có gì lạ, hôm nay là bữa tiệc sinh nhật của cô, cô muốn mình là người nổi bật nhất, xinh đẹp và quyến rũ nhất, dưới ánh mắt thèm thuồng của bao vị công tử và mọi người, cô đã cảm thấy rất thỏa mãn nhưng không, điều cô muốn thấy là Khắc Trọng Kỳ sẽ đến dự buổi tiệc này và trong mắt anh cô là người phụ nữ xinh đẹp nhất. Vì cô yêu Trọng Kỳ, yêu đến mù quáng, yêu đến mức mong muốn được chiếm hữu.

Bỗng nhiên bữa tiệc nổi trội hơn vì tự dưng có 30 - 40 người vệ sĩ xếp thành hàng dài chấp tay cung kính:

- Mời Khắc tổng - Giọng nghiêm nghị nhưng đầy tôn kính

Cùng lúc hần bước ra với bộ vest đen cao ngạo trong vẻ lạnh lùng, uy nghiêm nhưng lại khiến bao cô gái ngất ngây trong đo có Băng Dương. Cô ta rất vui vì anh đã đến, " ít nhiều gì anh cũng phải để ý đến tôi " - Cô thầm nghĩ, rồi sải bước tới chỗ anh đang ngồi nhâm nhi ly rượu vang cạnh cửa sổ

Trong anh đang suy nghĩ về cô gái hồi chiều. Cô ta có vẻ ngoài của một thiên thần nhưng lại tạo cho mình một lớp băng không lồ, có lẽ vì hoàn cảnh, cũng giống như anh vậy. Đồng thời anh cũng thấy Băng Dương tiến lại phía mình

- Khắc tổng, thật vinh dự khi thấy anh ở đây, tôi có thể mời anh một ly chứ - Băng Dương nói, anh cảm thấy một vị ngây thơ giả tạo trong giọng nói của cô ta, nó làm anh cảm thấy ghê tởm

- Hôm nay là sinh nhật mỹ nữ của Diệp Gia, Khắc Trọng Kỳ tôi đương nhiên phải tới góp vui - Anh nói với giọng kinh thường, liếc khinh bỉ sáng cô ta vẫn không biết mặt dày mà ngồi đây.

Cô ta nghe anh nói mình là " mỹ nữ " liền vui mừng, chưa kịp nói gì cảnh một đoàn vệ sĩ xếp thành hai hàng chấp tay cung kính lại diễn ra nhưng lần này là...

- Lâm tổng, mời ngài - Lâm Thế Hùng bước ra, dù đã quá trung tuổi nhưng trông ông vẫn phong độ với bộ vest lịch lãm

Theo sau ông, Ngọc Nghi cũng đi theo với bộ đầm trắng ngắn tới đùi không quá cầu kì lộ ra cặp chân trắng muốt, vốn dĩ gương mặt thiên thần ấy đã rất mê người hôm nay chỉ cần trang điểm nhẹ đã khiến bao chàng trai ngã gục. Cô bước ra làm trái tim bao người bị lỗi nhịp ánh mắt các vị công tử hào hoa hiện ngay 2 trái tim to đùng, nhanh chóng cô trở thành tâm điểm của buổi tiệc này chứ không phải Băng Dương, cô chẳng quan tâm tới điều đó, khoác tay ba mình tiến sâu và buổi dạ tiệc, ở đâu đó tại bàn đang nhâm nhi uống rượu thì hần cũng phải sững sờ vì vẻ đẹp của nó, lần trước gặp nó không trang điểm cũng đã đẹp lắm rồi, lần này nó còn trang điểm nhẹ. Nó giết chết từng nhịp đập của hần mất rồi, càng không thể ngờ nó là tiểu thư của Lâm Gia. Trong đầu hần đã lóe lên một ý thế chiếm hữu " Cô là của tôi! "

Cảm thấy mình không còn là tâm điểm của buổi dạ tiệc này, Băng Dương bước lên sân khấu và công bố lí do tổ chức bữa tiệc này nhưng mọi hướng nhìn đều vẫn đang đổ về phía nó, trong đó cũng có Trọng Kỳ cô không khỏi tức giận, tay nắm thành quyền trong thâm tâm đã thầm nguyên rủa con nhỏ đáng ghét kia, " Nhất định phải cho nó một bài học! " - Băng dương nghĩ rồi lóe lên một chiêu trò.

Trong lúc ấy ở một bàn khuất cạnh cửa sổ, hần rút ĐT ra và nói:

- Điều tra cho tôi về tiểu thư của Lâm Gia

Cùng lúc ở một phía khác, có một người đàn ông cũng đã bị lỗi nhịp dưới vẻ đẹp của nó, hần là Hàn Uy Kiệt con trai của Hàn Uy Minh cũng là người thừa kế của Tập đoàn Hàn Nghiên và cũng muốn chiếm hữu nó ngay " Cô là của tôi " - Hai ý nghĩ này đồng nghĩa với hai con người này sẽ đối đầu với nhau chẳng?

Diệp Băng Dương: 19t, khuôn mặt khá xinh nhưng luôn có cả tấn phần trên gương mặt làm mất đi vẻ hài hòa vốn có, người thừa kế của tập đoàn Diệp Thiên, yêu đơn phương Trọng Kỳ đến mù quáng, có thể làm tất cả chỉ để mình trở thành người của hần.

Hàn Uy Kiệt: 19t, cao 1m8 khuôn mặt khá điển trai, đặc biệt sát gái với chiếc răng khểnh cực duyên, body chuẩn. Người thừa kế Tập Đoàn Hàn Nghiên, yêu nó từ lần đầu gặp trong buổi dạ tiệc

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Thủ Đoạn - Làm cho bế mặt

Với những bước đi cao ngạo bên ba mình, cộng với cái vẻ mặt lạnh lùng không chút cảm xúc ấy, người khác lại cảm thấy thiên thần ấy rất thần bí và cần phải khám phá, cô khoác tay ba mình đi giới hàng ngàn con mắt bị hút vào bởi cô, Lâm Thế Hùng rất lấy làm tự hào, ông tiến lên sân khấu, giọng nói trầm ấm, to, đồng dạng vang lên:

- Lời đầu tiên cho phép Lâm Thế Hùng này gởi tới mỹ nữ của Diệp Thiên lời chúc sinh nhật trân trọng, thứ hai cho phép tôi được giới thiệu với các vị đưa con gái mới về nước của tôi, Lâm Ngọc Nghi, xin các vị chiếu cố

Cô bước lên, như một thiên thần sải cánh xuống mặt đất vậy, từ nam đến nữ không ai có thể phủ nhận vẻ đẹp trời phú của cô nhưng nếu khuôn mặt đó nở lên nụ cười thì sẽ đẹp hơn biết bao..

- Tôi là Lâm Ngọc Nghi, con gái của ba tôi Lâm thế Hùng thưa quý vị - Cô nói, chất giọng quyền quý khiến không ít người nể trọng.

- Quả là mỹ nữ, thật không hổ danh Lâm Gia lại có một thiên thần mà cứ giấu kín như thế - Hàn Uy Minh cất lời nói.

- Hàn tổng quá khen, con gái tôi còn trẻ xin mọi người chiếu cố, tôi xin nhường sân khấu lại cho mọi người - Ông nói, cùng nó xuống phía dưới sân khấu

Sau đó ba nó đi nơi khác để tiếp khách, còn nó thì vẫn nhón nhơ cạnh chiếc bàn gần cửa sổ, vô tình ánh trăng dội vào khuôn mặt nó, cảnh tượng đẹp đến mê hoặc. Ở phía nào đó, có 2 cặp mắt vẫn dõi theo từng cử chỉ, từng hành động của nó - Khắc Trọng Kỳ và Hàn Uy Kiệt. Từ xa xa, Băng Dương thấy hết tất cả, dõi theo ánh mắt mà Trọng Kỳ hướng đến nhưng lại dừng lại và hướng chăm chăm vào nó thì vô cùng tức giận.

Băng Dương lấy lại vẻ điềm tĩnh và bước đến cạnh bàn nó đang ngồi, cất lời nói khinh thường:

- Lâm Ngọc Nghi, tiểu thư Lâm Gia sao, rất hân hạnh được tiếp đón, tôi mời cô một ly, được chứ?- Cô nói, đưa ly rượu lại gần nó, định bụng sẽ đổ xuống chiếc váy trắng ren của nó nhưng... Đối với người có chỉ số IQ cao như nó thì nó đã sớm nhận biết cô ta định làm gì tiếp theo, nhưng vẫn thần nhiên chờ đợi, khẽ nhếch mép rồi nhanh chóng thu lại và cái nhếch mép ấy chỉ có 2 cặp mắt đang hướng đến cô mới thấy được..

- Được chứ, mời! - Nó đáp thần nhiên

Giây phút Băng Dương giả bộ vấp chân ai đó rồi đổ nhào rượu lên người cô thì cô đã nhanh chóng tránh đi, làm cô ta ngã nhào về phía trước tiếp đất trong ánh mắt ngạc nhiên của mọi người rồi đến điệu cười khinh khinh khi biết được sự việc. Băng Dương tức giận toan đánh cho cô một bạt tai nhưng sức nhớ đây là bữa tiệc, cô không muốn làm xấu mặt Diệp Thiên nên cố kiềm nén, vẫn không ngừng cảm hận à hồ ly kia (cô mới à hồ ly đó). Phía kia, hân cũng nhếch môi cười " Cô thật không hề đơn giản, Lâm Ngọc Nghi! "

Cô tiến lại chỗ ba cô đang tiếp khách rồi nói

- Thưa ba, con sẽ về trước để chuẩn bị cho ngày mai - Vốn tính không thích ồn ào chỉ vì miễn cưỡng cô mới đi dự buổi tiệc này, bây giờ thì cô nên về rồi...

Ba cô gật đầu, biết tính cô không thích chốn đông người nhưng vì nể ông nên mới đi nên ông cũng không làm khó cô

Ba đã đồng ý, cô nhanh chóng leo lên xe, theo sau là 10 tên vệ sĩ. Trong giây lát chiếc BMW do cô cầm lái với tốc độ bàn thờ nhanh chóng về căn biệt thự quen thuộc. Chuẩn bị cho ngày mai nhập học, mai sẽ là một ngày dài....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Đi học - Học sinh học bổng : Lâm Ngọc Nghi

Hôm nay là ngày cô sẽ nhập học, cô thức dậy khá sớm và thông thả làm VSCN...

Cô đã thay đồng phục trường vô cùng đơn giản nhưng nhà nhận không thể làm mờ đi được nét cao quý trong gương mặt, cốt cách của cô. Cô mặc sơ mi trắng, váy sọc caro ngắn tới đùi, cô xõa tóc ngang vai có mái lưa thưa trông tuyệt vời, nhưng nó sẽ tuyệt vời hơn khi cô thêm nụ cười...

Cô bước xuống nhà, bác quản gia Luru sẽ nói 1 câu như thường lệ:

- Chúc tiểu thư buổi sáng tốt lành, lão gia đang đợi người tại phòng ăn..

Cô chả nói gì đi vào phòng ăn, trông thấy ba cô lại lon ton và cười tươi như một đứa trẻ, với cô chỉ ở bên người thân của mình cô mới có thể cười, đó là cảm giác an toàn.

- Con gái, lại đây - Ông cười, nụ cười hiền hậu nhưng nghiêm nghị

- Vâng thưa ba - Cô cũng cười, như một lời chào thường lệ chỉ đơn giản nhưng ông cảm thấy hài lòng

- Lát nữa, con sẽ đến trường với tài xế của gia đình - Ông nói

Cô ậm ừ, rồi chốc lại thay đổi suy nghĩ

- Con cần một chiếc xe đạp dạng thể thao - Cô nói trong suy nghĩ

- Không thành vấn đề, nhưng còn cần để làm gì? - Ông có chút bất ngờ, ông không hiểu nổi con bé này đang nghĩ gì.

- Con muốn tới trường với tư cách HS học bổng - Cô cười ma mị, có vẻ cô đã có kế hoạch.

- Được rồi - Ông như sực hiểu, cười hiền hậu

- Thưa ba, con đi học!! - Cô bước ra, chiếc xe đạp thể thao đã có mặt tại sân nhà cô

Cô lên xe và đạp khuất đi, trước cô vốn là VĐV đua xe đạp chuyên nghiệp và được giải nhất cấp quốc gia, với tốc độ có thể nhanh hơn tốc độ của xe ô tô bình thường, phút chốc cô đã có mặt tại sân trường (Oimeoi, có chém quá không)

Bước ra với toàn thể cặp mắt đang hướng về mình, hầu như ai cũng trầm trồ vì vẻ đẹp thiên thần không chút trang điểm của cô, cũng có những cặp mắt ganh tị của học sinh nữ"

- Ôi! Tiên nữ

- Thiên thần tới đây làm gì vậy? Cho anh làm quan nhé..

- Học sinh mới sao, xinh quá!!

- Hừ! Chả bằng một góc của tôi

bla.. bla...

Đều là những lời bàn tán nhưng cô đã quá quen với nó ở Anh Quốc rồi, cô vẫn sải chân bước đi, trên gương mặt thiên thần ấy vẫn lạnh tanh, khề nhếch môi cười ma mị, chừng đó cũng đủ làm cho bao chàng xiêu lòng rồi, còn nữ thì vẫn hằm hằm về lườm mạnh, căm ghét...

Cô tiến tới phòng hiệu trưởng, xô chân đạp cái " RẦM" đi vào

- Ai đó dám... - Ông hiệu trưởng tức giận

- À không, thiên kim của Lâm Gia đây sao, thật là tuyệt sắc giai nhân mà - Ông thay đổi thái độ chóng mặt, vẫn phải sững sờ vì vẻ đẹp của cô, không có một hạt phấn, gương mặt như được tạc vậy...

- LỚP - Cô nói, ngắn gọn là phong thái của cô mà

- Tiểu thư sẽ học ở lớp A1. Mời theo tôi - Ông hướng tay ra hiệu đi theo mình

- Tôi muốn nhập học với tư cách, HS học bổng, Được Chứ? - Cô nói, gương mặt vẫn không biến đổi

- À à được.. nếu cô cảm thấy được, được rồi, tôi sẽ đích thân giới thiệu

- Không cần, tôi có thể tự tìm

Cô nói rồi bỏ đi, đến cửa lớp A1, cô giáo CN quay ra nói:

- Lâm Ngọc Nghi là em?

- Tên tôi không phải tùy tiện nói như vậy

- Được rồi, em theo tôi

- TRẬT TỰ! HÔM NAY LỚP TA CÓ MỘT BẠN HỌC SINH MỚI - Cô gõ thước lên bàn, giọng vẫn nghiêm nghị

Dưới lớp bắt đầu nổi lên lời xì xào bàn tán: "LÀ thiên kim nào vậy cô?" ; " Là nam hay nữ hả cô?"... bla bla..

- Lâm Ngọc Nghi - Cô bước vào, hiền ngang nói

Hắn ở dưới lớp đang ngủ thối chốc tỉnh dậy, "Lâm Ngọc NGHI, là cô sao? xem ra chúng ta còn gặp nhau dài dài!"

- Ôi! đúng là thiên thần mà

- Thiên thần sẽ ngồi cùng mình chứ

- Cả tá phần ý mà

bla.. bla...

- Các em đây là tiểu thư.....- cô đang nói giọng nó chen vào

- HS học bổng

Hắn ở dưới, có nhiều nghi vấn" Tiểu thư Lâm Gia? Học sinh học bổng à " - Hắn nhếch môi cười kiêu ngạo mà vẫn không biết ở phía khác cũng có một người đàn ông đang đặt đầu hỏi giống hắn

Hắn đứng phắt dậy, một người ở phía khác cũng đứng dậy, cả hai đồng thanh nói:

- Cô ấy ngồi cùng tôi - Hai người đồng thanh, đứng! Khắc Trọng Kỳ và Hàn Uy Kiệt

.....

M.n đọc nhớ để lại ý kiến cho mình nhé:D

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Lâm Ngọc Nghi, bộ óc của cô thực sự không đơn giản !

Hai người đàn ông quay phắt lại, 2 cặp mắt gặp nhau lộ rõ vẻ ghen ghét, cặp mắt màu hổ phách chốc hần lên tia chết chóc đối mặt với cặp mắt màu tro sâu thẳm, thử hỏi kẻ nào mà không hãi hùng cơ chứ?

Thế là cả lớp được màn kịch hay, hai hot boy chiến tranh vì một cô bé mới đến thật là khiến người ta không khỏi tò mò mà, càng nhìn, người ta càng muốn biết quan hệ của 3 người này là gì? Một màn kịch ngàn năm có một, tội gì mà không xem! Chỉ mãi nhìn hai chàng trai đối mắt nhau mà hầu như không để ý nhân vật chính là cô gái kia, nó thấy khá thích thú nhưng đến lúc phải dừng lại rồi:

- THÔI NGAY MÀN KỊCH VÔ VỊ NÀY - Nó nói to nhưng gương mặt vẫn thản nhiên đến lạ, lập tức sự chú ý đổ dồn đến nó, còn hai chàng trai kia thì cũng từ từ nguôi..

- Tôi sẽ ngồi cùng anh! - Nó nói, mắt nhìn thẳng vào hắn, từ ánh mắt hần ánh lên sự vui vẻ, hài lòng, bờ môi hần khẽ nhếch lên tạo thành một đường cong hoàn mỹ nhưng lại vô tình khiến phái nữ mê mẩn... trừ nó

Nó cứ tiến lại gần mà không biết một cặp mắt đang nhìn nó đờ đờ sát khí ở bên kia, vốn tính chẳng sợ ai, nhưng nó nghĩ hắn sẽ không trả thù, đường đường là quân tử ai lại làm thế! Còn tốt hơn là ngồi cùng kẻ xa lạ nhưng cũng vì một phần nào đó là nó thấy cảm giác ở bên hắn rất thoải mái, không tồi!

Hắn khẽ đánh mắt sang xem biểu hiện của chàng Hàn công tử kia, thấy khuôn mặt tức giận kia thì hắn thỏa mãn vô cùng.. Nó ngồi phịch xuống, ngủ gục ngay trên bàn trong hàng chục ánh mắt ngạc nhiên của các bạn cùng lớp, không phải vì lạ vì thấy có HS ngủ gật mà vì khuôn mặt nó bình thường đã khiến không ít người bị mê hoặc rồi đằng này khuôn mặt bình thản của nó khi ngủ càng khiến người mê hồn bằng cách lao đến và cung chiêu nó ngay thôi, bởi ngược lại với vẻ lạnh lùng bình thường thì giờ nó lại trở lại với tính hồn nhiên và đáng yêu bao giờ hết...

Thế là tiết học trôi qua với toàn bộ ánh nhìn của bọn con trai chăm chăm vào nó cùng vô số sự ghen ghét của mấy bạn học sinh nữ, đến cả hai đại thiếu gia Trọng Kỳ và Uy Kiệt cũng phải ngán người, đặc biệt thấy nó với khoảng cách gần như vậy thì tim hắn có vẻ như đã bị lỗi đi mất một nhịp rồi, thứ gì

đó trong người hắn lại đẩy mạnh ham muốn phải có cô ngay thôi.

Tiết học trôi qua.. Nó cũng đã tỉnh, bên cạnh hắn đang làm việc trên laptop, nó nhìn hắn khẽ dơ tay dụi dụi đôi mắt đang ngái ngủ, vô tình hành động dễ thương ấy lọt vào mắt cả lớp, mọi người đều sững sờ bao gồm cả 2 đại thiếu gia trước giờ đều coi trên đời không có sự hiện diện của con gái mà giờ....

Đột nhiên nó bật tỉnh, thu lại về khuôn mặt lạnh lùng, đôi mắt trong trẻo ấy tràn ngập tia chết chóc đầy sát khí theo phản xạ cả lớp quay lên bực như cần kẻ với cái chết vậy, thật khủng khiếp! Đó là người con gái nằm ngủ hồi nãy đó sao, thật không thể tin được!!!!!!!!!!!!

Nó như rụng mảy, trông thấy hắn đang nhìn chằm chằm vào máy tính tay lướt liên tục trên bàn phím, nó như rụng người, tò mò, thật sự rất tò mò. Nó thấy trên màn hình toàn bộ là dãy kí tự bao gồm chữ và số:

- Hệ thống an ninh điện tử - Cô nói thân nhiên

Hắn quay phát lại, trông thấy đôi môi kia đang mấp máy từng chữ, hắn sững sờ, căn bản một người có chỉ số IQ bình thường sẽ không thể biết được:

- Lâm Ngọc Nghi, bộ óc của cô thực sự không đơn giản đấy! - Hắn như rụng mảy, thận trọng nói.

- Còn anh, để hoạt động được thứ này anh cũng không hề tầm thường - Cô hơi nhếch môi, nói một cách hơi nghi vấn..

- Cô gái nhỏ à, em thật bí ẩn! hahaha - Anh nói, không biết cô gái này có bí mật gì nữa đây..

Có một sự việc chưa được nói đến là khi Ngọc Nghi được nhận tại trại trẻ mồ côi không phải vì về ngoài của cô mà Lâm Gia đã nhìn thấu cái thực sự gọi là một thiên tài, một thiên thần của một đứa trẻ sơ sinh 10 tháng tuổi, vậy nên một chi tiết tác giả bật mí với các bạn là...

Khi còn ở bên Anh, cô đã đứng đầu một bang phái được gọi là ElecDeath, đây được xem là cái tên mà tất cả mọi người không dám động tới hay cũng chẳng muốn nhắc tới bởi đó là thứ rất kinh khủng, đó là bang phái đầu tiên trong thế giới được mệnh là "giết người không cần vũ lực" Họ sẽ lợi dụng những phần tử trong cơ thể người và khiến người khác chết không có nguyên nhân nào ngoài tự cảm nhận được các mạch vi tính chết chóc đang chạy qua người và bộ não của mình, chúng sẽ gây cho người ta đau đớn và sẽ tự kết liễu mình khi nếm mùi vị chưa đầy 5 giây

ElecDeath không tranh giành vị trí trong thế giới ngầm những thật khó sống nếu có ai đụng tới họ, mà thành viên trong bang phái này cũng là một ẩn số, mọi thông tin của họ chỉ kết luận bởi một chữ "rỗng". Đó là lí do mà có thể ElecDeath đang bên cạnh mà vẫn không hay biết:D

Và họ đã kết luận rằng, chủ tử trong bang phái đó phải là người có một bộ óc thiên tài và mọi thứ đều là ẩn số, và đặc biệt hơn, bộ óc của nó đôi khi sẽ thay thế được một chiếc laptop (kể cả cha cô cũng không biết) (T/g đã dựa vào Anonymous để viết đó)

.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Rose

Dưới trướng của Khắc Minh là một thế lực ngầm, nói đúng hơn là một bang phái và người cầm đầu chính là Khắc Trọng Kỳ, và đây cũng là một cái tên ai nghe qua cũng phải khiếp sợ vì đó là những kẻ "giết người không chớp tay": BloodMoon (mặt trăng máu) sở dĩ cái tên đã khiến người khác sợ hãi tại gai óc rồi và cũng là băng đảng mafia đứng đầu thế giới ngầm và chủ tử của BloodMoon chỉ được biết qua theo cái tên Died...

- Đại tỷ, tỷ cần đến ROSE để ổn định bang phái ngay bây giờ!! - Một kẻ ở đầu dây bên kia nói giọng vô cùng khẩn trương với Nghi

- Có chuyện gì? - Nó nói, vẫn bình thản

- Có người đang cố phá hệ thống Elec của chúng ta

- Được rồi! Thông báo mọi người tập trung, ta sẽ có mặt

Cô thân nhiên ra ngoài, lập tức một chiếc Ferrari lao như gió ra khỏi trường, thật khó có thể tin người cầm lái là một cô gái...

Cô đẩy cửa, đây là ROSE tòa nhà bí mật của bang cô, cô bước vào hiên ngang, trước mặt cô những người mặc áo đen, khẩu trang đen xếp thành hai hàng thẳng tắp, thấy cô thì lập tức kéo khẩu trang xuống, như một nghi thức chào, họ chỉ dấu mặt khi ra ngoài thôi còn khi vào ROSE gặp nó thì lập tức cởi bỏ khẩu trang đồng thanh nói:

- CHỦ TỬ! Người đã tới

Vẫn không chút phản ứng, cô thản nhiên ngồi chiếm chỗ trên chiếc ghế được điêu khắc tỉ mỉ, đó là hình một đóa hoa hồng trụ tòn:

- Thừa ngài, hệ thống Elec đang bị người khác xâm nhập - Một tên đứng cạnh cô cất tiếng

- Lũ ngu xuẩn! - Cô nói, mặt vẫn không có gì bất thường nhưng trong ánh mắt dù đã được đeo lens vẫn tỏa ra nộ khí khiến người đối diện phải dừng tim... Cô ra hiệu, một tên vào trong và đưa cho cô một cái laptop thông thường....

Vẫn không bối rối chút nào, cô từ từ vào hệ thống Elec, bình tĩnh - khôn ngoan là cách làm việc của họ lâu nay, thì lập tức là đám người cũng rút laptop và vào hệ thống Elec. Mắt cô vẫn nhìn vào màn hình, bàn tay nhỏ nhắn ấy không ngừng lướt trên bàn phím, đâu có ai nghĩ cô đang xử lý một vấn đề hết sức quan trọng, chỉ thấy bàn tay ấy như múa trên bàn phím sau 10s.. Enter và mạng lưới đã loại trừ kẻ xâm nhập nhưng đâu có đơn giản như thế! Đối với cô, loại trừ thì đơn giản nhưng 10s đó là cô đang truy tìm vị trí của kẻ xâm nhập để đảm bảo không phải người của mình và... Enter một lần nữa....

- Thật không hổ danh chủ tử! - Những kẻ mặc áo đen ấy này giờ chỉ hỗ trợ cô tạo thêm độ dày cho hệ thống Elec để không để cho kẻ khác có thể quấy phá dễ dàng như thế chứ họ không hề hỗ trợ cô việc truy tìm và loại bỏ kẻ đó và khi nút Enter thứ hai, tất cả đều nhếch môi cười, đó là lệnh DEATH. Kẻ xấu số đó đã đi gặp diêm vương trong vòng 5s trước đó rồi, ai có thể chịu nổi đau tự những phân tử chết chóc trong mình gây ra đau đớn và buộc phải tự kết liễu trước khi các phân tử ấy ăn dần trái tim của họ.

- Nhàm chán! - Cô thốt ra một câu thản nhiên, trước mắt hơn 100 án vệ thi quá bình thường, họ quá hiểu chủ tử của mình rồi

- Đã không còn việc gì nữa, chủ tử hãy về nghỉ ngơi! - Một tên cận vệ nói giọng tôn kính

- Xiết chặt hệ thống Elec, chuyện ngày hôm nay không được xảy ra lần nào nữa! - Giọng người con gái vô cùng lạnh, lạnh đến mức muốn đóng băng.

- Sai sót ngày hôm nay chỉ vì chuyển trụ sở nên hệ thống chưa hoàn thiện nên sẽ không có lần thứ hai đâu thưa ngài!

Cô không nói gì, rời khỏi biệt thự ROSE, về tới trường, sự việc này có vẻ nghiêm trọng nhưng cô chỉ xử lý đúng 30' rồi quay lại trường..

Tiết học đã tan, cô cũng đến canteen để ăn trưa. Nhận thấy cô bước tới, mọi ánh mắt đều đổ về phía cô, đặc biệt, một người con trai đang tiến lại gần cô:

- Chúng ta có thể cùng ăn trưa chứ - Hàn Uy Kiệt nói giọng dịu dàng

- Được! Bao tôi - Ngắn gọn, nhưng đủ để vị công tử họ Hàn sướng rơn, cơ hội đây rồi..

Cô cùng Kiệt tiến tới một chiếc bàn trong ánh mắt đổ kị của nữ sinh, trong đó có Hữu Tuệ, Băng Dương và Mai Lâm ném cho cô cái nhìn căm ghét... Cô chẳng may may, dù tia phân tử trong não cô đã phát hiện ra 3 người đó, cô khẽ nhếch môi rồi ngồi xuống bàn:

- Cô dùng gì - Kiệt nói, giọng dịu dàng khiến bao cô gái chết mê chết mệt, riêng cô thì không..

- Cappuchino - Cô nói, giọng vẫn lạnh tanh

Cô vừa lời, Trọng Kỳ nữa trên tay cầm một cappuchino và một coffee tié lại bàn họ... (nói ăn trưa mà toàn uống nước:)

Hữu Tuệ: 19t, tự xưng là chị đại trong trường, con gái của Phạm Thị, rất thích Uy Kiệt, gương mặt khá xinh nhưng trét cả tá phấn lên nên nhìn không mấy tự nhiên nữa, học lớp A2 cùng phe với Băng Dương

Mai Lâm: 19t, cùng phe với Băng Dương và Hữu Tuệ, như hai nhóc kia, thích Trọng Kỳ và ghét bất cứ cô gái nào tiếp cận anh

Viết 2 tiếng đồng hồ đó, mấy chế tội nghiệp ta chút xíu, đọc nhớ để lại góp ý ngen ==))

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đâu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 10: Được! hãy tranh giành như hai thằng đàn ông chân chính

- Của cô! - Hấn đặt ly cappuchino xuống bàn cho nó rồi ngang nhiên ngồi xuống bàn nó và Kiệt.

- Cảm ơn! - Cô ngược đầu lên, khuôn mặt vẫn lạnh, không có chút gọi là cảm xúc.

Uy Kiệt thấy thế thì tức điên người, đôi mắt màu xám đen ám áp lúc này giờ biến thành một cặp mắt màu tro hần lên những nét giận giữ, cả canteen đều nhận thấy thứ nộ khí ấy ngày một lớn dần, giờ thì thử có kẻ dạn dặt đến chọc tức anh thử xem, không chết thì cũng tán gia bại sản, ai mà không biết quyền lực của hai cậu thiếu gia này cơ chứ!

- Cô cần gì thêm không? - Hấn hỏi cô, khuôn mặt ấy bao năm qua vẫn thế "lạnh".

- Ngồi xuống đi! - Cô không trả lời anh, đưa mắt lên nhìn Kiệt

Anh thấy vậy cũng giảm lại bớt sát khí, nở một nụ cười ám áp ngồi xuống nhìn cô

- Tôi chưa biết tên anh - Cô nói, cái miệng nhỏ xinh ấy vẫn nhắm nháp ly cappuchino, một cử chỉ thật tao nhã nhưng toát lên vẻ uy quyền của quý tộc.

- Hấn Uy Kiệt, con trai Hấn Uy Minh

- Người thừa kế Hấn nghiệp?

- Đúng vậy! - Anh nói, giọng tự hào

Cô khẽ nhếch môi cười, liếc sang vị Khắc công tử đang tối sầm mặt đằng kia, anh cảm thấy khá khó chịu khi cô nói chuyện với người con trai khác

- Còn anh, Khắc Trọng Kỳ, người thừa kế Khắc Minh?

- Chính xác, nhưng tôi nhớ tôi chưa cho cô biết tên tôi - Hấn nói, tay quấy quấy ly coffee đen còn nóng hổi..

- Từng nghe ba tôi nhắc qua, một bậc kỳ tài!

- CHÚNG TA CẦN NÓI CHUYỆN! _ Hấn Uy Kiệt nói, xoay người bước về phía sân thượng, hấn cũng đi..

Đề lại trong canteen của trường bầu không khí ngột ngạt chưa bao giờ thấy... Mọi người nhìn nhau, ai nấy đều cảm thấy ái ngại, có phần cảm thấy bất ngờ, 2 vị công tử tranh chấp nhau chỉ vì một cô bé được nhận là "nghèo" vào trường chỉ vì được HỌC BỔNG.

Trên sân thượng.....

- Khắc thiếu gia, chắc không thể ngờ là có ngày tôi và anh đối đầu chỉ vì một cô gái nhỉ? - Kiệt chống tay lên lan can, giọng vô cùng nghiêm túc

- Anh thích cô ấy? - Giọng hấn nói rất lạnh, có một chút nghiêm nghị, một chút bốn cọt, đủ để người nghe cảm thấy khso chịu..

- Đúng vậy! Tôi thích cô ấy, còn anh, anh cũng thích cô ấy? - Kiệt khá bức xúc vì thái độ đó của hấn

-....

- Nếu anh thực sự không thích cô ấy, chỉ xem cô ấy là một món đồ chơi, tốt nhất tránh xa cô ấy ra, đừng làm cô ấy tổn thương!

Thực ra, hấn cũng đã từng suy nghĩ về việc hấn có thích cô hay không, hay chỉ là cảm xúc nhất thời, 5 năm trước.... anh đã mất niềm tin vào chữ "yêu" mà người ta vẫn cho là sự kết tinh của hạnh phúc và ngọt ngào, khi người con gái anh yêu thương bỏ anh để theo đuổi niềm đam mê của mình, và sau đó lớp băng dày trước đó của anh bị phá hủy lại ngày một dày hơn và hôm ấy, khi gặp được cô, nso lại tan chảy một lần nữa, dù anh cảm nhận được, nhưng anh vẫn tự nói với lòng là không phải vì thực sự anh vẫn chưa hết tính cảm với cô ấy, người đã bỏ anh mà đi....

Hấn không nói gì, ghé sát vào tai Kiệt nói một giọng không hề nhỏ, đủ to và có sự nhất quyết của anh: "Cô ấy, là của tôi". Rồi bỏ đi, hấn cũng không biết đó là đúng hay sai, có đúng là hấn thích cô hay không? Có đúng là hấn đã hết yêu cô gái ấy không? Nếu một ngày cô ấy trở về thì sao... Nhưng không hiểu sao, trong vô thức hấn lại nói ra điều đó...

Đề lại một Hấn Uy Kiệt thần thờ, bờ môi anh mím chặt, khuôn mặt lộ rõ vẻ tức giận nhưng hấn là ai chứ? Hấn Uy kiệt, con trai của Hấn Uy Minh, thức hấn muốn có được, sẽ là của hấn, xua nay luôn là như thế....

- ĐƯỢC! HÃY TRANH GIÀNH NHƯ HAI THẲNG ĐÀN ÔNG CHÂN CHÍNH - Kiệt nói to, lọt qua tai hấn, hấn cũng vẫn đi, có nghĩa là đã nghe thấy

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Át Bích - C.A

Tối.....

Cô đi xuống nhà trong về mặt băng lãnh cộng thêm style cây đen ôm trọn body chuẩn từng mi li mét đậm cá tính và sát khí của mình, cô khiến cho căn nhà và hơn mười mấy cô hầu gái cảm thấy không rét mà cũng run, y như gặp tử thần ngoài đời thực vậy... mặc dầu hơi lạnh ấy toát ra từ một thiên thần nhưng kiểu cách ác quỷ đội lốt thiên thần ấy thì ai mà không thấy sợ cơ chứ. Hôm nay ba cô đi công tác tại Anh và chuẩn bị đón mẹ về, cô mới quyết định sẽ đi bar một hôm để xả stress cho khuây khỏa, cô xuống nhà và không quên mang theo mình cái moto phân khối lớn của mình, cô lên xe vận ga tốc độ 300/300km rồi đi mất hút, cái mà người ta có thể thấy hoàn toàn chỉ thấy một ánh sáng vụt qua và quần lại là lớp khói bay theo đường xe ấy...

Đáng nhẽ hôm nay cô chỉ muốn đến trong yên lặng, không gây ra bất cứ phiền phức nào, để mình hòa lẫn với mọi người xung quanh và không phân biệt bởi nếu biết thân phận của cô, không những mọi người không dám đến gần mà thậm chí một nhát cử nhát động cũng không có nhưng thực không may, tại cửa bar C.A, có một chút rắc rối...

Cô sẽ dĩ nhiên bước vào nếu không có sự cản trở của hai người đàn ông:

- Chỗ này cần thẻ mới được vào! - Người đàn ông nói, tâm hồn vẫn mê mẩn trước khuôn mặt thiên thần băng lãnh ấy...

- Tránh ra!!!!!! - Một cái giọng lạnh lùng đầy kiêu hãnh, à không đây là kiểu cách của quyền thế, ra lệnh.

- Cô em, làm gì mà nóng thế, vui vẻ với anh rồi sẽ được vào mà - Hai người đàn ông giật mình, một người đàn ông khác nói xen vào, hẳn cũng bị "say" trước cô nhung không nổi nóng, chất giọng ngọt ngào đến phát tởm.

- Tránh ra! Nếu muốn sống!!!!

Hắn vẫn tiếp tục tiến lại, ánh mắt chiếm đoạt vừa ngu muội, hẳn thấy nó chỉ đứng yên, không hề phản kháng thì tưởng đã chấp thuận, hí hửng tiến lại và đưa bàn tay bẩn thỉu lên eo cô, lập tức bàn tay đó lia khỏi người, mặc dù cô chẳng động tay gì cả, thứ người ta thấy chỉ là một tia sáng nhóe lên rồi bàn tay của tên đó nằm sòng soài dưới đất, tên đó thấy thì ôm tay kêu đau thảm thiết...

- Báo rồi! Tránh ra

- Cô là ai, không được ở đây làm càn - tên còn lại to tiếng nói, mặc dù tâm hồn vẫn ở trên trời...

- Chết tiệt!!!!!!!!

Cô nhắc máy và bấm bấm một số và gọi cho ai đó:

- King, ra đây! - Giọng vẫn thản nhiên, chắc không ai có thể thay đổi cacsi chất giọng sắt đá ngàn năm ấy

- O, tỷ đó à, dờ đang ở đâu thế

- Trước cửa bar, ra đây ngay!!!!!! - Cô nói, giọng vẫn bình thản, có pha một chút tức giận, một chút âm ỉm

Hắn nghe nói, đã lưỡng lự trước sự việc không hay xảy ra rồi, thôi thì cứ cầm đầu chạy ra, không mất đầu như chơi...

- Lui ra, để cô ấy vào - Anh thấy cô đứng ở cửa, tay cầm một bàn tay khác đang rỉ máu, bên cạnh là một tên canh cửa đang rên rỉ vì đau, anh lắc đầu, quả là Rine...

Cô hừ nhẹ, bước vào tay buông thõng bàn tay ấy, hai tay chà vào nhau, phui phui. để lại một tên canh cửa đứng ngẩn ngơ, đích thân quản lý ra đón ư, thật không ngờ.

- Xin lỗi vì tiếp đón không chu đáo, mời Rine

- Tôi cần một bàn khuất

- Được rồi! được rồi thưa đại tỷ - King nói, anh nở một nụ cười, một nụ cười mà biết bao cô gái mong ước, anh rất đẹp trai, đẹp theo đường nét chết người, thực cuốn hút.

Cô ngồi chiếm chệ trên một cái bàn khuất tay lắc lư ly rượu Whisky, hòa mình vào tiếng nhạc xập xình, King ngồi cùng cô, anh không làm gì cả, ngồi chỉ để ngắm khuôn mặt cô, khuôn mặt băng lãnh thiên thần ấy, bao năm rồi vẫn không đổi, anh yêu gương mặt này, anh yêu sự lạnh lùng và yêu sự tàn nhẫn ấy đến nhường nào, nhưng chưa hề thổ lộ, anh chỉ giữ nó trong tim thôi, chỉ thế là đủ rồi...

- Nhìn gì thế? - Cô đột ngột lên tiếng, nhâm nhi ly rượu đắt tiền trên tay...

- À, tỷ đẹp quá nên ta ngăn người ý mà - Anh bị đánh vụt ra dòng suy nghĩ ấy, tùy tiện nói một câu..

Cô cười nhẹ, cười vì cô biết nhưng gì anh suy nghĩ, nhưng anh lại không nói, nực cười. ANh thì sững người với nụ cười ấy, nó thật đẹp, đẹp biết nhường nào, đây là thứ mà bao năm nay anh muốn thấy, khán phòng cũng đột nhiên dừng mọi hoạt động, vì dường như nụ cười trên gương mặt thiên thần ấy lọt vào tầm mắt của tất cả mọi người, mọi thứ đều dừng lại, âm nhạc, không khí và con người ở đây, tất cả đều bị "say" bởi cô...

Và ở một góc của bar, hấn đang ngồi nhâm nhi ly rượu với hai người bạn thì phát ra nụ cười và gương mặt kia, trông rất quen, rất quen và cả nụ cười thiên thần ấy, nó đẹp tới mức dù cả con gái nhìn vào cũng mê mẩn, dù vậy anh cũng chưa hình dung ra đó là ai, vì ánh đèn quá mờ ảo nhưng anh hi biết hiện tại, anh dường như bị say đắm bởi nụ cười ấy, anh liếc sang hai tên bạn của mình, chúng có đưa thì há hốc mồm, đưa thì mắt hiện rõ hai trái tim mê mẩn.. Thật là! Thôi mà cũng không trách được, anh còn phải ngăn người cơ mà.

- Ê mày, tỉnh lại cho tao nhờ - Hấn nói, giọng nhạo báng

- Ê, cô ấy đẹp thật, đẹp như nữ thần vậy, tao mê cô ấy rồi

- Trên đời này có người đẹp thế sao nhi

- Thôi đi, mày tỉnh bao giờ nhập học - Hấn nhấp nhấp ly rượu rồi nói

- Ngày mai - Cả hai đưa bạn hấn đồng nhanh

Hấn chỉ ừ, rồi đi về, và hấn đã bỏ lỡ một màn kịch hay sau đó.

King nói có việc cần giải quyết và đi mất, nso vẫn ngồi đó nhấp nhấp ly whisky hào hạng, thì bỗng một toán người mặt mũi bặm trợn tiến lại chỗ cô

- Này mỹ nhân, vui vẻ với bọn anh một đêm nhĩ? - Tên đầu sỏ nói, tay vuốt lấy má nó thì lập tức, một bàn tay nằm sòng soài trên bàn dẫn máu tươi

- Đừng trách!! -- Nó nói, rồi lạnh lùng bỏ đi, đôi mắt nso toát lên một tia sát khí làm khán phòng lạnh buốt..

- Láo toét, rượu mời không uống muốn uống rượu phạt, lên hết tụi bay!!!! - tên đầu sỏ thấy tay mình bị đứt lia thì không khỏi hốt hoảng nhưng kìm những tiếng rên rĩ vào, to tiếng nói

Thế là cả bọn xông lên, tất cả im bất, chờ xem kịch hay, một số thì thương cảm cho cô gái ấy, cô tới số rồi nhưng.. người tới số là bọn người không biết trời cao đất dày kia và lập tức, lại một ánh sang xoẹt qua, tia phản tử ấy trong 2s đã quét sạch lũ người kia, cô kiêu ngạo bước đi, lấy từ trong túi ra một tấm Áo Bích phóng lên cao để nó bay vào không gian để lại những cái đầu rơi xuống nhuộm máu đỏ và một loạt toán người mặt đầu đứng sững như chưa kịp làm gì, ngã gục xuống, khán phòng giờ chìm trong một mùi tanh máu, ai nấy đều kinh hãi ra về, thật không ngờ thiên thần ấy lại ghê gớm tới vậy, từng người đều cảm ơn phạt vì mình không liên can đến cô....

Tấm Áo Bích bay trong không khí và đột nhiên bị bắt bởi Jun - một người bạn thân của hấn đang ngồi xem kịch nãy giờ và khẽ thốt lên " Thiên thần à, em rất cá tính " rồi dứt tấm áo bích vào túi, ra về

Jun - Hoàng Minh Vương: bạn thân hấn, thiếu gia của Hoàng Kiều, một tập đoàn rất nổi trội về đá quý và thời trang, 1m8 với chiều cao nổi bật và những đường nét thu hút trên mặt, hấn có thể làm cho con gái mê mẩn bất cứ lúc nào.

King: Quản lý quán bar C.A, yêu nó, có thể vì nó làm tất cả, tg có giới thiệu trong truyện rồi

Jen - Triều Hoàng Lâm_ bạn thân hấn, người thừa kế Triều Gia, khá đẹp trai 1m79, với vô cùng đào hoa

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: BloodMoon - quot; tài liệu quot;

- Hai à, khi nào anh mới về đây - Cô nói, giọng ngọt ngào pha chút buồn bã, tình nghịch

- Haha, nhóc à anh về rồi đây, ra sân bay đón anh mày nào - Đầu dây bên kia, một giọng nam tính đầy ấm áp và một chút sùng nịnh...

- HẢ!! Sao em không biết gì - Cô bất ngờ, khuôn mặt có một chút biến đổi...

- Nam tước ElecDeath mà, anh cũng không phải dạng vừa đâu nhé! - Anh nói, cái giọng đã biết bên đó thật đặc ý rồi, đáng ghét, vốn dĩ cô bất ngờ là vì mọi nhất cử nhất động của mọi thành viên trong bang cô luôn được quản lý một cách chặt chẽ từ một chiếc laptop siêu mỏng luôn được cô mang bên

mình và không ngờ hôm nay, nữ tước - bang chủ ElecDeath lại bị qua mặt dễ dàng như vậy, thực không thể xem thường ông anh này mà...

- Được rồi, em ra ngay đây, chờ em nhé!!

- Nhanh lên em gái, anh bị ong bướm bu kín rồi nè - An nói, giọng nũng nịu đến phát kinh kèm một chút khổ sở khiến cô phát cười...

- Được rồi, để em mang vợt điện ra, hahaha

Cô nhanh chóng thanh đổi diện mạo bên ngoài, lại một cây đen đầy ẩn tượng, một chiếc croptop đen, quần bò rách, hoàn hảo, cô vợ chiếc áo khoác đinh điệu đà, thực chất mọi trang phục trên cơ thể cô đều được cô tự thiết kế, thật lạ mắt, cô cột hờ mái tóc đen óng lên cao và đi, khuôn mặt vẫn vậy, lạnh lùng và thần nhiên..

Cô xuống nhà và chọn cho mình một chiếc BMW đen mui trần, phóng xe đi mất hút đi. Chỉ mất vài phút, cô đã có mặt tại sân bay, cô bước xuống lập tức thu hút sự chú ý của xung quanh. Vâng! Cô có một khuôn mặt thiên thần và một body nóng bỏng được bộ đồ ôm trọn khiến mọi người xịt máu mũi, tất cả đều bị "say" bởi cô, mọi thứ đều ngưng hoạt động khi cô đi ngang qua, mọi người đều quên hết việc mình làm và chỉ tập trung vào cô gái nhỏ bé đang sải bước một cách thần nhiên và trên khuôn mặt ấy luôn có một thứ sắc lạnh gọi là huyền bí và đáng sợ đến rung người, họ nhìn cô, ngưỡng mộ cô, ghen tị cô, sợ sệt cô, thật phiền phức..

Cô khẽ nhún mảy, đưa mắt xem anh cô đang ở đâu, bộ não cô cũng đang hoạt động để xác định vị trí của anh, cô tiến gần, tiến gần vị trí đó và bỗng nhiên một đám con trai đi tới chỗ cô, ánh mắt thèm thuồng thấy rõ...

- Cô em, đang đợi ai thế này, đúng là tuyệt sắc giai nhân mà, người đẹp thế này không vui vẻ với bọn anh một chút thì phí nhĩ - Tên đầu đàn đưa tay lên quệt má nó, vâng! hẳn hành động trong vô thức, hẳn đang "say"...

Cô chẳng nói gì cả, chỉ gạt tay hắn ra và bước tiếp, cô đang tập trung tìm anh cô nên chẳng hỏi đâu mà đây đưa với đám người không biết tốt xấu này, chúng đâu biết chạm tới cô là con đường ngắn nhất để đến với thần chết. Hắn thấy hành động khinh thường của cô thì tức giận, toan lại cho cô một bạt tai thì bỗng dừng, hắn scarm thấy cơ thể mình dường như bất động, toàn thân tê cứng, cơ thể râm ran có thể cảm nhận được từng mạch phân tử đang tê trong người mình, hắn thốt lên đau đớn, rồi lăn ra bất động trong 2s, hắn đang ném thứ mùi vị chết từ rất thảm hại, không chỉ hắn mà còn những đứa đàn em kia cũng cảm thấy y vậy, xui cho bọn hắn rồi!

- Đây, Rine, đừng nông nổi như thế chứ! - Một người con trai trông rất cao ráo, sở hữu một vẻ ngoài như nam thần tiến lại chỗ nó, đặt tay xoa đầu nó và kéo theo một đàn ong bướm đang há hốc mồm kinh ngạc.

- Ken à, em nhớ anh lắm "ba ba ba" - Nó trèo lên vòng cổ hắn rồi hôn lên má hắn như một lời chào hỏi, hắn chỉ cười rồi véo má sùng sình..

- Con nhỏ này, em vẫn chưa lớn chút nào cả! Đưa vợt điện ra bắt dùm anh đi - Anh nói, đánh mắt về phía đám con gái son phấn, cả tá đang há hốc ở phía kia.

Nó chốc thu lại khuôn mặt thần chết đó và phát cho mỗi cô một cái nhìn "từ thần" miễn phí > Cả đám run lên vì sợ, chạy đi trong sợ hãi...

- Ba mẹ không về cùng anh à? - Nó nói, tay kéo anh về phía chiếc BMW đang đỗ

- Tuần sau họ sẽ về, anh về vì có một tư liệu cần lấy ở BloodMoon

Cô hơi sững lại, BloodMoon ư? Cô đã nghe cái tên này lâu rồi, đó là một tổ chức không hề đơn giản, nếu đơn giản thì chỉ là cái vỏ bọc bên ngoài, bên trong là một thế lực cực kì mạnh được dẫn dắt bởi Died, đó là những gì cô tra được từ BloodMoon, có thể nói đây là một tổ chức cô xếp vào có thể ngang bằng với ElecDeath của cô, nhưng chỉ cần lấy được "tư liệu" ấy từ BloodMoon thì thứ đó đã không còn giá trị nữa rồi...

- Tới mai! EM sẽ đi cùng anh

- Được rồi em gái! Ngày mai anh sẽ nhập học cùng em!

- Hà, anh mà cũng đi học sao? - Cô cười cười, dù là anh trai cô nhưng anh vẫn bị đơ trước hình ảnh thiên thần đó, anh bị "say" nó từ lâu rồi, đó là lí do mà tới giờ anh vẫn chưa có bạn gái..

- Nghe nói, một số thành phần của BloodMoon cũng có trong trường của em! _ Tông giọng anh trầm lại, thật ảm áp, đó là cảm giác suốt 19 năm qua, nso luôn tin tưởng người anh này.

- EM biết, về thôi! Anh cần xem qua tổng thể của ElecDeath và một số thứ về BloodMoon thừa Nam Tước

- Được rồi, chủ từ quá khen - Anh nói, giọng nghiêm nghị nhưng không kém phần dí dỏm..

Tại R.M trụ sở chính của BloodMoon, nơi chung là đây giống như một mê cung vậy, là một hệ thống an ninh ngầm mà khiến người ta đều phải đau đầu từ những thành viên của ElecDeath, một mê cung không mà lối thoát duy nhất cho người bình thường khi đi vào đây là "cái chết".

- Thừa ngài, nghe nói là một số người của ElecDeath sẽ đột nhập vào trụ sở của ta lấy "tài liệu" Chưa con chip ấy ạ! - Một kẻ cận vệ nói với một người con trai ngồi chiếm chệ trên một chiếc ghế khắc hình mặt trăng màu đen...

- ElecDeath à! Ta rất mong được gặp nữ tước của bang ấy đây! Cứ coi đó là mồi nhử - Miệng của người con trai đó khẽ cong lên tạo thành một hình khẩu cung hoàn mỹ, cái nụ cười sắc lạnh và quyến rũ ấy luôn khiến người khác phải dè chừng..

Người con trai ấy lặng lẽ bước ra khỏi R.M, từng bước đi cao ngạo và quyền lực, nhưng kẻ trong bang đều cảm thấy thật thật ngưỡng mộ vì chủ tử khá trẻ tuổi nhưng thật đa tài..

Lâm Minh Phong: 20 tuổi, 1m85, khuôn mặt như nam thần khiến phái nữ mê mẩn, anh trai nuôi của nó, con trai của Lâm lão gia và phu nhân, cũng là người thừa kế (nó và anh trai mỗi người một nửa), rất thương nó, luôn bảo vệ nó bất chấp nguy hiểm, nam tước - bang phó của ElecDeath, với tay nghề không thua kém gì nó, cũng sở hữu một bộ óc thiên tài nhưng khả năng điều khiển bộ óc như laptop thì không được như nó, biệt danh là Ken.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Hai ơi!!!

Như một cỗ máy làm việc đúng giờ, cô dậy khá sớm và chuẩn bị đồ để đi học, cô ghé sang phòng anh mình và không quên đánh thức anh dậy:

- Hai ơi, dậy đi, sẽ đi học đây - Cô lay lay cơ thể săn chắc của anh, nũng nịu nói

- Hừm, còn sớm mà, cho anh ngủ chút nữa

- Được rồi, một lát thôi đó!! - Cô bỗng dừng nhìn đồng hồ, phát hiện vẫn còn khá sớm, cô quyết định leo lên giường anh ngủ, xích xích anh sang một bên và nằm trên đó rất thoải mái.

Anh không định ngủ tiếp, anh chỉ nói vậy xem cô phản ứng ra sao thôi! Nhưng cái này thì.... Cơ thể cô rất đẹp, chuẩn như siêu mẫu vậy, anh như người lên phát hiện cô đã ngủ ngon lành rồi, gương mặt của vốn dĩ đã tuyệt sắc những lúc ngủ cô lại càng đáng yêu và xinh đẹp hơn rất nhiều, cô nằm quay về phía anh, đôi môi chúm chím khép hờ thật quyến rũ. Anh nhìn cô, bao nhiêu năm qua, gương mặt này vẫn làm anh mê mẩn tới chết, dù anh không thể thổ lộ với cô, nhưng chỉ cần làm cô vui, được bảo vệ cô là anh đã mãn nguyện rồi, anh không mong cô sẽ có bạn trai, vì nếu khi cô dặt về nhà thì anh không thể kiểm soát bản thân sẽ làm theo đúng nghĩa mình là ' anh trai cô' không nữa. Anh xích lại gần cô, đưa bàn tay rắn chắc ôm lấy cơ thể cô đang co rúm lại như chú mèo nằm trong bàn tay anh vậy, anh hôn lên trán cô một cách vô thức, khẽ nói: " Hai yêu em nhiều lắm! "

6.00Am

Nắng khẽ rọi vào phòng anh, có một cặp trai gái đang ôm nhau ngủ ngon lành, và tức nhiên cô là người dậy trước, cô phát hiện mình đang nằm trong lòng anh thì khẽ mỉm cười, mắt nhìn thẳng vào anh đầy âu yếm, cô ở bên anh suốt 19 năm qua, anh luôn bảo vệ cô, anh biết cách làm cho cô cười, ở cạnh anh rất an toàn, cô không yêu anh, nhưng cô thương anh rất nhiều, nếu một ngày nào đó anh lấy vợ thì cô sẽ buồn lắm, không còn ai bảo vệ cô, chiều chuộng cô nữa. Cô khẽ đưa bàn tay vuốt lên sống mũi, đưa lên mi mắt, vẽ vòng tròn to nhỏ trên bờ ngực rắn chắc của anh, cô không biết điều đó làm anh tỉnh nhanh hơn..

- Đừng quậy nữa, em không sợ anh sao - Anh nói, mắt vẫn nhắm

- Không sợ, không sợ - Cô vẫn thản nhiên như vậy, sợ thản nhiên đến mức anh phát cuồng

Anh khẽ cười, mở mắt nhìn con mèo nhỏ đang nằm trong lòng ngực anh

- Dậy thôi, anh còn đi học nữa!

Cô lấy cho anh bộ đồng phục của trường Queen, đó là một bộ đồ nhả nhận nhưng rất tinh tế, một chiếc sơ mi dài tay thắt và vạt sọc đỏ đen, quần kaki đen, anh nhìn nó, khẽ lắc đầu.

Anh xuống nhà, thấy cô đang ngồi nháp nháp cái bánh mì, cô đáng yêu như một chú thỏ gặm cỏ rớt vậy, anh lại gần và hôn nhẹ lên làn tóc cô, đó được coi là lời chào buổi sáng suốt 19 năm qua của anh và cô, nên cô khôn lầy làm lạ.

- Phần của anh ở đằng kia kìa, ăn xong anh sẽ chở em đi! OK - Cô nháy mắt tinh nghịch, làm tim anh lồi nhịp....

Ăn xong, hai anh em nắm tay nhau đi vào gara lấy một chiếc Lamborghini mui trần, anh lái xe, cô ngồi ghế ngay kế bên, anh lái xe, đôi lúc nhìn vào gương chiếu hậu, anh phát hiện bây giờ cô đã trở nên lạnh lùng và băng lãnh như cách cô giao tiếp với người ngoài vậy...

- Tại sao phải đeo lens?

- Vì em không muốn người khác nghi ngờ khi các mạch vi tính trong mắt em cứ hoạt động liên hồi - Cô lấy trong túi ra một viên thuốc màu trắng, là

ziloko, một loại thuốc cực hiếm, có tác dụng làm bớt mệt mỏi rất hiệu quả nhưng có một số tác dụng phụ khác là không được va chạm với nước, nếu không sẽ làm ngược lại hiệu quả của thuốc.

Anh chị gật đầu, anh rất thương em gái khi phải dùng đến loại thuốc khá nguy hiểm ấy.

Ba chiếc BMW đậu trước cổng trường Queen, bước ra là hấn, Jun và Jen, Jun và Jen đến để nhập học, 3 chàng của chúng ta lập tức trở thành tâm điểm của lũ con gái, tiếng hò hét và khen ngợi luôn là vấn đề khiến hấn đau đầu và cùng lúc đó, một chiếc Lamborghini cũng đáp xuống cổng trường....

Và cũng một chàng hoàng tử bước ra từ ghế lái làm bao con tim nữ nhân say đắm, anh đóng cửa, sai chân bước đến cửa phụ và dịu dàng mở cửa, các bạn nữ rất hồi hộp, không biết là ai, cứ chăm chăm vào hai con người bên đây, trong đó có 3 người kia, hấn, Jun và Jen...

Nó bước ra trong toàn bộ ánh mắt sững sờ của mọi người, người mặt chữ A mồm chữ O, thật không thể tin, nó là HS học bổng, không thể nào, không thể nào...

Đôi mắt lens màu nâu khê đảo qua một lượt toàn bộ sân trường và dừng lại ở vị trí ba con người đằng kia một lúc rồi khoác vai Ken đi vào trường..

Hấn khê nhíu mày, không hiểu sao trước hành động thân mật của nó với một kẻ khác, hấn lại cảm thấy khó chịu, đôi mắt màu hổ phách bỗng hấn lên mấy tia đỏ, hằm hằm bước đi, từng bước chân nhún xuống lộ rõ sự phẫn nộ.

Anh nó học trên nó một lớp, nên đương nhiên là không học cùng nó được, anh nó buồn thấy rõ, vừa khso chịu, vừa lo lắng, nó không được thân mật với ai khác ngoài anh, nhất quyết không được...

Buổi học của nó trôi qua trong im lặng, không có tiếng trêu chọc của hấn kẻ cũng buồn, nó gục mặt xuống bàn ngủ đó như một hành động quen thuộc vì suy cho cùng đi học quá nhàm chán đối với nó. Hấn ngồi kể nó, tai dặt headphong, nhắm mắt hờ, đôi lúc đưa mắt về phía nó, hấn muốn hỏi nó cho ra lẽ, tên hời sáng là ai? sao lại thân mật với nó như vậy? Nhưng hấn chả có tư cách gì để hỏi với nó những điều như thế, đôi mắt hổ phách in một nỗi buồn, khi đó Jen và Jun vẫn đang há hốc mồm khi thấy hành động dễ thương đó của nó, mắt cứ dán vào cái con người nhỏ bé kia đang gục mặt trên bàn, như thế gọi là "say".

Tối đến, nó và anh đã chuẩn bị cho việc đột nhập tối nay, hiển nhiên là một kế hoạch hoàn hảo đến không cùng.

Nó lấy laptop truy cập vào hệ thống an ninh của R.M một cách dễ dàng và làm một vài thao tác phá hỏng hệ thống bảo vệ và camera, có hơi thực sự rắc rối nhưng chả nhằm nhò gì đối với nó và anh, vì đây là trụ sở chính của BloodMoon cơ mà, quả thực không đơn giản chút nào.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Đột nhập - Bang chủ BloodMoon !!

Tại trụ sở R.M - bang BloodMoon

Có hai vệt sáng đen thoăn thoắt đi từng góc ngách ung dung, vừa thân nhiên vừa dò tìm vị trí của "tài liệu" đang cất dấu, mọi chuyện sẽ thuận lợi khi có một đám ẩn vệ ra chặn đường cô, vốn dĩ cô và anh đi tách riêng là vì để dò tìm vị trí nhanh hơn, lúc này đây, chính là lúc để cô thể hiện võ công của mình...

Hệ thống mạch vi tính trong não cô đang kim dữ hệ thống bảo mật và an ninh trong R.M nên không thể cử lí đám này bằng các phân tử được, nếu cô không kim dữ hệ thống đó thì e là anh cô và cô cũng gặp nguy hiểm với ẩn vệ sẽ đến nhiều hơn, thôi thì cứ xử lí gộc đám này trước đã.

Bằng một vài động tác nhanh mà chsinh xác, 6 tên ẩn vệ đã nằm hôn lỵ đất mẹ. Cô đi sâu hơn vào căn mê cung R.M này, cô đã xác định được vị trí mà "tài liệu" đó đang ở, chân cô cứ sai bước thân nhiên, cô chợt đánh mắt sang bên trái, bên phải, có gì đó không ổn, cô phát hiện ra một nguồn phân tử con người khác đang hiện diện ở đây, rất rất, rất gần cô và...

Một cước 360 độ rất nhanh ngang vai tên đó, thông thường, tên đó sẽ chết ngay tại chỗ nhưng không phải, chân cô bị một bàn tay rắn chắc chặn lại, bàn tay ấy nổi gân xanh lên, gồng mạnh, cô nhìn tên đó, không thể nào, là hấn, Khắc Trọng Kỳ!

Hấn gồng tay, xoay chân cô xuống, thật không ngờ, một cô gái nhỏ bé lại có một sức mạnh ghê gớm tới thế, hấn chỉ định lại á khẩu với cô thôi nhưng không ngờ cô lại biết được, hấn nhìn xuyên qua cái áo sát thủ che hết mặt chỉ chừa ra đôi mắt màu cafe đặc sâu thẳm...

Cô nhìn hấn đầy bất ngờ, hấn liên quan tới BloodMoon sao?

- Chắc cô đây là Nữ Tước của ElecDeath! Vào được tới đây, thật không phải tầm thường - Hấn nói, mắt vẫn khôn rời khỏi đôi mắt bí ẩn kia, rất quen thuộc...

- Người là ai? - Một chất giọng băng lãnh vang lên đầy sát khí...

- Bang chủ BloodMoon

- Giao con chip ra đây, ta cần nó! - Cô khá là ngạc nhiên nhưng song, cô cũng không quên mục tiêu của mình...

- Tại sao tôi phải giao cho cô - Khuôn mặt điềm tĩnh nhưng đôi mắt màu hổ phách ấy cứ dán vào khuôn mặt kia, đã từng gặp sao?

- Muốn gì? - Cô gằn từng chữ, thứ âm thanh ấy đồng dạng, to lớn đầy quyền uy

- Thì thì!

Dứt lời, cô đá hấn một cái ngang đầu với một lực rất mạnh, hấn kịp né, hai người cứ giao chiến bất phân thắng bại và rồi anh đã làm cô bị thương ở tay trái và chân phải của anh cũng bị cô đánh bằng quả lực không hề nhẹ, cả hai ngừng lại, hơi thở dồn dập vì mệt, và rồi cô cảm thấy cách này không ổn nên đã cố liên lạc với anh bằng sóng phân tử, sau khi bắt được kết nối, cô dùng bộ não của mình để vận chuyển thông tin liên lạc: " Em đang kìm chân tên băng chủ, lên vào lấy đồ nhanh nhất có thể và rút!!!!!!"

" Anh đã lấy được đồ rồi, đi thôi! " - Cô đã nhận được câu trả lời của anh trong khi đang giao đấu với hấn, cô tấn công, hấn chỉ né, hấn cảm nhận được thứ gì đó không bình thường ở cô gái này, rõ ràng tay chân đang giao chiến một cách thông minh và nhanh nhạy nhưng bộ não của cô đang không thực chú tâm vào chuyện này, rốt cuộc cô ta không bình thường chút nào! Chưa kể một cô bé có chiều cao khá hạn chế ấy mà lại thực hiện được những động tác mạnh mẽ và đủ sức đánh gục khoảng 30 tên (Tương đương với anh), thật sự cô ta là ai?

Bộ não của cô đã tiếp nhận được những gì cô cần và nhân lúc hấn phân tâm, cô đưa từ trong túi ra một quả cầu thủy tinh nhỏ và..... Bùmmmmmm

Anh nghe tiếng đồ vật vỡ nát và anh nhận ra là bom khói, anh lập tức liên lạc với những ẩn vệ của mình, không trả lời.

- Shit!! - Anh gằn giọng nói, anh đã bị lừa, cô gái ấy đúng là rất không bình thường, nhưng thực tế con chip đó có khả năng điều khiển mọi hệ thống trong tòa nhà R.M này, mất đi nó, một tổn thất không hề nhỏ, tuy nhiên anh cũng có một thứ khác, có tác dụng như vậy! Nên tạm thời không có vấn đề gì nhưng về vị nữ ẩn vệ bí ẩn kia thì chưa có câu trả lời, thật bí ẩn!

Cô và anh đã về nhà, cô nhận từ anh con chip đó và kết nạp vào bang cô, thứ đó rất quan trọng, và cô sẽ xử lý sau, anh và cô lên phòng riêng, cô vừa đi vừa thất thần, đúng là hấn sao? Hấn là bang chủ BloodMoon, quả là một người không tầm thường, những cú đánh của cô luôn được hấn né và kiểm soát, con người đó rất lạ, đáng lẽ ra một thiết bị quan trọng như vậy hấn phải cho nhiều ẩn vệ hơn để tăng cường bảo vệ chứ, không nhwuxng ít mà còn quá sơ sài, hấn có âm mưu gì sao? Lẽ nào con chip là đồ giả, không! Cô đã test thử rồi, tại sao cả bang đó phải để một bang chủ đứng ra bảo vệ sao, hay vì hấn muốn tiếp cận cô, muốn thử sức cô hay vì khinh thường cô.... không thể lý giải nổi!!

- Khắc Trọng Kỳ! Anh thật khó hiểu - Cô ngủ thiếp đi trong muôn vàn suy nghĩ vẫn vơ.....

6.00 A.M

Cô và anh cùng đi xuống dùng bữa, căn biệt thự rộng lớn đó chỉ có hai người, một trai và một gái cùng nhau cười đùa rất thân mật. Trên bàn ăn cô để lộ vết thương ở tay trái, là vết thương đêm qua, cô không để ý lắm, vết thương bị bầm nhwung chả là gì với cô cả, nhưng với anh thì khác, trông thấy cô như vậy anh xót lắm, anh lấy bông và một ít đá chườm nhẹ cho cô, và cả hai cùng đi học.....

Và tại sân trường, nơi 3 chiếc BMW và một chiếc Lamborghini đang đậu, hấn và nó chạm mặt nhau, nó khẽ ddaro mắt tìm vết thương nso gây ra cho hấn lúc tối, nso đã cố gắng đánh nhẹ hết sức rồi, sao vẫn phải bằng bông tùm lung vậy chứ, nhận thấy ánh mắt của nó cứ chăm chăm vào hấn, có hai người đàn ông nhũm mày, nhất là anh của nó, muôn vàn câu hỏi hiện lên trên đầu anh, hấn là ai? Hấn có quan hệ gì với nó?.... v.. v

Đám con gái thấy một đàn nam thần xuất hiện cùng lúc thì hò reo như thấy vàng, rồi xúm xít hỏi han hấn vì thấy vết thương đó, nó thấy hơi chạnh lòng nhưng chỉ khẽ liếc rồi trở lại một con người băng giá như thường. Hấn thấy cử chỉ đó thì vui lắm, nó đã quan tâm hấn rồi, dù chỉ cái nhìn thôi! Và hấn không biết cái nhìn của nó nhìn hấn đầy quan tâm lọt vào mắt 3 con người kia, Ken, Jun và Jen và Băng Dương, Mai Lâm và Hữu Tuệ, ba ả nghiêng răng ken két, quyết sẽ không để nó yên, Khi đó thì cái nhìn của Ken và Jun đầy lo lắng vì nó đã để ý hấn, Jen vì sợ si mê.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Một thiên tài!!!

Tiết học của cô trôi qua trong im lặng, cô cứ nằm ngửa, hần vắn tai nghe headphone, chân gác lên bàn, đáng về bất cần, kiêu ngạo đôi lúc khê liếc sang nhân vật nằm cạnh mình, Jen và Jun ngồi trên bàn nó và hần đang si mê cái vẻ đẹp ấy, nếu bình thường cô là thiên thần bằng giá thì ngay bây giờ cô là một thiên thần trong sáng, thuần khiết đến mê người, vẻ đẹp ấy không phải là nghiêng nước nghiêng thành nhưng nó lại khiến cho người đối diện phải “say” ngay từ cái nhìn đầu tiên

Hần thấy cô cựa cựa và hần phát hiện cô có vết bầm ở bên tay trái, hần nhủ mày, nhìn chăm chăm nơi vết thương ấy như muốn biết lý do nhưng hần quên mất một chi tiết quan trọng vào tối hôm qua.

Như thường lệ, ra về cô sẽ cùng anh về nhưng hôm nay có khác, Hàn Uy Kiệt đứng trước cổng trường với chiếc Ferrari mui trần màu đen, làm nữ sinh hò hét ngưỡng mộ, đối với cô thì ...

- Ôn ào! – Cô nói bình thường và hết sức thân nhiên, nhưng hương vị băng lãnh đầy sát khí kia thì ai cũng cảm nhận được, tất cả đều im bật khi nghe cô dứt.

- Con nhỏ kia! Ngươi từ đâu ra mà ăn nói xác xược như vậy? – Một cô gái ăn mặc đồng phục trường nhưng lại vô cùng thiếu vải, mặt không đến nỗi nào nhưng vì trét cả tá phấn lên nên vô cùng ngang tàn và thiếu tự nhiên, là Hữu Tuệ, theo sau là Mai Lâm.

- Phiền phức! – Cô lơ đãng, giọng vẫn thân nhiên làm cho 2 tiểu thư đứng cạnh bốc hỏa, không kìm được khí chất của tiểu thư đài các mà vung tay tát cô gái không biết trời cao đất dày kia nhưng ...

- Dừng lại! Muốn chết? – Cô trừng mắt nhìn Hữu Tuệ, đôi mắt café đục biến thành màu đỏ, như màu của tử thần

Hữu Tuệ lui lại một bước, khuôn mặt cứng đờ, kẻ trước mắt cô kia là Thần Chết!!!

Lúc đó, Hàn Uy Kiệt tiến lại phía người con gái nhỏ nhắn kia, toàn bộ ánh mắt đều hướng tới người con trai trầm tĩnh ấy.

- Tôi có thể đưa cô về không? – Anh nói, nở một nụ cười khiến bao người con gái quỳ sụp dưới chân mà chết thối khi đó, đôi mắt của cô đã trở lại màu nâu của lens bình thường, nhìn chăm chăm vào anh.

- Nghi Nghi, về thôi! – Anh cô bước ra, trông thấy cảnh tượng ấy thì đoán ra ngay sự việc, đến giải vây cho cô ...

Cô không nói gì, lặng lẽ sai từng bước về phía anh mình, Uy Kiệt, Hàn Uy Kiệt! Là lần đầu tiên bị con gái từ chối, là lần đầu tiên bị sỉ nhục như vậy, cô thậm chí còn trả lời anh, thật hồ thẹn mà!! Anh tức giận, nghiêng răng ken két, nhìn về phía người con trai kia đang đứng giang tay ôm lấy người con gái mà anh yêu, cảm giác không dễ chịu một chút nào, không chỉ anh mà cả hần và Jun đang đứng ở một góc sân trường, không cam tâm, thật không cam tâm, tên đó là ai chứ?

Hần đi về, trên đường đi như nhớ ra điều gì đó, nhớ lại vị trí mà vết thương của nó, là tay trái, đêm qua anh cũng đã làm cho nữ điệp viên bí ẩn kia bị thương ở tay, cũng là tay trái, có thể trùng hợp như vậy sao? Hay là ...

Hần lắc đầu, đôi mắt của cô ta màu nâu, mà nữ điệp viên đó là màu café đục chắc chỉ là trùng hợp, nhưng có lẽ hần chưa biết, khi tức giận hay mất kiểm soát như lúc này, đôi mắt ấy lại trở lại là màu café đục hoặc một màu đỏ của sự chết chóc.

Hữu Tuệ sững sờ đứng theo dõi hết mọi việc, cô ta đang làm giá sao? Được rồi, bản cô nương đây sẽ cho cô biết tay, cô phải trả giá khi đụng đến Hữu Tuệ này!!!

- Mai Lâm, chúng ta sẽ cho nó một bài học!!!

Mai Lâm đứng kế gát đầu, cô khá là lo lắng về ánh mắt hồi này của nó, rất khủng khiếp!!

Anh và cô tới ROSE để kết nạp con chip ấy vào bộ phận của ElecDeath, ROSE màu chủ đạo là đỏ và đen, đậm chất hoang vu và lạnh lẽo, chỉ một cái nhìn đã khiến con người ta ám ảnh, một nơi được cho là địa ngục.

- Nữ tước, nam tước người đã tới!!!! – Tầm 100 ẩn vệ cúi đầu cung kính nói, hai người bước vào, từng bước chân kiêu ngạo và ngang tàn khiến cho cả căn phòng lạnh thấy xương, tuy nhiên họ đã quen với điều này, bang chủ và nhị bang chủ của họ là vậy, lạnh lùng, ngang tàn và dứt khoát.

Cô lên ngồi vị trí cao nhất, một cái ghế có hình một bông hồng trui tàn, anh ngồi kế bên cô, một bông hồng đẫm máu, cô ra ký hiệu, từ trong bước ra một ẩn vệ đưa cô một chiếc laptop, anh một cái, họ phải thiết lập lại con chip đó để biến nó thành vật của mình, thay vì của BloodMoon.

Đó là một con chip khó kiểm soát, cô phải chờ lệnh vượt tường lửa chạm mức 100%, IP của con chip lúc đó mới tự do vận hành hệ thống thành bang của cô, tương như khó khăn, 100 ẩn vệ tay cũng bấm bấm thứ gì đó vào laptop của mình, gấp sự cố, họ ngược lên hai con người đang di chuyển đôi bàn tay thoăn thoắt trên kia, đây là hệ thống dây đặc mà thông thường họ không thể xâm nhập nổi huống chi là giúp đỡ cô và anh.

Cô nhủ mày, con chip có mật khẩu, mà loại bảo mật này không thể phá được nhưng còn một cách, cô tập trung cao độ để đọc một file tổng hợp 400 trang word, mỗi trang là một kí tự quan trọng lẫn trong các dòng không liên quan và cô có 5 phút, điều đó không làm khó cô chút nào, cô chỉ hoàn thành 400 trang word với 4 phút và nhanh tay nhập mật khẩu. Enter! Thành Công!, cô khê liếc anh, anh đang nhìn cô với ánh mắt khâm phục, thật đúng là thiên tài!

Cô vẫn đang suy nghĩ, kẻ đó cố tính tạo thứ bảo mật này là để thử cô sao? Cô biết thứ này chỉ có người tạo là biết và trên thế giới chưa ai có thể phá

loại bảo mật này và cô là người đầu tiên, cô khẽ nhếch môi lên cười nhẹ, một điệu cười mầu lạnh!

Ở bên kia, tại tòa nhà R.M, hần đã nghĩ là cô chỉ có thể có khả năng lấy nó, chứ không bao giờ phá được loại bảo mật kia, trong khi tất cả các hacker trên thế giới không phá được, cô sao có thể? Nhưng, hần đã lầm, khi máy chủ hần báo đã có người đoạt được con chip đó và phá mật khẩu thì hần lập tức sững sờ, thật sự cô có thể sao?

- Thật đúng như lời đồn, một thiên tài!!!!!! Xem ra tôi đã xem thường cô Rine! – Hần vừa nói, vừa nhếch môi lên một cái đầy mỉa mỉ

.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Đừng thích tôi, tôi tệ lắm !

- Đúng ra con không nên tồn tại trên cõi đời này..

-.....

Bùm bùm.. pằng, pằng..

"giết hết tụi nó cho tao, giết, giết chúng"

.....

"Tìm chúng giết sạch, giết sạch chúng"

"giết, giết, giết....."

- Con cần được giải thoát... CIA sẽ không để chúng ta yên, ta xin lỗi

- Con bé đó sẽ không được sống, giao ra đây.....

"Giết.... giết....giết"

".... con bé đó không được sống"

"....."

".... con bé đó không được sống"

.....

"..... CIA sẽ không để chúng ta yên"

.....

"..... CIA sẽ không để chúng ta yên"

Cô bừng tỉnh, trên đôi mắt cô đã ngấn lệ, một dòng nước trong như thủy tinh chảy ra từ đôi mắt ấy, gương mặt cô rất căng thẳng, mồ hôi lấm tấm trên trán, là giấc mơ đó, chính giấc mơ đó đã ám ảnh cô từ lúc mới chào đời, chính nó đã biến cô thành cô nhi, chính nó đã khiến cô bị ruồng bỏ, chính nó đã biến cô trở thành một kẻ mầu lạnh như thế này, đó là thứ khủng khiếp nhất đối với cô, cứ cho là cô chẳng sợ ai trên thế giới này, thì khi lúc chìm vào giấc ngủ, cô lại sợ phải gặp giấc mơ đó, rất sợ, cái tên đó "CIA!" cô sẽ không thể nào quên được, tổ chức đó đã khiến cô trở nên như thế này và việc cô làm từ trước tới nay, lập ra ElecDeath, tìm hiểu BloodMoon không phải vì muốn đánh bại nó mà muốn sats nhập nó để đối đầu với CIA, nhất định, nhất định cô sẽ báo thù!!!

Cô đưa tay gạt lên khóe mắt cay cay lấm tấm những giọt nước mắt một cách mạnh mẽ, đôi mắt trở nên sắc bén hần lên vài tia đỏ, cô tỉnh dậy luôn, cũng đã khá sớm rồi, cô vệ sinh cá nhân một cách nhanh chóng, anh cô tới qua không về, chắc là đã ngủ tại bar hoặc khách sạn cùng cô em nào đó, cô không quan tâm lắm, cô đi học bình thường, nhưng sắc thái không được ổn cho lắm, có lẽ vì giấc mơ đêm qua....

Một thiên thần dạo bước trên con đường với từng bước chân đầy băng lãnh, khuôn mặt vẫn lạnh, sự lạnh đến mức làm si mê người khác...

Bíp... Bíp, theo phản xạ cô quay người, trước mặt cô là một chiếc BMW đen, trong ghế lái là một chàng trai mang sự sắc sảo và điển trai, quyến rũ đến

mê người, đặc biệt rằng cô chỉ chăm chăm vào cái cặp mắt màu hổ phách ấy, rõ ràng là đầy uy quyền và kiêu ngạo, nhưng sâu bên trong có lẽ là nỗi buồn sâu thẳm nào đó, Khắc Trọng Kỳ!

- Lên xe! - Ra lệnh không quá nhẹ nhàng, nó đủ cho người nghe cảm nhận được sự uy quyền và dứt khoát của anh.

Cô chẳng nói gì cả, mang hàn khí bước lên xe, cô ngước lên gương chiếu hậu, nhìn gương mặt điển trai kia đang nhìn cô, một cái nhìn ám áp...

- TRông cô có vẻ không tốt?

- Một chút! - Cô rất kiệm lời, nhưng sự băng giá trong câu nói có lẽ là biến mất

- Muốn đi thư giãn không! - Anh mở lời, bỗng chốc nhận ra, anh chưa bao giờ đề ra ý kiến đi chơi với người khác, kể cả người đó...

- Nếu được!

Dứt lời, anh phóng xe đi với tốc độ bão táp, nhìn sang cô, nếu là cô gái khác thì có lẽ đang ngồi sợ xanh mặt nhưng, cái vẻ dừng dừng tới khó hiểu của cô lại khiến anh bất ngờ, 30 phút sau, chiếc BMW dừng trên một ngọn đồi, cô bước ra, bàn chân sỏi nhẹ trên đám cỏ, đôi mắt khẽ nhắm lại như đang hít thở thứ không khí trong lành ấy, anh nhìn theo dáng người ấy, lòng nhẹ nhõm đến nhường nào...

- Thấy thế nào! - Anh cho tay vào túi, đi tới bên cạnh nó đang ngồi trên bãi cỏ xanh mướt.

- Thật thoải mái! Anh tìm ra nơi này? - Cô ngước mắt lên nhìn anh, nhìn cái con người cao lớn đang đứng bên cạnh cô, cảm giác muốn được che chở.

- Tôi thường tới đây vào lúc buồn! - Anh khẽ ngồi bên cô, giọng anh có một chút trầm tư, với con người ngạo nghễ, lạnh lùng bình thường, thật khác nhau một trời một vực!

- Tôi là người đầu tiên được anh đưa tới đây?

- Phải! Người đầu tiên, cũng là người cuối cùng!

Cô khẽ mỉm cười, một nụ cười trong vô thức, nó tự nhiên chứ không phải một điệu cười giả tạo thường ngày, anh nhìn cô, ánh nhìn dịu dàng và ám áp, nụ cười ấy rất đẹp, đẹp tới mức bây giờ cô nói anh tự kết liễu mình, anh cũng sẽ làm...

- Tôi thích em! - Câu nói rất dứt khoát, thể hiện uy quyền của một bậc tôn vương, hai bàn tay to lớn dang rộng ôm lấy con người nhỏ nhắn kia.

Cô khá bất ngờ, rồi nở một nụ cười trong vô thức, vòng tay của anh thật ấm, cảm giác bên anh thật đặc biệt, rất an toàn, nhưng chốc những suy nghĩ ấy bị đánh tan bởi nếu cô yêu anh lúc này, không những không thể đem lại tình cảm cho anh mà sẽ đem đến tai họa cho anh nữa, cô sẽ đáp nhận tình cảm của anh, nhưng không phải lúc này.. Bàn tay cô khẽ đưa lên, ôm lấy tấm lưng rắn chắc kia, rồi buông thõng và đẩy anh ra, như một lời từ chối, đôi mắt màu nâu ấy bỗng đỏ hoe, cô cảm nhận được nơi sống mũi cay cay, một con người tàn bạo và vô tâm đầy lạnh lùng và uy lực, cô chưa bao giờ thấy mình yếu đuối như lúc này.... Đôi môi nhỏ nhắn kia sẽ nói:

- Đừng thích tôi, tôi tệ lắm!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đâu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Cô ấy và em !

- Lí do? Em ghét tôi? - Anh sững sờ, anh đang bị từ chối, đúng thế! Anh, Khắc Trọng Kỳ bị từ chối, lần đầu tiên bị từ chối và lần đầu tiên bị một người con gái từ chối, anh là thiếu gia của Khắc Minh, anh đã quen được phục tùng như một vị vua và trước giờ không có ai được quyền từ chối và thậm chí không bao giờ trong từ điển của anh trước giờ không có chữ " Từ chối "!

- Đây không phải là lúc! - Cô tiến gần anh, gần và gần hơn nữa, bờ môi cô nằm trên đôi môi đầy nam tính mê hoặc kia, một nụ hôn phớt nhẹ đầy ma mị, cô nhướn người lên vành tai anh, nói " Không ghét, không yêu! ".

Rồi quay lưng đi, một người kia đang đứng hình, mọi thứ diễn ra như một đoạn phim, anh muốn nó tua lại một lần nữa, anh nhủ mảy mò lại nhếch mép, con người kia thật xinh đẹp nhưng không kém thông minh và mê hoặc, không xong rồi, anh thật sự "say" cô mất rồi!

Bóng cô đi khuất, anh vẫn đó nhìn từng bước chân cô đã đi khuất, anh dùng tay sờ nhẹ lên bờ môi mình, nó còn vương lại mùi hương đầy mị hoặc của cô, một đoạn phim, một nụ hôn dù chỉ như chuồn chuồn thấp nước nhưng nó rất ngọt, không giống, không giống với mùi hương của cô gái ấy...

Nghĩ đến cô gái đó, trái tim anh lại tan nát, rõ ràng anh đã từng yêu cô, anh đã từng chứng kiến cô bỏ đi mà không quan tâm anh nghĩ gì, anh đã từng thề với lòng mình rằng sẽ không thể chấp nhận yêu thêm ai nữa, nhưng bây giờ là lúc anh gạt khỏi suy nghĩ đó rồi, cô gái ấy không giống cô, không giống cô

một chút nào, cô ấy cũng rất xinh đẹp, cô ấy dễ thương theo đường nét một búp bê phương Đông, cô ấy tinh nghịch và đáng yêu như một đứa trẻ con, cô ấy làm cho anh yêu như yêu thương một đứa trẻ, cô ấy làm cho anh yêu thương lúc nào đó không hay nhưng có lẽ bây giờ đã khác, cô ấy không giống nó, nó xinh đẹp, nhưng xinh đẹp một cách lạnh lùng băng lãnh, như một thiên thần thực, nó thông minh và đầy bản lĩnh dưới bọc lột của một người 19 tuổi, nó làm cho con người phải "say" nó từ cái nhìn đầu tiên, nó là con người khó đoán, nhưng có lẽ ai đó không nhìn thấy nhưng sâu trong đôi mắt của nó có gì đó không bình thường, nơi đó phảng phất một nỗi đau nào đó và một thứ gì đó rất khủng khiếp, có lẽ là anh đã yêu cô, yêu từ cái tính thần nhiên và kiên nghị, yêu cái lạnh lùng ấy, chính anh không tin mình có thể tan chảy một lần nữa, nhưng nó là sự thật...

Cô ấy làm cho anh vui vẻ, cô ấy làm anh có thể nuông chiều như một đứa con nít, trong khi nó làm anh cảm thấy khó hiểu, nó làm cho anh điên đảo, nhưng có lẽ là thứ lạnh đậm chững chạc đầy lạnh lùng từ nó đã khiến anh cảm thấy có lẽ nó đã từng trải qua một thứ gì đó đáng sợ, đó là gì, anh tin bên trong con người lúc nào cũng mang cái bản mặt lạnh lùng khó đoán kia là một tâm hồn yếu ớt cần được bảo vệ, nhưng anh mong mình, chỉ có mình có được vị trí ấy, để bảo vệ cô, anh hoàn toàn tin tưởng vào trực giác của mình, lúc này đây, anh trông thấy tâm trạng thanh thản, như buông thả mọi gánh nặng kia của cô, có lẽ cô là người có nhiều tâm sự và một nụ cười nhẹ nhàng đầy tự nhiên, nó cũng hồn nhiên và đẹp nhưng không giống cô ấy, nó chất giữ ưu tư nhưng luôn làm người khác phải mê mẩn...

Cắt ngang dòng suy nghĩ ấy là một cuộc điện thoại của ba anh, Khắc Phúc Hạo, người mà anh đã từng hận đến chết, chính ông đã khiến mẹ anh chết một cách đầy oan ức...

- Tôi đây

- Hân Hân sẽ về cùng ta vào tuần sau, con biết chứ

-.....

- Ta sẽ về giao cho con một số việc của tập đoàn..

Anh gấp máy, rồi đôi môi kia khẽ nhếch lên tạo thành một đường cong đều ý, Hân Hân! về nhanh vậy sao, là người đó, chính người con gái đó, đã bỏ anh đi, giờ lại quay về sao? Ngay lúc này anh lại trở về là một con người lạnh lùng, uy nghi đầy quyền lực của bậc đế vương, anh leo lên con xe của mình rồi đi khuất, cách bánh xe lăn đi mạnh mẽ như cách anh trước những tâm sự của mình vậy....

Chap không tệ chứ mọi người! (Nghĩ nát óc đây:< Huhu

#SIN Đã in dấu dếp!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Mạnh Mỗi - Có đây tôi, thì phải là sát thủ bậc nhất !

Bóng lưng một cô gái mảnh mai trải dài theo chiều nắng khẽ xuyên qua khu rừng như tô đậm thêm cho bức tranh mê hồn ấy, nó rất kiêu ki và uy nghi nhưng lại phảng phất chút cô độc và.... nuối tiếc!

Đôi mắt màu nâu của lens khẽ đảo xung quanh và dừng lại, trước mắt cô là một cây phong đỏ, cô cúi người và nhặt một chiếc lá phong đỏ có màu nhạt, cặp mắt vô hồn cứ nhìn đĩnh ninh vào chiếc lá ấy... nó thật giống, đôi mắt màu hổ phách kia. Là yêu quý chẳng hạn? hay mến mộ? không phải, nó đặc biệt hơn.

Cô buông lá phong đỏ, con người ấy lại bước tiếp, từng bước chân đi ngược lại hai đường lái của một chiếc ô tô, cô nhếch môi, chưa phải là lúc!!

Cô không đi học, cô đã gọi người đưa tới cho mình một chiếc Icona Vulcano Titanium hướng về bar C.A.

Trước cửa bar C.A một chiếc Icona Vulcano Titanium và nhân vật ngồi trong đó lập tức trở thành tâm điểm của mọi người, là dấu hiệu của một kẻ quyền thế, cô bước ra rất lạnh đậm, không uốn éo kiểu cách quyền rừ để gây cho người khác sự chú ý, không mạnh mẽ như một kẻ ngạo mạn, từng bước nhẹ tênh đầy cuốn hút, khiến người khác cảm thấy thật huyền bí.

Cô đẩy cửa vào luôn và không một ai có gan ngăn cản vì họ cảm thấy âm khí xung quanh mình đang dần tăng lên, đôi mắt nâu vô hồn đảo qua một lượt không gian tại C.A chọn cho mình một bàn khuất, King phát hiện ra sự có mặt của nó thì nhanh chóng bước ra, cậu cười cười, đôi mắt toát lên vẻ âm áp khó thấy:

- Rine, dùng gì đây?

- Như cũ - Giọng nó nhẹ tênh, trong veo

Anh cười, rồi quay sang nói với một anh phục vụ gần đó.

- Tôi gần như có một vài thông tin của CIA

Nghe đến CIA, mắt cô bỗng khựng lại, đầy ngỡ ngàng:

- Con trai của tư lệnh Hunter - (đứng đầu CIA) cũng sẽ chuyển về trường cô

- Còn gì nữa?

- Có lẽ là CIA đang sắp có một phi vụ làm ăn vận chuyển hàng trắng.

- Đã biết

Cô nhướn người lên vành tai King, cậu chợt bất động, có vẻ như mùi hương mị hoặc của cô đã khiến ai đó mê mẩn, gần hơn, gần hơn, môi cô chạm nhẹ má cậu nói " Cảm ơn" Hôn như không hôn, đơn giản là chạm nhẹ.

Cô rời khỏi anh, đôi mắt màu nâu trong veo chợt nhìn thấy tình trạng của cậu hiện giờ, lại nói:

- Anh hai tôi, có đến đây không?

-.....

Cô nhíu mày, không phải anh đang đờ không thể, không nghe lời của cô luôn sao?

- KING! - Cô gần chữ, làm anh giật mình, lắp bắp

- Hà? Cô nói gì cơ?

- Hai tôi, có đến đây không?

- À, có tới qua anh ấy cùng với một cô gái lên tầng hotel của R.M rồi.

- Có thể cho tôi chìa khóa không? - Cô nói, đồng thời lợi dụng anh đang nửa mê nửa tỉnh thế này, chắc anh sẽ đồng ý ngay thôi.

- Được chứ! Người đẹp

Nó ngồi nhâm nhi ly whisky mà anh chàng phục vụ đưa tới vẫn đờ đờ bên cạnh như trời trồng, chào ôi người gì mà đẹp dữ vậy! Anh rời khỏi ghế, bàn tay đưa lên, tỏ ý mời, cô chẳng nói gì, chỉ đi về phía hotel của bar, anh nhìn theo cô, chợt cười bí ẩn, rồi cũng đi theo cô.

Lấy được chìa khóa, nó biết tiếp theo phải làm gì rồi, theo cô tiếp tân nói là hai vị khách vẫn chưa trả phòng thì có lẽ, phải chơi anh một ván cho biết, anh hai của cô cũng không hề ngoại lệ với tất cả đám đàn ông khác, đều có ham muốn riêng, cô không trách anh, nhưng phải xử lý cho biết mặt!

Nó vào thang máy bấm tầng mà chiếc khóa phòng hiện số, là tầng 7, nhưng lại đến tầng 2 là dừng, có vẻ ai đó cũng muốn đi thang máy. Cửa thang máy mở, là một anh chàng khá đẹp trai, dáng người cao ráo, đi bên cạnh là một cô gái " thiếu vải" nhưng thực cũng có chút xinh đẹp vì son phấn, cô chợt nhếch mép cười, rồi thu về bản mặt lạnh lùng vốn có của cô, anh chàng kia đang sững sờ, là cô ấy sao? Phải Là Jun

Thấy anh và cô ấy không lên thang máy mà cửa sắp đóng, nó cất giọng:

- Có lên hay là không? - Giọng cô trong veo, nhẹ tênh và tràn đầy ma lực

Anh bình tĩnh, chợt nhận ra bộ dạng mê gái của mình, cúi mặt đi lên cầu thang máy trong sự bức bối của cô gái bên cạnh, cô gái cố tình khoát tay anh, nhưng bị anh buông ra thờ ơ, lạnh nhạt, lại càng bốc hỏa, khi cô trông thấy nó, ban đầu là ngưỡng mộ, tiếp là ghen tị, sau là ghen ghét.

Anh đi bên cô ta mà mắt dán vào khuôn mặt thiên thần lạnh lùng mê mẩn ấy, vừa bất ngờ vì không ngờ gặp cô ở hoàn cảnh này, vừa xấu hổ khi nhìn anh và cô gái bên cạnh như vậy, chỉ nhìn thôi khi họ trong khách sạn cũng có chút mờ ám rồi.

- Chào! Có vẻ chúng ta cùng trường đấy!- Anh vừa nói vừa cười, thông thường thì anh nở nụ cười sát gái ấy, bất cứ ai cũng đổ hoàn toàn nhưng.

Nó lơ đi, thờ ơ như không có gì, đôi đồng tử nhìn về phía cánh cửa thang máy, bên cạnh có hai con người đang tới sầm mặt.

- Em không nghe tôi nói gì sao! - Anh mạnh bạo nắm lấy tay nó, nắm thật chặt, anh siết mạnh, anh càng làm thế, cô gái bên cạnh anh càng cảm thấy ghen ghét cô.

- Đau! - Nó thốt lên, giọng nó trong veo, đủ làm cho muôn người quỳ sụp dưới chân, có hiệu quả thật, anh lập tức nhận ra mình đang làm đau nó, buông đôi tay trắng nõn, mềm mại ấy ra, có chút lưu luyến, nuối tiếc.

Cô gái bên cạnh tức rung người, anh đang đi với cô mà lại để ý nó, thật không công bằng mà, cô đưa bàn tay ra tính đẩy ngã nó, nhưng không ngờ, mọi hành động của cô đều nằm trong mắt của nó, nó tránh đi, vì lực quá mạnh nên cô ta ngã nhào xuống, gương mặt đang bốc hỏa uất ức:

- Anh xem, cô ta làm đau em! - Chợt lại biến thành thỏ non, gương mặt cực kì nhập tâm nha, làm ra vẻ đáng thương rồi ngước mắt lên Jun đầy yếu đuối

Anh nhìn cô ta rồi nhìn nó, vẻ lưỡng lự và...

Ting.... Thang máy mở, nó bước ra ngay và nói:

- Có đẩy tôi, thì phải là sát thủ bậc nhất! - Vẫn là cái giọng trong veo đầy mê hoặc nhưng lại chứa đựng hàn khí gây rùng mình cả hai con người trong thang máy kia...

Anh đưa mắt nhìn nó hồi tiếc, rồi nhìn cô ta đầy lạnh lùng, ngán ngấm.

Nhớ cmt ý kiến cho mình nhé bro>

Yêu thun mấy bon!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đâu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Phu nhân : Hạ hân đồng

Đứng trước cửa phòng, đôi mắt nâu nhìn chăm chăm vào cửa phòng, khẽ rút từ trong túi ra một chiếc chìa khóa, từ từ đút vào ổ khóa chậm rãi, thật nhẹ nhàng, thật khẽ, không nằm ngoài dự đoán của nó, đập vào đôi đồng tử sắc bén của cô là một đôi trai gái trần truồng quấn lấy nhau trên chiếc giường cỡ lớn, cô lấy chiếc phone của mình và "tách ", xong xuôi, cô lại ra ngoài và đóng cửa lại như chưa có gì xảy ra, vẫn chiếc phone đó, trước cửa phòng, bàn tay mảnh mai nhẹ bấm một dãy số quen thuộc, nhếch môi cười tà mị:

....

- Rine, chuyện gì vậy? - Bên đầu dây kia coi chừng giọng nói có chút ngái ngủ và bối rối..

- Hai đang ở đâu? - Cô nói với giọng " hết sức nhẹ nhàng " kèm một chút đắc ý.

- Anh... anh... ở...ở...nhà người quen!! - Thấy rõ sự lúng túng trong câu nói của ai kia, cô khẽ nhếch môi đều đặn.

- Anh biết rõ em rất ghét cảm giác bị lừa gạt! - Vẫn cái giọng nói trong veo đầy thần nhiên nhưng... có lẽ không kém phần nguy hiểm

- Em... là có ý gì? - Anh hơi run run, lâm vào tình trạng bối rối, khẽ đảo mắt nhìn cô gái vẫn còn say giấc trên giường trong tình trạng trần truồng.

Sending a photo....

Anh nhú mày, chẳng lẽ... không phải chứ!!!!

Tấm hình rất rõ, anh không khỏi bàng hoàng, trong tấm hình, có một người con trai mặt mày thanh tú và một người con gái trên giường quấn lấy nhau ngủ say trong tình trạng trần truồng..

Đôi đồng tử của anh giãn rộng, đơ 1s 2s 3s, anh lúng túng ngồi dậy mặc quần áo và chạy vù ra cửa chính.

Cạch!

Người con trai cảm nhận người mình hơi run run trước một vóc dáng nhỏ nhắn cùng khuôn mặt " không cảm xúc " của nó.

- Ha! Chào em gái - Một chút sợ hãi, một chút lúng túng, một chút khó xử, cảm xúc lúc này của anh thật hỗn độn

- Điều thứ 15 cấm! - Giọng cô trong veo không có gì gọi là biến đổi cảm xúc, sợ thần nhiên đến sợ...

- Kẻ lừa gạt người khác là kẻ bán rẻ lòng tin của họ! - Càng ngày, người con trai cao ráo trước mặt nó càng lộ ra vẻ run sợ, khuôn mặt anh cúi xuống nền đất, anh rất sợ phải thấy khuôn mặt thần nhiên ấy, thật là làm người ta không khỏi rùng mình!

Trước mặt nó là người con trai thật vạm vỡ và to khỏe, nó thấy rõ sự run sợ trong thân thể anh, cả cái bộ mặt hồi lồi hết sứa trẻ con kia nữa. Nó chẳng nói gì cả, đôi bàn chân nhỏ nhún tiến vào phòng khách sạn, nơi một người con gái đầu tóc màu mè và cái bộ dạng trần truồng thật ghê tởm!

- Liêm sĩ! - Cô đánh mắt về phía anh, đôi mắt màu nâu của lens đã chuyển thành màu cafe đục hần một chút sợ hãi

Con người bên kia không dám nói hay phản kháng một điều gì, chỉ yên lặng và nhìn người con gái ấy, bây giờ trong phòng tràn ngập sự u ám, kẻ trước mặt anh là Tử Thần!!!

- Ghê tởm! - Vẫn cái giọng trong veo ấy, nhưng có lẽ là có chút gì đó tức giận khó thấy, cô đưa mắt về người con gái đang nằm kia...

Như cảm nhận được bầu không khí u ám kia, người con gái trên giường cửa quậy, mở mắt ra, đập vào mắt ả là một cặp mắt đáng sợ trên khuôn mặt một thiên thần, đó thực là Thần Chết nhưng có lẽ cũng là Thiên Thần!

Anh bước tới và ném cho cô một tờ chi phiếu, anh gần giọng:

- BIẾN ĐI!!

Cô ả rùng mình, lấp xấp mặc đồ, vội vã cầm tờ chi phiếu cuốn gói khỏi căn phòng tràn ngập ma khí đó, là anh ta đó sao? người đàn ông ân ái với mình đêm qua và người đàn ông lạnh lùng và tàn nhẫn này là một sao? Thật không thể tin được...

- Ba mẹ đã về rồi, đang ở biệt thự, cùng về đi!

- Được! Tiểu nha đầu kia, tha cho anh chuyện vừa rồi...

- Tính sau!

Anh và cô nhanh chóng có mặt tại biệt thự, ở phòng khách có một người đàn ông uy nghi đang ngồi chiếm chệ trên chiếc sofa đắt tiền, bên cạnh là một người phụ nữ thật đôn hậu, bà quay ra phía cửa và nở một nụ cười hiền như một lời chào đối với nó và anh.

Cô không tự chủ mà sà vào lòng người đàn bà ấy, cảm giác ấm áp ủa về trong cô, cô ngẩng khuôn mặt thanh tú lên, nở một nụ cười thật tươi trong lòng bà và nói:

-Mẹ, mẹ đã về!

Bà nhìn tiểu thiên thần trong lòng mình mà mỉm cười thật tươi, đứa nha đầu này càng lớn càng xinh đẹp rồi...

- Nha đầu kia, chào mẹ mà không ta! - Một giọng nói rất trầm, tôn nghiêm mà đầy ấm áp

- Đầu có, Nghi Nghi cũng nhớ ba nữa, Nghi Nghi nhớ hai người rất nhiều! - Cô sà vào lòng ông nũng nịu như một đứa trẻ đòi quà.

- Cha, mẹ, hai người đã về - ANh cô lên tiếng

- Tên tiểu tử kia, ta tưởng không nhớ hai người già này!!

- Được rồi! Tuần sau chúng ta có một buổi tiệc, để ra mắt anh của con và Hân Đồng của ta đây! - Lâm Thế Hùng cất tiếng

- Con biết rồi! - Cả nó và anh đồng thanh

Đã lâu chưa ra chap! Sau này sẽ còn rất kịch tính đây>>

Thay đổi lịch: 1 tuần ra 2 chap tùy ngày

Đừng bỏ truyện Sin nhé bros> Yêu mí bạn <3

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Người con trai lạ

"... CIA sẽ không để chúng ta yên...."

"... CIA sẽ không để chúng ta yên.."

"... CIA sẽ không để chúng ta yên.."

"..... không để chúng ta yên.."

"..... không để chúng ta yên.."

Nó chợt bừng tỉnh, khuôn mặt thiên sứ đã lấm tấm những giọt mồ hôi, miếng chăn ướt nhèm, không biết là do mồ hôi hay là nước mắt? Không phải là cái đáng về lạnh lùng, kiêu ngạo hàng ngày nữa, nó sợ nhất là khi phải ngủ, nó sợ nhất là phải cứ trốn chạy điều đã xảy ra vô cùng tàn nhẫn đó, nó sợ, rất sợ....!!

Bàn tay mảnh khảnh đưa lên khuôn mặt lau đi giọt mồ hôi nhễ nhãi và những giọt nước thủy tinh trong veo hai bên gò má, đây không phải là lần đầu nó mơ thấy, nhưng nó không thể thôi bị ám ảnh, trong thế giới đó nó không thể là một cô gái mạnh mẽ như hiện thực! Nó phải trốn chạy thứ quái ác đó đến bao giờ?

Đôi mắt vô hồn nhìn về một hướng xa xăm với muôn ngàn suy nghĩ vẫn vương rồi chợt đôi đồng tử sẫm lại, tràn ngập một màu đỏ, màu của Tử Thần!!

Gấp rút! Bàn tay đảo nhanh lên chiếc bàn gần đấy như muốn tìm kiếm thứ gì đó rất khẩn trương, tìm, tìm và tìm! Càng ngày càng gấp rút, khí quản cô đang dần co thắt lại, ngực trái cô đang đập liên hồi, bàn tay vẫn thoăn thoắt tìm chẳng hề kêu lên một tiếng đau đớn mặc dù, thứ này khiến cô đau hơn gấp trăm nghìn lần, như tìm thấy được hy vọng, khi bàn tay ấy lấy được một hộp thuốc màu trắng, cô nhanh chóng lấy ra một viên và bỏ vào miệng, cơ thể cô đang dần điều hòa lại, đôi mắt đã trở nên bình thường, là Ziloko!

Đôi chân trần bước xuống giường, cô đi vào phòng tắm, ngâm mình trong bồn nước nóng, có lẽ chỉ đơn giản như vậy là đã thật yên bình....

Như thường lệ, một thân ảnh nhỏ dạo bước trên con đường quen thuộc, từng bước, từng bước nhẹ tênh đầy kiêu hãnh, trong đôi mắt nó lúc này chỉ có hận thù!

Rất nhanh, nó đã có mặt tại cổng trường Queen, nó đã cố tình đi thật sớm, nó cần được yên tĩnh, nhưng có lẽ là không chỉ mình nó đang có mặt tại trường vào lúc này!

Tại vườn hoa trong trường, một thân ảnh nhỏ lướt từng bước nhẹ tênh trên đám cỏ xanh mướt, là những bước chân uy quyền và kiêu ngạo và có lẽ hơi âm ảm của một con người lạnh lùng và nhiều tâm sự, cô thả mình dưới đám cỏ, đầu hơi nghiêng tực vào một thân cây cổ thụ lâu năm, đôi mắt khẽ khép lại như muốn rũ bỏ mọi điều tâm sự. Con người này thật đáng thương! Trong mơ màng, gió diu diu lướt qua đôi đồng tử trong veo một màu cafe đục (hiện dờ nó không đeo lens nhé!), nó thấy mí mắt nặng trĩu, từ từ đi vào giấc ngủ, có đôi khi cô ước cô chỉ muốn một cuộc sống bình thường như bao người nhưng có lẽ cô đã sai khi đã nhuộm tương lai mình thành một màu đen của thù hận và bôi nhọ nó bằng màu đỏ của máu! Nhưng điều nó cần nhất chỉ là một giấc ngủ thật yên bình mà thôi! Lý trí cô chìm vào giấc ngủ đầy nặng nề không chút thoải mái!

Từ ban công trong vườn hoa, có một người con trai vạm vỡ, cao ráo, điển trai đến mê người, tai đeo headphone nhưng đôi mắt màu thạch tím sẫm cứ dán vào con người nhỏ nhắn kia, khung cảnh đó, con người đó, thật mê người! Lý trí không cho phép nhưng trái tim câu lại rối rập liên hồi, khuôn mặt đó thật khiến bất cứ người nào cũng phải "say" từ cái nhìn đầu tiên. Sự ảo não và một mối trên khuôn mặt thiên sứ đó bắt chợt làm cậu thấy chạnh lòng. Phải! Là cậu đang quan tâm một đứa con gái, việc mà cậu đã từng thề là sẽ không bao giờ làm như thế " một lần nữa! ".

Người con trai ấy tiến gần nó ngay một gần, cậu chỉ đứng đó và ngắm nhìn nó, khuôn mặt nó vì đang ngủ nên có chút ửng hồng, đôi môi nhỏ khép hờ quyến rũ, bầu không khí thật âm ảm. Cậu chợt nhíu mày khi trông thấy thân hình cô bắt giắc run lên sợ hãi, gương mặt đã lấm tấm giọt mồ hôi căng thẳng, cậu thấy từ trong đôi mắt đang nhắm chặt ấy trào ra một giọt nước trong veo như một viên thạch pha lê óng ánh, đôi môi nhỏ nhắn lấm bầm vài câu trong mộng mị: " Đừng giết, đừng giết, đừng...." từ khóe mắt, những giọt pha lê ấy chảy ra nhiều hơn. Trong vô thức cậu tiến gần người con gái đang nằm nghiêng người ngủ co ro cạnh thân cây cổ thụ to lớn, cậu ngồi cạnh cô, nghiêng nhẹ đầu cô lên vai anh tựa, đôi đồng tử thạch tím nhìn người con gái kẻ bên bằng một ánh mắt ảm áp lạ thường, đó là thứ chưa từng có ở cậu xưa nay, Nam Cung Thần!

Một thân ảnh nhỏ bị bao trùm bởi bốn phía một màu đen u ám, xung quanh cô hàng loạt tiếng thét thất thanh, tiếng kêu cứu oan uổng, tiếng súng, tiếng dao chém và hình ảnh hiện lên là máu!

Một toán người mặc đồ đen tay cầm súng, dao đi tới đâu chém tới tấp người trong biệt thự, từ trong hầm tối có hai người đàn bà phúc hậu trên tay bế một đứa bé lên lút ra khỏi căn biệt thự đó thì có một người đàn ông râu ria lồm chồm đứng trước mặt họ cười ha hả! Đôi mắt ông nhìn vào đứa trẻ sơ sinh trên tay họ bằng ánh mắt ghê tởm nói: " Nó không được sống! " Rồi rút từ trong túi ra một chiếc khẩu súng lục nhắm thẳng vào người đứa bé và " Pằng! ". Trước mắt nó một cảnh tượng kinh hoàng xảy ra, một người đàn bà lao ra đỡ cho tới một nhát súng, từ ngực trái người phụ nữ máu tứa ra không ngừng, đứa trẻ khóc toán lên, người đàn bà đang bế đứa trẻ bé nó chạy vụt đi trong đêm tối, từ trong đôi mắt bà trào ra từng giọt nước mắt thấm xuống da thịt của nó, xung quanh tràn ngập tiếng kêu hỗn loạn, trong trời mưa giông, người phụ nữ ấy trên tay bế một đứa trẻ ra khỏi khu biệt thự xa hoa đầm máu.

Khóe mắt nó trào ra từng giọt nước mắt sợ sệt, nó thu người vào căn phòng tối đầy u ám đó, một đoạn phim hiện lên trong tâm trí nó, mặc dù nó đã được tua đi tua lại nhiều lần trong giấc ngủ của nó những nó vẫn cảm thấy sợ hãi đến tận cùng, vì sao không hề buông tha cho nó?

Đột nhiên từ xa xa, một dáng người cao lớn bước tới gần nó, ngồi xuống cạnh nó, đưa tay gạt đi những giọt nước mắt kia và nghiêng nhẹ đầu nó lên vai anh, và đột nhiên, mọi thứ đã nhuộm một màu đen xung quanh càng nhạt dần nhạt dần và thay vào là màu của sự thanh bình!

(Diễn biến giấc mơ khi nó ở vườn hoa)

Hãy đoán nhân vật mới Nam Cung Thần là ai nhé:>

2- 9 tặng cho mấy bros chap này, có lẽ là không được hay nhưng thôi...

Chúng mấy bros Quốc Khánh vui về nhé

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Đôi mắt màu thạch tím !

Gần trưa, trong khu vườn sau trường có đôi trai gái tựa vào nhau yên giấc, cùng hít thở cùng một bầu không khí. Cho tới khi một đôi mắt màu cafe sẫm trong veo từ từ mở ra, cô nhú mắt vì gặp phải thứ ánh sáng bất ngờ, cô đưa tay lên dụi dụi mắt, một giấc ngủ thật yên bình!

Chợt nhận ra nhân vật bên cạnh, cô cựa mình ngược lên nhìn anh. Khuôn mặt thanh tú, sống mũi dọc dừa cao vút, đôi môi khép hờ quyến rũ và có chút ánh sáng len lỏi từ các kẽ lá của tám cây chiếu cuống khuôn mặt điển trai ấy làm bức tranh ấy càng có mị lực và quyến rũ hơn.

Cô mỉm cười, có lẽ đây là lần đầu tiên cô ngắm người khác ngủ, nhưng phải công nhận rằng anh ta rất đẹp trai nha, bất ngờ hơn là cô đang dựa vào vai anh, cô còn nhớ thật rõ bóng dáng người con trai trong giấc mơ kia, rất giống người này, thật không sai vào đâu được!

Cô nhìn người con trai đang ngủ kia đến mê mẩn, nhìn vào khuôn mặt lãng tử đầy kiêu hãnh vì ngủ nên có chút giãn mở, nhìn vào đôi môi quyến rũ đang khép hờ. Cô bất giác nở nụ cười, dưới ánh nắng sớm thứ đó như giúp cô xung quanh cảm nhận được sự ấm áp hơn cả.

Cô đưa đôi tay lên chạm vào đôi môi đó, vuốt lên sống mũi, mi mắt, không ngờ có một ngày cô lại ngắm một người con trai ngủ như thế một đứa con gái cuồng trai thế này, thật không ra làm sao mà!

Có lẽ cô đã lầm, anh chưa hề chớp mắt, dù thế anh vẫn nhắm mắt ngồi yên cảm nhận mùi thơm nhẹ nhàng trên tóc cô, bất giác nở nụ cười tỏa nắng ấy, nó thật đẹp, đẹp như cách mà cô khiến người ta giống như đang đứng ở thiên đường, rồi từng ngón tay của cô vuốt nhẹ lên ngũ quan của anh, anh như cảm thấy một dòng điện sống chảy qua mình, nó khiến tim anh lệch đi hai nhịp.

Đôi đồng tử thạch tím sẫm khẽ mở, ánh mắt anh chú ý ngay vào cô gái nhỏ bé bên cạnh mình này giờ đang giờ trò với anh kia, mà vẫn ngồi như có chuyện gì xảy ra, thật là... có nên gọi cô là mặt dày không đây?

Cô bỗng nhiên chợt dạ khi thấy anh mở mắt, đánh ngay đôi mắt cafe đặc sang vị trí khác để che ngay đi sự bối rối hằn lên trên đôi mắt cô, có lẽ là lúc này sự lạnh lùng và uy quyền của cô lại trở về là 0, để lại một cô gái xinh đẹp và trẻ con như thế này.

Cặp má của cô chốc đỏ lên vì e thẹn, cô rời khỏi bờ vai anh, đứng phắt dậy, cúi mặt xuống, đôi môi anh đào mím chặt như đứa trẻ biết lỗi đang trung bộ mặt đáng thương để tìm kiếm sự thông cảm.

Anh không tự chủ mà bật nụ cười tỏa nắng, nhưng không ngờ lại bị cô bắt gặp, lại ngay người thêm một lúc, rồi lại cúi gầm mặt xuống nhìn nền cỏ xanh mướt:

- Xin lỗi - Giọng cô trong veo, trầm bổng có chút hối lỗi và khiến người ta " không thể không tha thứ ".

Anh nhìn cô, biết mình có chút hồ, nhẽ ra anh không định mở mắt, nhưng cũng tại cô thôi!

Anh tiến gần, ôm lấy bờ vai mảnh khảnh làm cho ai kia sững sờ, cô dấy dấy, ý bảo anh buông ra.

- Để thế này, một chút thôi! - Giọng người con trai ấm, có chút cô độc lẫn vào sự yêu thương vô bờ.

Cô nâng đôi bàn tay trắng nõn mà ôm lấy tấm lưng săn chắc, cô cảm thấy như mình đang ôm cả thế giới trong tay vậy! Suy cho cùng, cô cũng không biết là cảm giác gì!

Hồi lâu, anh dần nói lỏng bàn tay ra, có chút nuối tiếc lại nghĩ không nên, cô cũng dần buông anh ra, mắt gặp mắt, bốn mắt nhìn nhau, cô đột ngột nhón chân, hôn lên đôi môi kia hơi phớt lờ, đủ để cô ghi nhớ mùi hương bạc hà dịu dịu đầy nam tính của anh, cô quay bước ra khỏi khu vườn để lại một câu nói:

- Cảm ơn!

Sau đó vài giây, anh lại mỉm cười, vì anh biết rõ cô đang cảm ơn vì cái gì! Anh nhìn theo bóng lưng nhỏ nhắn vang vọng một chút cô độc và có phần... đay khổ. Ngay sau đó anh cũng xoay người ra khỏi khu vườn.

Cô gái đó, thật kỳ lạ! Rõ ràng lúc anh đang ngủ dù không mở mắt anh vẫn cảm nhận được nụ cười hồn nhiên đầy mỏng manh của một cô gái đáng yêu cần được bảo vệ nhưng, anh đã nhầm chăng? Ở trước mặt anh là một thiên thần lạnh lùng đầy bí ẩn, nhất là đôi mắt, anh cảm nhận rất rõ nguồn năng lượng không lồ ấy nhưng một cô gái không thể có được thứ này, trừ phi.....

Nhưng có lẽ cái anh yêu ở cô gái này luôn là tất cả mọi thứ thuộc về cô, anh đưa tay sờ lên môi mình, một mùi hương dịu dịu còn vương trên môi anh, không giống mùi của một mùi nước hoa đắt tiền, không giống một mùi hương sữa tắm hay tinh dầu nào khác, mùi hương này quyến rũ và mê người đến lạ kì!

Anh bất giác nhíu mày, không ngờ một ngày nam Cung Thần này lại có suy nghĩ về một đứa con gái vô cùng tí mĩ đến thế, nhưng có lẽ không sai, thứ gì đó đã hình thành trong anh!

Có lẽ hôm nay cô hơi mệt, nhưng cô vẫn quyết sẽ vào lớp học, vì đã quá lâu cô không có mặt, sợ người ta sẽ dị nghị.

Cô bước từng bước chậm rãi vào lớp, khuôn mặt vẫn thờ ơ và thản nhiên như thường, cô mang đến một sự lạnh mê hoặc, người ta nửa muốn lẫn vào sự mê hoặc, nửa không muốn vì sự lạnh ấy có chút hàn khí và nguy hiểm.

Thường lệ, chỗ của cô và anh kề nhau nên dĩ nhiên là cô về chỗ của mình, thờ ơ và dường như phớt lờ mọi việc, không biết bên cạnh có một người tối sầm mặt.

- Mệt sao? - Hắn hỏi, dịu dàng và ân cần có chút khso chịu vì bị phớt lờ.

Cô khẽ gật đầu. Đột nhiên cô khựng lại, cơ thể cô đột nhiên run lên. Phát hiện gì đó không ổn, cô che đi đôi mắt bỗng dưng đổi thành màu đỏ của mình (hiện dờ nó đã đeo lens), chạy ra khỏi lớp với tốc độ ánh sáng, cô gấp rút lấy từ trong túi ra một lọ thuốc và cho vào miệng một viên ziloko. Mắt cô dịu đi, cô thờ dốc, cơ thể cô đã điều hòa lại, cô lấy lại sắc khí đi vào lớp như thường.

Ở gần đấy, một người con trai nhìn thấy tất cả, tai cậu dất headphone nhưng đầu lại suy nghĩ về điều gì đó....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Búp bê xinh đẹp , nhưng làm bằng sứ

Tại Sân Bay....

Từ cửa máy bay bước ra một tiểu công chúa ướm trên mình bộ váy màu hồng xinh đẹp ngấn tới đùi, trên người cô một màu hồng ngọt ngào, trông thật đáng yêu. Cô tiến ra cửa sân bay dường như để mặc mọi sự chú ý của mọi người, nơi có một chiếc Ferrari trắng đang đậu, một người con trai đứng quay lưng ngược lại với cô, đáng anh tựa vào chiếc siêu xe đắt tiền, cảnh tượng mê hoặc đến nỗi làm cho mọi cô gái nỏ cả đom đóm mắt, phải dùng cả cặp mình dán vào người con trai ấy. Nhưng họ không giống cô, họ không thấy sự khác lạ trong cái vẻ ngạo mạn, lạnh lùng của người con trai ấy!

- Anh Kỳ!! - Nhỏ cất tiếng gọi, quả thực giọng nhỏ không khác gì một đứa con nít lên 3, đáng yêu và gần gũi.

Hắn xoay người, trông thấy bóng dáng của ai kia, đôi môi hắn nhíu lên một đường cong nhẹ.

Nhỏ mỉm cười thật tươi, vì nhỏ biết vốn dĩ nụ cười này của nhỏ từ trước tới giờ là loại vũ khí làm cho hắn hết mực yêu chiều nhưng có lẽ, nhỏ đã nhầm!

Hắn vốn chẳng chú ý đến nhỏ mà chỉ hướng mắt về phía nhỏ để tìm kiếm một người đàn ông khác, không thấy! Sao người đàn ông đó nói sẽ về cùng nhỏ?

Chưa kịp rời khỏi suy nghĩ, hắn đã cảm thấy nhỏ đứng cạnh mình lay lay tay hắn, mắt nhỏ chớp chớp trông như một đứa bé đáng thương đòi quà, chính xác là nhỏ rất xinh, xinh như một con búp bê phương Đông!

Hắn gạt tay, tiến lại chiếc siêu xe ngồi lên, mắt nhìn nhỏ như các mời nhỏ đi vào xe.

Nhỏ vẫn còn sững sờ, anh ấy hờ hững với nhỏ? Anh ấy lạnh lùng với nhỏ? Anh ấy không thương nhỏ nữa? Nhưng tại sao chứ, chả lẽ anh còn giận nhỏ vì đi mà không nói? Nếu là như vậy không phải là quá nhỏ mọn rồi sao?

Nhỏ đánh vụt đi những suy nghĩ của mình, bước lên xe nhưng suốt quá trình về lại biệt thự nhỏ không ngừng luyên thuyên về chuyện ở Mỹ còn anh vẫn im lặng, cho đến khi...

- Anh Kỳ, em không có quần áo! - Nhỏ nhìn anh, cứ chỉ cục kì dễ thương.

Hắn chỉ đáp lại cô bé với sự im lặng, nhưng hắn vẫn rẽ vào The Center (khu trung tâm mua sắm lớn nhất thành phố)

Chiếc Ferrari đậu trước cửa, bước ra là một chàng trai tuấn tú, điển trai chết người, hắn mang trên mình phong thái cực kì lãnh đạm và nhiều nhất là lạnh lùng, làm nhiệt độ xung quanh giảm đi ít nhiều trong những con mắt run sợ của mọi người, vì họ biết Khắc Trọng Kỳ là một nhân vật tầm cỡ.

Đôi mắt màu phách hồ nhìn vào người con gái ở trong xe, tại sao còn chưa ra?

Mây đẹp anh nhú lại, rồi tiến lại cách cửa ghế phụ mở cửa cho nhỏ, nhỏ thấy thế thì sướng rơn, nhảy tót ra ngoài, tự nhiên khoác tay anh tiến vào cửa chính The Center.

Hắn vẫn thờ ơ như có chuyện gì, cái chính là hắn hờ hững với sự tồn tại của cô bé bên cạnh nhưng cặp đôi ấy đi tới đâu cũng thu hút ánh mắt của mọi người, gái thì dán mắt vào cái tướng mạo khôi ngô của hắn, nam thì mê quýt với cô gái búp bê bên cạnh, họ quả thực rất xứng!

Nhỏ kéo tay hắn đến một thương hiệu thời trang nổi tiếng, đôi mắt nhỏ lộ ra sự hiếu kì và tán thưởng khi nhìn thấy một chiếc váy dạ hội màu trắng tuyết có một cái thắt eo làm nhún, cả chiếc váy dường như tạo nên một bông hồng trắng tinh khiết, một tác phẩm tuyệt vời không kém sự thuần khiết và... ma mị.

- Anh, em muốn cái đó! - Nhỏ niu niu tay hắn, nũng nịu.

Có lẽ cái nhro mong muốn sẽ là sự dịu dàng yêu chiều của anh, nhưng anh lại hờ hững nhún mày rồi cất lời:

- Cái đó, gói lại!

Cô nhân viên bỗng định thần lại khi nghe thấy giọng nói thật trầm thấp và quá đỗi lạnh lùng như sự ra lệnh không thể xem thường.

- Xin lỗi vị thiếu gia này, cái này đã được một người đặt trước! - Cô nhân viên có phần bị mù mị bởi hắn nhưng song cũng không dám giao cho hắn thử snayf, bởi người đặt chiếc váy này cũng có thân phận không nhỏ.

- Hừ, gói lại cho tôi! - Giọng hắn càng trầm, lộ rõ sự nguy hiểm triệt.

- Anh bình tĩnh, người đó sẽ sớm quay trở lại ạ, đây là một kiệt tác nổi tiếng vốn sẽ có nhiều người tranh giành, anh nên đàm phán vẫn hơn ạ! - Cô nhân viên nói, giọng có phần e sợ.

- Anh Kỳ, không sao, em chờ được! - Cô bé bên cạnh hơi lo sợ, không khéo hắn vì mình mà đụng độ với một nhân vật có tiếng thì...

.....

- Có chuyện gì sao? - Chết vọng trong veo, trầm bổng quá đỗi mê hoặc vang lên, phải! Cô chính là người đặt hàng.

- Thừa cô, người đàn ông đây muốn mua bộ váy này!

Như nhận thấy giọng nói trong trẻo quá quen thuộc, theo phản xạ anh quay người, thật không sai với suy nghĩ của anh, là cô, Lâm Ngọc Nghi!

Đôi đồng tử cô khẽ đảo mắt mang theo một hơi lạnh lùng và mê lực kì lạ khó tả, dừng lại khi thấy hắn và cô bé ngồi cạnh.

- Hóa ra là Khắc tổng và bạn gái đi lựa đồ, thật thất lễ, bộ váy này là của tôi, xin lỗi anh! - Vẫn cái giọng trong veo cộng thêm chút dò xét cô bé bên cạnh.

Cô phải gật đầu rằng nhỏ rất xinh, xinh theo hình mẫu trẻ con và hết sức dễ thương, nhưng không hiểu cô lại nghĩ rằng nó, trộn lẫn chút không thật!

Hắn á khẩu, có chút không hài lòng, cô nói cô bé này là " bạn gái " của anh, nhưng có lẽ chỉ có anh không thoải mái nhưng cô gái bên cạnh thì cười toét miệng, nhỏ có phần ghen tị trước cô, vì cô vẫn đề mặt mộc và còn xinh hơn nhỏ gấp nhiều lần.

- Không phải như cô nghĩ! - Giọng anh không còn lạnh lùng trầm ẩn nữa mà mang theo chút bối rối và điệu bộ giải thích như đứa trẻ mắc lỗi rất dễ thương, khác xa với một Khắc tổng lạnh lùng bên ngoài.

- Không phải như tôi nghĩ? Khắc tổng nói vậy là ý gì?

Nhỏ bắt đầu thấy khó chịu, tại sao hắn khi gặp cô lại thay đổi thái độ liên tục nhanh đến thế. Ánh mắt và phong thái lạnh lùng vừ anayx đi đâu hết rồi? Nhỏ chỉ cảm nhận được một ánh mắt vừa yêu thương vừa ấm áp khi hướng tới cô gái ấy, dần dần trong nhỏ sự ghen ghét được hình thành đến cực điểm.

- Đúng! Tôi chính là bạn gái của anh ấy, chào chị! - Không đợi hắn trả lời, nhỏ trực tiếp chen miệng và nhận được ngay cái lườm sắc giận dữ của hắn.

Nhỏ bất giác rung mình, vừa sợ hãi vừa cảm thấy không cam tâm!

- Không phải! tôi.... - Hấn cố giải thích, lộ ra sự bối rối hơn cả.

- Còn nữa, bộ váy này phải là của tôi! - NHỏ lại chêm miệng, nhỏ đã loại bỏ hình tượng cô búp bê ngoan hiền để đầu khẩu với cô

- Ô... vậy tôi đây xin nhường cho cô! - Cô nói, vừa nhếch môi đều canggung, như nhận thấy một mặt thật của cô bé " đáng yêu " hồi nãy.

Cô lại gằn, vổ vổ lên vai anh, nói:

- Khắc tổng thật khéo chọn! - Cô nhìn sâu vào đôi mắt hấn, vẻ lãnh đạm và có phần tán thưởng.

Cô quay người, bước đi...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Đêm nay, đêm huyết nguyệt

Tại một biệt thự lớn của Lâm Gia, khung cảnh được trưng bày thật trang trọng, từ chiếc bàn đến ghế và tất cả đều đậm chất quý tộc. Khách khứa đang thừa thớt bỗng tấp nập, càng ngày càng đông, trên người ai cũng mặc y phục dạ tiệc, một bức tranh đầy tôn nghiêm và trang trọng.

Trong một căn phòng lớn, một thân ảnh nhỏ ngồi cạnh cửa sổ, đôi đồng tử hướng vào chiếc laptop đang chiếu bao quát quang cảnh bữa tiệc một lúc rồi ngoái cổ lên bầu trời, cô bắt gặp một thứ ánh sáng màu vàng huyền bí, mặt trăng!

Trăng thật tròn, ánh trăng sáng, rất sáng, đêm nay, đêm Huyết Nguyệt!

Đôi đồng tử diu diu nhìn mê mẩn trước ánh trăng ấy, phảng phất chút đau thương!

Bỗng!

Đôi mắt cafe đục chốc đổi màu liên tục, màu đen rồi lại màu đỏ, cô thấy khuôn miệng mình có chút ngứa ngáy, từ đôi môi anh đảo tức thì hai chiếc răng nanh nhọn dài ra, cảm giác khó chịu, như thiếu thiếu một thứ dung dịch màu đỏ chói mới có thể ngăn lại được, cô thật nhanh lấy từ trong túi một hộp thuốc trắng, quá gấp rút, cô đổ tất cả thứ thuốc Ziloko ấy vào bàn tay và đưa vào khuôn miệng thật nhanh, đôi mắt từ từ dịu lại, nó trở lại là đôi mắt lạnh lùng màu cafe đục, hai chiếc răng nanh từ từ rút lại nhưng đôi mắt vẫn hướng lên vàng trắng ngăm ngăm, tay cô buông hộp thuốc, nó rơi ngay xuống nền.

Tiếng động không to lắm, nhưng có lẽ làm cho người ta có thể nghe thấy, một người con trai tuần tú bước vào đứng ngay cạnh nó, nhìn viên thuốc dưới sàn mà xót, anh đứng lẳng lặng nhìn nó, anh biết, đêm nay, đêm Huyết Nguyệt, thật khó để nó có thể kìm ma tính trong người không bộc phát.

Nó cảm thấy tĩnh động, ngược đôi mắt lên nhìn người con trai bên cạnh, lúc nào, bên cạnh nó, cũng là anh hai nó!

Tóm tắt một chút:

Lúc trước có chi tiết nói nó có thể dùng bộ não để ra lệnh cho những tia phân tử điện, thứ đo skhoogn phải tự nhiên mà có, khi ở Anh, vì nó bị nhấn chìm quá sâu trong thù hận một vị ma cà rồng thuần chủng đã trao đổi với nó và nó sẽ có khả năng ấy nhưng phải đưa ma tính vào người, nó đồng ý!

Anh nó cùng nó đi du học, tất nhiên là anh biết, và chỉ anh biết!

Nó là ma cà rồng! (Đêm Huyết Nguyệt là ngày khát máu đến đỉnh điểm của ma cà rồng)

- Rine, hãy cẩn thận... đêm nay! - Giọng anh trầm ấm, mang theo sự cung chiều tới vô bờ.

Cô nhìn anh đầy cảm kích

- Em biết rồi, ba đang đợi, ra cho em thay đồ nào! - Cô nở một nụ cười hơi gượng gạo, cô biết, đêm nay thật nguy hiểm!

ANh mỉm cười, đi ra ngoài.

Cô tiến lại chiếc gương trắng cỡ lớn, ngắm nhìn người con gái phản chiếu trong gương rồi nhếch môi cười nhẹ.

Chiếc Lambor đỗ trước cổng Lâm Gia, từ quan khách cho đến kẻ hầu người hạ cũng đã dừng lại mọi âm thanh xì xào để hướng mắt vào nhân vật ngồi trong xe.

Hắn bước ra, toàn thân tỏa ra sát khí ngùn ngụt, đôi mắt màu phách hổ không ngừng đảo quanh tìm bóng dáng thân thuộc, khá lâu, bên cạnh hắn xuất hiện một cô gái thật xinh đẹp, khuôn mặt trắng ngần, đôi môi đỏ mọng, khuôn mặt như một con búp bê sống xinh đẹp không kém phần ngây thơ, trong sáng.

Nhỏ tự nhiên khoác tay hắn, lực ở tay hơn kéo, ý bảo đi vào bữa tiệc.

Hắn cũng đi, nhưng sự chú ý không phải ở nhỏ, anh đang ráo rức tìm cô, lý do anh tham dự buổi tiệc cũng vì cô!

Đến cổng, hắn thấy Lâm Thế Hùng khoác tay một người phụ nữ phúc hậu tiến tới, đôi mắt sáo sậu ánh lên tia vui vẻ, hơi liếc phía sau tìm kiếm nhưng... vẫn không thấy.

- Mừng Khắc tổng tới! - Giọng Lâm Thế Hùng nghiêm nghị không kém phần tán thưởng.

-... - Đáp lại ông chỉ là sự im lặng.

- Ô, cô đây là bạn gái của Khắc tổng sao? - Hạ Hân Đồng lên tiếng, bà nhìn người con gái trước mắt có chút không thực.

- Từ khi nào hai người thích quan chuyện của tôi? - Hắn lên tiếng, bầu không khí bắt đầu trở nên u ám.

- Ô, Khắc tổng cũng có hứng thú với tiệc tùng sao? - Từ đâu, Hàn Uy Kiệt lạnh lùng lên tiếng, khuôn miệng hơi nhếch lên khinh miệt.

-...

- Cô gái bên cạnh là bạn gái của cậu sao, thực xinh đẹp. Vậy có lẽ cậu... thua! - Kiệt lại nói, anh nhìn qua một lượt cô gái bên cạnh, thầm vui trong lòng đã loại bỏ một tình địch không chút mất sức.

- Tôi... không thua - Giọng hắn chắc nịch, gằn từng chữ.

Bụp..... (đèn tắt)

Mọi ánh sáng đều chiếu lên hai con người đang từ từ bước ra trong ngôi biệt thự tráng lệ, là nó và anh.

Nó ướm trên mình chiếc váy ngắn tới đùi màu tím sẫm, tại eo có một chiếc đai nấn, bộ váy thật đơn giản và lộng lẫy, khi ánh đèn chiếu vào lại càng trở nên lấp lánh và mịn hoặc, bên cạnh, người con trai mặc âu phục vest, anh đi song hành với nó nhưng trên gương mặt cả hai không nở lấy nụ cười.

Phía dưới, tim hắn bỗng rạo rức, nhìn đỉnh ninh vào người con gái đó, cô rất biết làm "say" người khác, kể cả anh.

Chap này có lẽ không hay, tại tác giả hơi sốt ả, mấy bros tha thứ nhé:D

Ta sẽ cố bù vào chap sau:>

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Thứ đó không phải người !

- Thừa tất cả quý vị quan khách, Lâm Quốc Hùng tôi có đôi lời muốn nói! - Từ đâu truyền tới giọng trầm thấp của người đàn ông trung tuổi làm những tiếng ồn ào ngắt lại.

- Chính là vợ của tôi, Hạ Hân Đồng! - Dứt lời, từ đâu, một người phụ nữ thật phúc hậu nở một nụ cười thật tươi đi tới bên cạnh khoác lấy tay ông.

- Là tôi, Hạ Hân Đồng và người con trai trưởng mới về nước, Lâm Minh Phong, xin các vị chiếu cố! - Một người con trai thật tuấn tú đi ngay bên cạnh dưới sự ngạc nhiên của mọi người, đặc biệt là hắn và anh!

Hắn vẫn chẳng quan tâm đến cái việc đang xảy ra kia, mà trên tay đang chỉ nhâm nhi ly rượu màu đỏ chói, bắt ngờ nghe được câu ấy, đôi mắt anh bỗng khựng lại, có chút vui mừng thấp thòm.

Tên đó? Lại chính là anh hai nó?

Ừ thì có vui mừng đấy, nhưng hấn nghĩ đối với người con trai kia, tình cảm của cậu dành cho nó không đơn thuần là tình cảm anh em.

Mãi suy nghĩ, cô gái bên cạnh đã bị lãng quên khi nào không hay, nhỏ giựt giựt ống tay hấn:

- Đi với em, được không?

Hấn không có biểu hiện gì, mặc cho nhỏ kéo nhưng nhỏ lại cố tình kéo hấn về phía cô.

Cô đứng ở một khoảng không khá rộng trong khuôn viên tổ chức lễ, bên cạnh một chiếc bàn tiệc lớn, đôi bàn tay nhẹ nhàng lắc lắc đồ uống trong ly thủy tinh, đôi mắt và cơ thể cô hướng vào thứ ánh sáng huyền bí đang sáng rạng kia, trắng thật sáng, thật đẹp!

Nhỏ kéo anh tiến gần cô, khuôn mặt xinh đẹp hơi nhúu lại khi trông thấy cảnh mê hồn ấy, chiếc váy tím sẫm cùng với khuôn mặt thiên thần mang chút âu tư được thứ ánh sáng kia chiếu rọi hướng vào tạo nên bức tranh thật ảo diệu!

Khuôn mặt ấy có thể không thể hiện cảm xúc gì nhiều, có điều vẻ lạnh lùng ấy không ghê sợ khiến người ta muốn tránh xa, nét u sầu và đau thương đó khiến người ta muốn bảo vệ và che chở âm thầm.

- Chào chị, chị là Lâm Ngọc Nghi phải không ạ? - Nhỏ thấy cái nhìn đầy yêu thương của anh thì cái tức đã dồn tới cực đỉnh, cổ tuôn ra một câu thật lễ phép

-....- Không có phản ứng

- Chị...

- Biết rồi, còn hỏi sao? - Cô chậm rãi đưa đôi đồng tử của mình dò xét cô gái kia, người con gái của hấn cũng rất thú vị!

- Em chỉ muốn làm quen thôi, chị khó chịu sao? - Nhỏ dờ cái giọng " vô số tội "

- Người yêu của Khắc tổng cao quý như vậy, lại muốn kết bạn với tôi sao.... - Cô liếc người con trai bên cạnh đang trở mặt nhìn mình.

Đôi mắt cô, màu cafe đặc, đích thị chính là cô điệp viên hôm nọ! Hấn có chút ngỡ ngàng, bởi lẽ cách cô khiến cho người khác quaoanh quẩn giữa hàng ngàn vấn đề đặt ra quá nhiều.

- EM không có ý đó! - Nhỏ chớp mắt đáng thương, nhìn cô.

- Tôi chưa nói hết câu.... KHÔNG ĐỦ TƯ CÁCH! - Cô bỏ lại một câu đầy lạnh lùng, tặng cho nhỏ một cái liếc khiến cơ thể nhỏ vô thức hơi run run.

- LÂM NGỌC NGHI!!! CÔ LÀ Ý GÌ? - Hấn đã cảm thấy bị xúc phạm, bất ngờ tuôn ra một câu đầy phẫn nộ, không đủ tư cách là sao chứ?

Cô hơi ngoảnh về phía anh, ném cho anh cái nhếch môi ma mị, nhưng thực tế sự chú ý đang ở bên cô gái kia, sự đặc ý của nhỏ ấy khiến cô thấy thật ghê tởm!

Hấn ôm cục tức bỏ đi, dù tức giận nhưng không hiểu sao chẳng thể ra tay với cô, nếu là kẻ khác thì đã chào diêm vương từ lâu rồi!

- Thôi đóng kịch đi! - Sau khi hấn đi, cô buông một câu khinh bỉ.

- Chị thật tinh ý!

-....

- Tôi thật không biết vì sao anh ấy lại thích chị đến vậy, chị thì có gì tốt hơn tôi?

-...

- Tôi cảnh cáo chị, đừng đến gần anh ấy! - Nhỏ đã bắt đầu nổi cơn với thái độ thần nhiên này của nó, ừ thì nó đẹp đấy, nhỏ cũng đẹp mà!

- Nếu tôi nói không! - Cô bắt đầu nhỏ này thật nham hiểm, thực quá trái ngược với bề ngoài.

- Thì.... - Nhỏ nói và lấy một chiếc ly thủy tinh gần đó, đập vỡ nó nhặt lên một mảnh vỡ lớn, cứa vào tay mình, 1 giọt, hai giọt, ba giọt máu lăn ra.

Nhỏ vờ ôm lấy tay, khuôn mặt đã bắt đầu lấm tấm nhwunxg giọt nước mắt giả tạo.

Đối với nó, là bình thường. Nhưng....

Đêm nay, là đêm Huyết Nguyệt....

Không tự chủ, đôi mắt màu cafe đục trong veo nhanh chóng biến thành màu đỏ, ngũ quan chặt lại, từ đôi môi anh đào dần nhô ra hai chiếc răng nhọn

hoát.

Cô nhảy chồm lên người nhỏ, hai tay giữ lấy cổ nhỏ, áp khuôn miệng ngửa ngáy vào cổ nhỏ. Nhỏ hoảng hốt kêu cứu, thực đáng sợ, nhỏ chỉ định khiến người khác hiểu nhầm cô dùng miếng chai cổ tình làm nhỏ bị thương, nhưng không ngờ, cái gì thế này, thứ này không phải con người!

Gần đó, hắn nghe thấy tiếng kêu, vội quay lại và trông thấy.....

Không suy nghĩ quá nhiều, hắn nhanh chóng đánh về phía cô, lực ở tay khiến cô văng ra đất, tay hắn vô tình để lại dấu trên bàn tay xinh đẹp.

- Cô.... làm gì vậy chứ! - Hắn nhìn cô với ánh mắt gần đồ tức giận, cảm giác là rất thất vọng, cô là người như vậy sao?

Cô cảm thấy hơi choáng, gấp rút tìm lọ thuốc Ziloko nhưng không thấy, đôi mắt đỏ chói nhìn thẳng vào con người trước mặt, trong lòng nổi lên cơn khát máu.

- Băng lại cho cô ta, nhanh lên! - Cô điều chế cho cơ thể mình bất động, nếu không sẽ mất kiểm soát mà nhào tới hút cạn máu nhỏ.

Hắn sững người, đôi mắt đỏ bị gì vậy chứ?

Hắn diu nhỏ đi, rời khỏi bữa tiệc, bóng dáng hai nam thanh nữ tú cứ vậy khuất xa dần, cứ xa dần và đi mất.

- Cảm lấy! - Giọng nói hơi lạnh đậm của người con trai vang lên, trên tay anh đưa cho cô một viên thuốc màu trắng xóa.

Cô gấp rút cầm lấy đưa thẳng vào miệng...

.....

Cô đã cảm thấy dễ chịu hơn, cô từ từ đứng lên, bàn tay hơi xoa xoa chỗ bầm tím, đưa đôi mắt màu cafe lẫn chút cảm xúc khó hiểu nhìn người con trai kia.

Người Con Trai Mắt Tím!

Sụt sịt, ahuuu bro không cmt nữa sao, ta viết chẳng hay nữa à, ahuuu, ta đang ốm nên hơi nhảm vậy thôi..

Đề lại góp ý cho Sin với

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Không tin, cần gì giải thích !

- Ổn chứ?

- Không ổn chút nào!

Bốn mắt nhìn nhau nhưng chỉ duy nhất đôi mắt cafe đục ngầu nhiên có vài nét buồn.

Nam Cung Thần nhìn cô, một cái nhìn khác lạ với ánh mắt thường ngày của anh...

- Biết đêm nay nguy hiểm, sao vẫn ra ngoài?

-....

Ngoài ban công, có hai người, một trai và một gái, cả hai đều hướng về ánh trăng, vẻ im lặng đến tĩnh mịch.

- Cảm ơn! - Giọng cô trong veo, đầy ma mị, khó tìm ra được chút tạp chất.

Anh đánh mắt cười nhìn cô.

- Cái giá phải đánh đổi thật đắt! - Anh nói, giọng anh trầm tư, nhưng khso có thể làm mất đi khí giả tôn vương.

- Anh không sợ tôi sao? - Cô quay người về phía anh, nhún vai đầy ý trêu ghẹo.

- Chúng ta đồng loại! - Anh thân nhiên nói, anh cũng là một Vampire thuần chủng.

Cô tròn mắt ngạc nhiên nhưng sau cũng dịu dịu lại.

Trăng rất sáng, rất đẹp.

Thứ ánh sáng đó thật thơ mộng.

- Tôi có cho thuê bờ vai!

Cô do dự hồi lâu, rồi nghiêng mình dựa vào vai anh, cảm giác nhẹ nhõm đến nhường nào...

- Tại sao không giải thích? - Anh hỏi, tay anh vén những lọn tóc rối xõa xuống mặt cô.

Tìm cô cũng lại, cô cảm nhận được những luồng điện không tên đang chạy qua người mình, cảm giác này là rung động sao? Cô cảm thấy thật ấm áp...

Tuy nói cô không giống người một chút, nhưng dù sao cô cũng là con gái. Cũng có lúc sợ, có lúc yếu ớt, có lúc rung động và cũng có lúc muốn được che chở....

Có lẽ chỉ như thế thôi đã thật yên bình.

- Không tin, cần gì giải thích!

Màn đêm bao phủ khắp căn biệt thự nguy nga, tráng lệ, hai con người vẫn đứng đó, trái tim họ cùng một nhịp, cơ thể họ hô hấp cùng một bầu không khí.

Người con gái mảnh khảnh dựa vào tấm lưng khỏe khoắn của người con trai, hơi lãng mạn một chút thôi, nhưng bóng lưng của hai người đầy áp tâm sự...

- Tôi chưa biết tên anh?

- Nam Cung Thần!

- Là Royal (*) sao? - Cô bỗng bật dậy khỏi vai anh, đôi mắt lộ rõ điểm nghi vấn.

- Không cần ngạc nhiên như vậy!

-....

- Đôi mắt anh thật đẹp! Màu sắc rất đặc biệt. - Cô cảm thán

Anh mỉm cười hòa nhã, anh gục đầu lên tóc cô, tham lam hít hà cái mùi hương mê hoặc ấy, hơn bất kỳ một loại nước hoa nào, mùi hương này làm người ta nhớ mãi.

- Tại sao lại chấp nhận giao dịch ấy? - Anh nói, giọng anh hơi dỗi, có lẽ vì nghi hoặc.

- CIA!

Anh ngẫm nghĩ một hồi lâu, rồi bỗng cầm tay cô kéo đi về phía cổng của biệt thự.

- Đi cùng tôi! Được không?

Cô gật đầu! Cô cũng nghĩ vì sao ư? Cô không biết, chỉ là hành động trong vô thức khi cô cảm thấy tin tưởng một ai đó, giống như đối với ba mẹ nuôi và anh hai, nhưng nó đặc biệt hơn....

Cô không rõ thứ tình cảm phức tạp này là gì...

Phía nhỏ và hấn:

Sau khi đưa nhỏ đi băng bó vết thương, hấn đưa nhỏ về nhà vì hơi áy náy.

Trong màn đêm, một người con trai nhìn ra phía cửa sổ mà dâng lên một sự tức giận không tên, không tức giận cô, cũng không ai khác mà chính là hấn.

Vì sao hấn lại không nghe cô giải thích? Vì sao hấn không tin tưởng cô? Vì sao đôi mắt của cô lại...

Không phải! Lỡ như cô không muốn giải thích thì sao, nhưng đôi mắt đó không phải là của cô gái điệp viên kia sao? Cô ấy giấu hấn ư? Nhưng vì sao lại

giấu hấn, hấn không đáng để cô tin tưởng sao?

Bỗng dung hấn tặng cho mình cái nhếch mép khinh khỉnh: Mày không tin cô ấy thì.... sao cô ấy có thể tin mày?

Hai tay hấn nắm lấy đầu mà dằn vào mình, hấn đang đau, đau lắm!

Royal (*): Tập đoàn đứng hàng đầu Châu Á, sự nổi tiếng và uy tín hơn hẳn bất cứ tập đoàn nào kể cả Khắc Minh hay Lâm Gia.

Hello bros, ủng hộ Fic: Lời Thề Của Ánh Trăng của Sin mới ra lò nhé:D Ahiiii

Cảm ơn mí bạn:D Nếu có gì đó không ổn trong truyện Sin tình nguyện xin nhận xét ạ

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Như Hai Kẻ Xa lạ !

Đôi vòng từ cafe sẫm khẽ mở, trước mặt cô, bầu trời đêm đầy sao của chiếc mui trần đẹp mắt...

Người bên cạnh, nhìn cô...

- Tỉnh rồi sao? - Lời nói của anh trầm ấm, len lỏi chút ôn nhu khó thấy.

Cô gật đầu...

Cô thấy nơi này thật đẹp.

Cô thấy thật yên bình..

Cô nhận ra giấc ngủ vừa rồi không còn đáng sợ nữa...

Vì sao?

- Đẹp quá! - Đáy mắt cô trong veo hiện rõ lên tia tán thưởng.

Anh cầm lấy tay cô, chạy phía trước....

Cô khẽ cười, nhìn bóng lưng của anh..

Thật lớn, thật vững chãi, thật ấm áp, thật an toàn....

Giữa vùng trời đầy sao, có hai con người cùng nắm tay nhau, họ chạy về phía biển...

Anh ngoái đầu, nhìn người con gái đang cười kia, cảm giác thật lạ...

Đêm trăng huyết nguyệt, thứ ánh sáng huyền bí ấy càng làm cho bức tranh trở nên mơ hồ, ảo diệu...

- Em thích biển không? - Anh cùng cô ngồi xuống bờ biển, mặc cho cát xô vào, hai bóng lưng ấy tựa vào nhau.

- Chỉ thích khi nó yên tĩnh! - Giọng cô trong veo, dịu dịu, thoang thoang như một thứ âm thanh du dương thật mê hồn.

- Tại sao lại dùng thứ đó? - Anh hỏi

Cô ngược lên nhìn anh, như muốn hỏi về thứ gì?

- Ziloko không phải là thứ dễ tìm mà tính, nó nguy hiểm!

- Tôi biết! - Đôi môi anh đào mấp máy hai từ, đơn giản vậy thôi, nhưng người ta cứ nhìn đôi môi nhỏ nhắn ấy lại muốn ngấu nghiến..

- Nó nguy hiểm nhiều hơn em nghĩ - Anh đoạt lấy đôi môi cô, hung hăng mà chiếm lấy từng chút, vị thật ngọt ngào ~

Cô có chút sững sờ, rồi rất nhanh lấy lại bình tĩnh, vòng tay qua cổ anh, vụng về đáp trả.

Anh nhìn con mèo trong lòng anh đang dần tái mặt vì mất ối, anh mới lưu luyến trả đôi môi mọng ướt về cho cô, dịu dàng bẹo má người con gái đang thở hắt, trân trọng hít lấy từng ngụm oxy.

Cô quay mắt lên nhìn anh như kẻ phạm tội, nhưng trong mắt anh thì chú mèo nhỏ xù lông này thật dễ thương nga, anh dựa đầu cô vào lồng ngực mình, tham lang hít lấy mùi hương trên làn tóc cô, đôi mắt tím sẫm đầy ôn nhu.

Anh thấy chú mèo trong lòng anh dần thiếp đi, khẽ nói:

- Có lẽ... tôi yêu em! - Anh nhìn cô cung chiêu, dịu dàng bế cô vào xe, chiếc siêu xe chạy êm ái trên con đường cao tốc, trời bắt đầu sáng, khởi đầu tốt đẹp?

Cô thấy gò má ươn ướt, đôi môi nhỏ mấp máy hai từ: Cảm ơn...

Kể từ hôm ấy, nhỏ cứ bám chặt hần không buông, cứ như là thả một chút hần sẽ về với tự do thì phải, chả tốt lành gì đâu, hần đang cảm thấy thật khó chịu...

Hần phải tìm cô, hần muốn nghe cô giải thích, dù cô muốn hay không.

Liệu, cô sẽ giải thích sao.....

Với tính của cô, hần nghĩ cô sẽ không làm thế nhưng

Là chính mắt hần thấy cơ mà, nghĩ như thế khác nào nói hần bị đui mù....

Không được, Khắc Trọng Kỳ này trước giờ luôn đặt thể diện lên hàng đầu, nhưng....

Như thế này rất khó chịu, và lại hần chưa hết yêu nhỏ...

Có lẽ hần quá tham lam.

Có lẽ, hần nên tự khinh thường bản thân mình...

Có lẽ, hần thật khờ khi nghĩ

Cô sẽ chấp nhận hần

Cô sẽ chờ hần

Cô sẽ giải thích

Hần tự tặng mình cái nhếch mép khinh bỉ, là đã đánh giá quá cao bản thân hần rồi

Cô vốn chẳng đặt hần vào mắt....

End....

- Anh Kỳ, em muốn cái đó! - Nhỏ dặt ổng tay áo hần, đưa đôi mắt đen láy vô số tội những nhẹo, đồng thời làm hần cắt đứt ý tưởng.

Thật ra là, nhỏ thấy cô đang ở cùng với anh trong một shop thời trang nổi, nên muốn kéo hần vào để xem thái độ của hần...

Nhưng có lẽ hần không để ý cô và anh, mặc cho nhỏ kéo đi.

Phần cô và anh.

Nơi này quá xa nhà cô, cô thoáng nhìn người con trai bên cạnh, đêm qua vì chơi biển nên quần áo hai bên có chút ướt, dù đã khô đi phần nào nhưng vẫn thấy khó chịu, nên cô và anh đi mua đồ để thay.

Khi vào shop, hần nhận thấy cô và một người con trai lạ mặt, hần buông tay nhỏ bước lại chỗ cô, định hỏi cho ra lẽ nhưng...

Với tư cách gì?.

Cô vốn không để ý mọi người xung quanh, hai người chọn xong và đi....

Cô lướt qua hắn, như hai kẻ xa lạ....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đâu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Thay đổi rất nhiều !

Mọi thứ trở về quy luật trật tự thường ngày nghiêm nhiên của nó, nhưng có chút khác...

Thời gian cô lên lớp không được nhiều nữa, cô cố gắng né tránh, cố gắng để không phải chạm mặt một ai đó...

Vô tình, điều ấy lại khiến hắn cảm thấy bị bóp nghẹt, hắn thấy vô lực.

Vì lòng tự tôn của mình, không thể hỏi cô mọi chuyện!

Vì sự kiêu ngạo của mình, không thể hạ mình bắt chuyện trước!

....

Vì tất cả, khoảng cách của cô và hắn ngày một xa dần, đến lúc thoát khỏi tầm với.

Hắn vẫn không thể nhận ra, mình đang sai, sai rất nhiều...

ROSE (hắn ai còn nhớ chứ)

- Chủ tử!! - Đám án vệ cung kính nói đồng thanh.

Một thân ảnh nhỏ trải rộng bước đi của mình trên trần sàn lạnh toát, mọi thứ trong biệt thự đều lạnh lẽo lạ kỳ, có ai đảm bảo người thường vào đây không bị lạnh chết?

Điều người ta quan tâm là, hàn khí ấy nghiêm nhiên là nhiệt độ hay vẻ lãnh đạm của một con người lan tỏa?

Cô chiếm chỗ trên chiếc ghế được điêu khắc ấn tượng, bàn tay thon dài trắng ngần gõ lên mặt bàn, có điều, nhìn đi nhìn lại thì vẫn là một cô gái nhỏ mang bộ mặt dọa người mà thôi, không hiểu vì cái gì mà tất cả đám án vệ hay thậm chí mọi người đều phải cung phụng cô?

Vì cái gì ư?

Đúng! Vì cái gì chứ, vì cái gì đã làm cho cô có ngày hôm nay?

Vì cái gì, mà nhuộm cuộc đời cô nghiêm nhiên là một màu hồng ngọt ngào thành một màu đen u ám, lạnh lẽo đến vậy?

- Thừa chủ tử, mọi thứ đều ổn, có điều gần đây một tổ chức đã bắt đầu để ý đến chúng ta và cố gắng thả viruss vào Elec thừa ngài! - Từ phía sau cô, lúc nào đã xuất hiện một người đàn ông chừng chạc khá khôi ngô và lãnh đạm, có điều từ đầu chí cuối vẫn không lộ ra một tia cảm xúc.

- Là ai? - Đầu mày cô nhú lại, đôi môi anh đào mọng mấp máy hai từ.

- CIA!

Cô cười khẩy, CIA sao? xem chừng chưa cần thu lưới mà cá đã tự chui vào, thế thì chiều chúng một phen vậy.

- Đưa Siver (*).

Một án vệ khác từ trong đi ra, đầu hơi cúi chuẩn định, đặt lên bàn cô chiếc laptop màu xám tro.

Các mạch tử vi tính liên tục nhảy với tốc độ chóng mặt trên màn hình, hai đôi bàn tay nhỏ lướt qua mềm mại trên bàn phím tựa hồ như đang uốn lượn trên mặt phím.

Căn phòng lớn của biệt thự chìm trong im lặng, chỉ nghe thấy tiếng gõ lạch cạch của phím.

Enter!

Angree excluded!

Enter!

Complete success!

- Game Over!- Giọng nữ mềm mại, trong veo vang lên khu biệt thự ngập tràn yêu mị.

Đám án vệ nhìn về phía chủ nhân của mình, đáy mắt tỏa ra tia thần phục!

- Vất vả cho người rồi, chủ nhân! - Đám án vệ đồng thanh lên tiếng.

Angree excluded!

Không phải là kết thúc rồi sao! Kẻ nào đại dốt đụng đến ElecDeath vậy thứ!

Đôi chân bước về phía cửa, về lãnh đạm và kiêu kì tỏa ra từ thân ảnh nhỏ nhắn ấy khiến bất cứ ai cũng phải e dè...

Lạnh lùng và kiêu ngạo!

Nhưng tiếc là cô không nhận ra sự thay đổi rất lớn của mình, thay đổi, thay đổi rất nhiều!

Cô cười nhiều hơn, cô cảm thấy khác lạ khi ở bên một người!

Siver (*): dụng cụ tiếp nối Elec và cũng là dụng cụ đặc lực của cô trong việc xử lí ElecDeath.

Bros bỏ truyện at rồi đúng không!'

Thông cảm đi, bận ngập đầu đây này!'

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Đông sang rồi ... !

Gió thổi thoang thoảng mang theo hơi lạnh buốt run người, mới buổi sáng mà đã lạnh như vậy...

Đông sang rồi...

Thân ảnh nhỏ nhắn ngồi bên cạnh cửa sổ thất thần, tóc buông xõa dài đen nhánh mượt mà như ngọn thác màu đen kiêu diễm lạnh lùng, chiếc váy trắng muốt dài đến tận đầu gối buông thả tùy tiện, làn môi anh đào chúm chím nhu hòa với sóng mũi thẳng điềm tĩnh, đôi mắt cafe đục vô hồn nhìn ra cửa sổ, lặng thinh xoáy sâu vào một khoảng không xa vô tận.

Nữ nhân ngồi cạnh cửa sổ trầm tư, bộ dáng kiêu diễm, lãnh đạm, mang khí chất vương giả, tựa như một bức tranh được chăm chút tỉ mỉ, mê hoặc, quý dị cuốn mắt người nhìn.

Thoạt nhìn như một thiên sứ thuần khiết, không lẫn chút bụi trần...

Làn gió buốt lùa vào cửa sổ, hòa thẳng vào người con gái kia làm cơ thể nhỏ khẽ run lên từng đợt.

Đôi mắt vô hồn ngược lên không trung, nhìn bầu trời vào đông...

Thật âm đạm!

Dáng người nhỏ bước tới chiếc gương cỡ lớn, đứng trước gương.

Cô nhìn người con gái phản chiếu trên mặt gương.

Người ta nói, gương luôn phản chiếu hình ảnh thực!

Thật không?

Cô khẽ cười...

Trong gương, một cô bé xinh xắn đứng trước gương, cô bé mặc một chiếc váy màu trắng nhỏ nhắn, nhưng...

Váy cô bé, có vài vết máu đỏ chói.

Mặt cô bé còn vương chút thứ dung dịch màu đỏ ngòm man rợ.

Cô bé cười.

Bên lề phố, gió đông thổi càng ngày càng lạnh hơn, người đi đường đều đồ áo kín mít chạy vội qua đường, cô thấy vài cô gái trẻ nằm trong lòng ngực của người con trai cao lớn cười tươi rói, người con trai dịu dàng quàng khăn cho cô gái, họ nắm tay nhau và đi.

Chiếc áo to lớn không cài khuy khoác lên người cô, bao bọc lên chiếc trắng dài tới đùi, mái tóc đen buông thõng mặc làn gió hùa làm nó tung cả lên, bàn tay từ hai túi áo chạm nhẹ lên gương mặt thiên sứ nhẹ nhàng gạt đi vài lọn tóc rối, chân cô sải bước nhẹ nhàng.

Đôi mắt xinh đẹp nhìn từ đôi tình nhân này sang đôi tình nhân khác, họ mật thiết với nhau, làm cô nở một nụ cười kiêu diễm.

Tại sao cô cười ư?

Nhìn đi, những cô gái ấy thật hạnh phúc!

Bờ vai của các chàng trai bao bọc họ, như một bờ tường vững chắc đầy ấm áp, hẳn họ phải thấy rất hạnh phúc!

Người con gái quần lấy người con trai, họ cười đùa sủng nịch, bàn chân hai người ríu rít lấy nhau, tiến về một con đường chung.

Cô cười.

Bàn chân mang một chiếc giày cao cổ, cứ đi về phía trung tâm thành phố.

Bất chợt, cô dừng lại.

Cô thấy hắn.

Hắn cùng với nhỏ đi trung tâm mua sắm, sau khi mua xong, nhỏ lại những nhéo hắn đòi đi dạo, tâm trạng trông vui lắm nên hắn mới quyết định đi cùng nhỏ.

Trên lề đường dài thướt, nhỏ chợt run lên một cái, hàm răng lập cập vào nhau run run, hắn cời áo khoác, cho nhỏ...

Chân cô sải tiếp, tựa như chưa có gì xảy ra.

Bóng lưng cô độc dài dài bên lề đường phố, từng bước đi nặng trĩu, đôi mắt cafe đục tựa hồ không chút gọn sóng, thật thê lương!

Con đường cô đi, hoàn toàn ngược với vị trí của hắn, chúng như cách nhau một khoảng không vô tận.

Cô rẽ vào một quán cafe kiểu Mỹ, gương mặt thiên sứ và khí thế kiêu diễm, lãnh đạm, lạnh lùng vừa bí ẩn đã lập tức thu hút người trong quán, họ không biết vì cái gì mà cứ ngơ ngác nhìn cô bước đi qua mình, đôi mắt họ hiện lên sự tán thưởng, khi cô đi qua lại cảm thấy hối tiếc.

Cô gọi một ly cafe đen, chọn một góc khuất, ánh mắt theo hướng gió mà trải dài...

Tay cô chạm hai bên cốc cafe sủi tăm, cảm giác này khiến cô thích thú!

Xa kia, cô nhìn thấy bóng người nam nhân quen thuộc khoác tay một người phụ nữ quyến rũ, hai người mặn mà với nhau thật thâm tình, cô sẽ cho qua khi người đó không phải anh hai cô.

Người con gái kia đầu tóc ưa nhìn, rải bóng quyến rũ, toàn thân vài vóc mỏng tanh, quyết để ra nơi đây của mình, đôi môi đỏ chót khiêu khích, đáng người lồi lõm đầy đủ, một mực bám Minh Phong không rời.

Tay cô rời khỏi ly cafe áp áp, đút tay vào túi đưa ra một chiếc điện thoại, đưa lên tai gọi vào dãy số quen thuộc, tay kia quấy quấy ly cafe còn nguyên vẹn.

- Alo, Nghi Nghi có gì không? - Đầu dây kia bắt máy, nói giọng sủng nịch, cô không khỏi thấy ra có chút bối rối không tưởng.

- Đang ở đâu vậy?

- Anh... ở ROSE - Áp úng một lúc, anh đánh liều, liếc người con gái kia không ngừng cố tình làm trong người anh đầy lên một ngọn lửa.

Cô cúp máy, cười khẩy.

Một nụ cười gian mãnh biết bao nhiêu thì chính nó lại thê lương đến nhường nào.

Ừ, cô đã không còn ai để tin tưởng nữa!

- Còn tôi, không đáng cho em tin tưởng sao?

Cô ngược nhìn người con trai hướng đôi mắt thạch tím sẫm vào mình, trên khuôn mặt điển trai cực kì quyến rũ kia nở một nụ cười nhu hòa với cô.

Cô đứng dậy, ôm lấy anh, úp mặt vào lồng ngực to lớn, hít một hơi ấm áp, nói:

- Lạnh thật đấy! - Cô nói, giọng cô trong veo, đê mê như một bản nhạc buồn.

Anh nhìn cô gái trong lòng mình, bế cô ra khỏi quán.

Tất thấy mọi người trong quán đều nhìn theo hướng đi của người đàn ông tuấn tú kia, vẻ kiên định như một đấng toàn năng vĩ đại, đuôi mắt phượng sắc bén, sống mũi cao diễm ưu, đôi môi quyến rũ nở một nụ cười sùng nịch với thiên thần nhỏ trong lòng ngực mình.

Chào mí bros, khỏe chứ? haha:D

Thông báo khẩn ạ:D Ta chuẩn bị vào khuôn khổ ôn thi, không có thời gian nhiều cho lắm, cùng lắm 1 tuần được 2 chap là nhiều ạ, không thì 1 chap, mọi người thông cảm nga ~

Còn tùy lúc rảnh Sin sẽ cố viết cho các bạn:D Sin đi học xuyên tuần nên bận lắm, xin lỗi mọi người a ~

Còn nữa....

Cầu view ~

Cầu đề cử a ~

Cầu cmt ~

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Được yêu !

Cô ngược nhìn gương mặt yêu nghiệt đang mỉm cười nhu hòa với mình, bất giác trên môi hiện hữu một nụ cười.

Cảm giác này lạ lắm hơn bao giờ hết!

Cảm giác được nằm trong vòng tay một người!

Cảm giác được che chở!

Được yêu!

Anh cúi cằm, đảo đôi võng tử thạch tím nhìn người con gái đang cười trong vòng tay mình, cúi xuống hôn nhẹ nhàng đôi môi anh đào diễm lệ.

Lần đầu tiên, anh biết cảm giác được che chở cho một người.

Được dựa dẫm.

Được yêu!

- Lạnh sao? - ANh nhìn chú thỏ đang run lập cập trong lòng mình, không khỏi nở nụ cười ôn nhu.

- Lạnh lắm! - Cô gật đầu, khẳng định thêm, nhìn người con trai trước mắt, tựa vào lồng ngực anh, nó rộng biết nhường nào.

Mắt anh đầy ý cười, cời áo khoác cho cô.

TRên đường phố, có một người con trai thân thể hạ phàm, ngũ quan anh tuần yếu nghiệt, ánh mắt nhu hòa nhìn nữ nhân trong lòng mình, đôi môi vẽ lên một nụ cười mê người. Họ cùng đi về phía một chiếc Lambor đen trang trọng..

Có một ánh mắt sắc bén phía sau, tay đã nhanh chóng nắm chặt lại, gân xanh nổi lên từng hồi, răng nghiến chặt, gương mặt cương nghị điển trai tức giận đậm hàn khí.

Quay người, bỏ đi....

Từng bước chân nặng trĩu....

Bar C.A

Trong căn phòng vip, có ba nam nhân tuần tú, ngồi chiếm chế trên chiếc sa - lông đắt tiền, mỹ nữ hầu hạ không xuể, khuôn mặt băng lãnh chứa nhiều tâm sự....

Chap ngắn nha:D Sorry bros vì ta quá bận

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Hận !

" CIA.....!"

" CIA.....!"

" CIA.....!"

"...."

Thân hình bé nhỏ run lên, từng đợt thật dài, trán lấm tấm mồ hôi, hàm răng cắn chặt lập cập sợ hãi, khoe mắt trào ra từng giọt nước mắt trong mơ hồ như viên pha lê quý, vừa bi thương mang sự căm phẫn vô bờ..

Đôi môi run rung lẩm bẩm: "Đừng giết..." "Đừng giết.... CIA "....

Tiếng nói nhỏ dần, nhỏ dần, vụt mất.

Tay cô bám chặt, nhay vò, nhàu nát chiếc áo sơ mi trắng của người nam nhân đang ôm cô vào lòng, tay cô bấu chặt, như nghiến, đâm từng vằm móng tay sâu vào da thịt người con trai ấy.

Đột nhiên, hai khoe mắt cô trào ra hai hàng máu đỏ huyết, tay chân run rẩy, khuôn miệng ngửa ngáy nhô ra hai chiếc răng nhọn nanh sắc kinh sợ.

Nam nhân yếu nghiệt ôm cô chặt hơn, hoảng loạn mà khốn cùng, gò má nam nhân rơi xuống..

Một giọt nước...

Nước mắt?

Anh biết, biết chứ, cô là vì ai, vì cái gì mà trở nên như vậy.

Một thứ, anh biết mình không thể ở bên cô được.

Hai thứ, anh biết mình là kẻ thù của cô.

Ba thứ, anh biết, kẻ cô căm hận... là ba anh!

Môi bạc run rẩy câu lên một nụ cười tự giễu, thật nực cười!

Lần tránh cô, anh không làm được!

Rời bỏ cô, không làm được!

Tồn thương cô, không làm được!

GIẾT CÔ! KHÔNG LÀM ĐƯỢC!.

Hả! Còn đâu một Nam Cung Thần máu lạnh, tàn nhẫn kia nữa. Ủ! Vì cái gì ấy à, đúng thật, vì cái gì nhỉ, anh không có lỗi, cô không có lỗi, lỗi tại ai?

Đôi mắt thạch tím vô ngần nhìn nữ nhân đang cố chống chọi trong lòng mình, đáy lòng như nứt ra, anh đang sợ, sợ lắm!

Một ngày, cô sẽ biết, một ngày, đôi mắt căm thù kia...

Tim vang lên một nỗi sợ vô hạn, đưa tay lau đi nước máu và nước mắt trên gò má xinh đẹp, môi mỏng hôn lên khóe mắt cô, đáy mắt hiện lên một tia chiếm hữu, nhưng trong chốc lát lại vụt tắt.

Anh....không đáng!

- Cậu say quá, thôi đi! - Jen giật lấy chai rượu mạnh trên tay hắn, khuôn mặt anh tuấn nhú lại, còn đâu một Khắc tổng lạnh lùng?

Nam nhân tóc rối bết, mày đẹp tuấn nghị, ngũ quan anh tuấn say lòng người, đáng tiếc đang trong tình thái rất mất hình tượng, môi khô câu lên mấy chữ bi thương:

- Cô ấy đi thật rồi, cô ấy thật xa tôi, xa, xa thật xa! - Nam nhân mệt mỏi lên tiếng, giọng khản đặc, yếu ớt nhắm mắt.

Bao trùm một khoảng không đặc sệt, trước khi mất ý thức, trong trí óc hiện lên hình ảnh một người con gái mỉm cười, nụ cười thanh nhã, yếu ớt, tràn tâm sự, nó mờ dần, mờ dần trong trí óc anh, vụt tắt hẳn.

Sin chắc là sắp kết rồi, ai cho ta cá kết hợp lí nào!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đâu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Đông này, lạnh vẫn lạnh .

Phố xá về đêm đã lạnh nay càng thấm sát từng da thịt kẻ người qua lại, ai ai cũng tất bật mà đi thật nhanh, còn run lên khe khẽ, khuôn mặt ai cũng tái đi vì lạnh, bên lề đường, có một thân ảnh nhỏ kiêu kiêu, ngọt ngào và mỹ lệ như một thiên thần lạc chốn sa trần, đôi mắt cafe sẫm u buồn, lặng lẽ nhìn từng cặp tình nhân tay trong tay qua đường.

Xa kia, một lần nữa, cô lại trông thấy người không nên thấy, hay cô lại phải phi nhỏ vào đôi mắt quá nhạy bén của mình?

Thật không đúng, cái cốt là, cô bắt được sóng của anh ở đây, là vì có chuyện muốn bàn, cùng "anh hai" mình!

Một cặp tình nhân trẻ quấn lấy nhau, ngọt ngào trông thật mặn nồng. Nữ thì quyến rũ bốc lửa, cái đẹp ngạo mạn không ít, khuôn mặt khi cười có chút lập dị khi nghiêm mỹ phẩm quá nhiều. Nam thì anh tú, đáng người hoàn mỹ, cười nhu hòa ôm lấy nữ nhân trong lòng mình, không chút gượng ép.

Đôi tay thon dài trắng ngần mềm mại di chuyển xuống hai túi áo khếp hờ của mình, đôi mắt tuyệt đẹp vô hồn sâu thẳm tựa như vô ngần không đáy, thân thể hoàn mỹ di chuyển phía cặp tình nhân kia, thờ ơ, thật lạnh lùng!

Khi đó, cả cơ thể nam nhân kia đều ngược với hướng đi với cô, thật khó để nhận ra.

Đứng gần anh tựa như chỉ nửa mét là chạm đến, nhẹ nhàng, bàn tay nhỏ lạnh lẽo chạm vào lưng anh, nó vẫn cứ hờ hững như vậy, nhưng chả ai biết, nó lạnh, lạnh đến mức nào.

Nụ cười trên môi anh cứng ngắc, cái gì vậy, sao nó lạnh như vậy.

Mày kiểm nhủ lại, nghi hoặc xoay mình. Là chết đứng, chính là anh chết đứng!

Khuôn mặt mỹ lệ tuyệt trần hơi trắng vì lạnh, đôi mắt cafe sâu thẳm, có chết đi anh cũng không thể quên được đôi mắt này.

- Em... - Ngũ quan nam nhân trắng bệch, kì dị không một giọt máu, thậm chí còn không dám thở mạnh.

Khóe môi câu lên một nụ cười giễu cợt nửa miệng, nhìn chăm chú vào cái đôi mắt hoảng loạn của nam nhân trước mắt, đầy ý cười. Đôi môi diễm lệ thanh tao mờ ra, mấp máy hai từ.

- Thật vui! - Ánh mắt hơi gọn sáng, liếc nữ nhân bên cạnh đang không vui làm cho khuôn mặt lập dị giả tạo vẩn vèo khó nhìn, dễ dàng nhìn thấy thâm ý nơi đánh mắt.

- Em... chính là hiểu lầm, em... - Anh đẩy nữ nhân bám sát trong lòng mình ra làm ả ngã dưới đường không thương tiếc, lay mạnh đôi vai lạnh buốt của cô, làm ngũ quan kia co lại rẩy phần, người cô lạnh thế này?

- Tôi kiểm anh không phải là chuyện không đâu, về nhà đi, ba chờ! - Một câu "tôi" - "anh" làm anh dờ cả người, chỉ một câu, nó đã đẩy cả mối quan hệ ấy dần trở nên xa cách như vậy, xa cách, rất xa cách.

Cô quay người, hướng ngược lại mà đi, trước khi đi không khỏi cười nhạt một cái, cô, thật đáng thương đi! Đông này, lạnh vẫn lạnh.

Nam nhân kia nhìn bóng lưng cô xa dần trên con phố đông buốt lạnh, xa dần, xa dần, đôi lúc lại run lên một cái, hai bàn tay cho vào túi kia anh có thể thấy nó cứng lạnh tới mức nào. Bóng dáng ấy cứ xa rồi khuất sau khúc quẹo....

Lặng người bước theo hướng cô vừa đi, một cái liếc cũng lười ban phát cho nữ nhân vừa nãy đang một tràng ân ái với mình.

Cái tay nhỏ xuyết xoa không ngừng làm nó ấm lên, dọc đường, bước chân miên man mà bước đi, chẳng biết nó đi về đâu, cứ nhiên xuất hiện một đôi dày da bóng loáng thật sang trọng.

Chiếc đầu nhỏ ngược lên, cứ nhiên, lại thấy thứ mà không nên thấy...

.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Xa cách

Khóe môi câu lên một nụ cười mỉa mỉ, lẳng lặng nhìn nam nhân trước mắt, đã lâu rồi nhỉ, Khắc Trọng Kỳ.

Ánh mắt không hề vị nể nhìn thật chăm chú nam nhân trước mắt, điển trai mê người, nhưng thật tiếc, cái đẹp này, cô ngắm nhàm rồi!

- Em, em trốn tôi sao, em không muốn gặp tôi, em định dày vò tôi đến bao giờ đây? - Hắn lay mạnh vai cô, bàn tay mạnh mẽ như muốn bẻ gãy từng tấc xương, mày đẹp nhũ lại phần nộ, hai mắt có chút quầng thâm ưu phiền, giọng vang mạnh mẽ có chút bất mãn, thống khổ.

- Khắc tổng này, tránh ra một chút! - Cái môi nhỏ hờ hững câu lên mấy từ lạnh nhạt, từng câu buông ra không hề vị nể, không chút lưu tình.

Hai chữ "Khắc tổng" thành công đầy mối quan hệ đó lạnh nhạt hơn cả vì công việc đi, lại khách sáo, xa cách vạn dặm.

- Em, em... - Ngũ quan cứng đờ, mặt hắn ngệch ra, hoàn toàn mất đi hình tượng lãnh khốc kia, là hai kẻ một trời một vực.

- Khắc tổng, xin thận trọng, khách sáo một chút!

Một câu "Khắc tổng", hai câu "Khắc tổng", hắn như điên lên, cho dù trước kia cô không nói nhiều như thế với hắn đi, còn hơn càng nói, càng đẩy mối quan hệ phức tạp này gần như chạm đáy của sự xa lạ.

Cô lách người, bước qua hắn. Cười nhạt.

Có phải sai lầm cái không nên sai hay không?

Một bước, hai bước, ba bước,.... cô bước xa hắn dần, xa dần, xa thật xa, xa.... đến khi khuất.

Trên con phố, một nam nhân tuyệt hảo để mê đeo con mắt mình hướng về một vóc dáng kiều diễm đang đi trên con đường đêm tối, đèn phố ảo diệu, lúc ẩn hiện, bóng lưng kia vừa ma mị, vừa cô độc, nặng trĩu, đầy nơi đôi mắt nồng đậm kia, chưa một lần nói ra.

Ta viết bản thảo, lỡ ấn nút đăng nên:D Hi hi

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đâu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Thứ sỉ nhục này, đối với Lâm Ngọc Nghi là không bao giờ

Một giọt, hai giọt, ba giọt.....

Chiếc giày da bóng dung lấm tẩm mấy giọt nước, có chút thay đổi trong ánh mắt, cô ngước lên trời, cơn mưa phùn kéo đến.... ngày càng lạnh.

Cơn mưa vừa mới bắt đầu lại nhanh chóng đổ ào xuống rập rã, từng hạt nặng trĩu, cái lạnh buốt nhu khắc vào da thịt. Cô cười lạnh, cô không biết, đâu là mưa, đâu là nước mắt nữa, cô, đang khóc.

Đôi môi trắng nhợt nhạt, vòng tử xinh đẹp hào huyền trong cơn mưa, mờ dần, mờ dần..

Đầu óc quay cuồng, cảm giác khó chịu trào lên tận cùng trong thân xác, dù có yết các dòng điện trợ lực, nhưng suy cho cùng, cũng là bản thân cô, ngã gục.

Trước khi mất ý thức, trong ý tưởng, cô nhìn thấy bóng dáng một nam nhân hốt hải gọi tên cô, nở một nụ cười, thiếp đi.

Trên chiếc giường kingsize xa hoa, thân ảnh một người con gái đẹp ma mị, quyến rũ lại non nớt động lòng người, sắc mặt hơi tái, môi nhạt đi, hai mắt nhắm nghiền, càng nhìn càng cảm thấy thương xót.

Cánh cửa mở ra, dáng người một nam nhân chững chạc, gương mặt tuấn đạt yêu mị, mắt phượng quyến rũ, sắc mặt viết rõ 2 chữ lo lắng lên, tay cầm một chiếc khăn lạnh, nhẹ nhàng tiến gần nữ nhân trên giường.

Dịu dàng đặt chiếc khăn lạnh lên trán cô, ôn nhu hôn lên khóe mi đang run run như chực mở, đây không phải là cách mà Hàn Uy Kiệt anh, thường làm

Nam nhân ngồi bên cạnh, lấy sổ sách ra ký ký, đọc đọc, chả biết bao lâu, lại thiếp đi, bộ dáng lười biếng lại không phù hợp với cái khuôn mặt nam tính kia, làm nữ nhân không kim được mà nở một nụ cười.

Khóe mắt run rẩy mở ra, đôi vòng tử nhìn chăm chú vào nam nhân kia không nhận được mà bật ra một tiếng cười.

Rõ ràng là tiếng động nhỏ ấy đã khiến nam nhân kia tỉnh, nhưng anh lại không lựa chọn trực tiếp, người nào đó vẫn giả dạng ngủ ngon lành.

Lấy xuống chiếc khăn lạnh giờ đã nóng ẩm lên, đi tới bên cạnh, tùy tiện đắp cho anh một lớp chăn, song lại ngồi lên giường, lạnh nhạt lên tiếng:

- Tỉnh rồi, thì mở mắt đi!

Hàn Uy Kiệt từ từ mở mắt, lại di chuyển lên nữ nhân kia, đầy ý cười. Đưa tay lên trán cô, trầm ngâm hồi lâu, lại buông ra một câu nhu tình:

- Đờ sốt rồi!

Cô gạt nhẹ, nhìn xuống cái bụng rỗng của mình, lấy tay xoa xoa lại nghe thấy mấy tiếng cực kì không tế nhị, chốc chốc hai gò má đỏ ửng lên.

Anh bật cười lớn, ôn nhu nói:

- Đói rồi sao. Cùng tôi dùng bữa, nhé?

- Ân!

Anh tiến tới, trực tiếp bế bổng cô lên, khuôn mặt cười một cái tươi rói, khí thế ôn nhu khác thường.

Khi bế lên, mày kiểm lại nhũ, người cô, quá nhẹ! Rồi trong đầu lại hiện lên vài suy nghĩ sau này nhất định vỗ béo cô.

Cô chẳng phản kháng, đơn thuần là cô thấy thoải mái!

Trên bàn ăn, một lúc bày ra một loạt đồ ăn thức uống, đều không hề lạ lẫm, trước giờ, phong cách của quyền quý luôn là vậy. Ngón tay thon dài nhàn nhạp gấp từng miếng ăn đưa vào chiếc miệng nhỏ kia, động tác vô cùng tao nhã và thanh cao.

- Ai đây? Người tình của Kiệt sao? - Từ cửa lớn, dáng người ẻo lả của một nữ nhân bước vào, chanh chua nói, khí thế rõ ràng là không vừa mắt Bằng.

Cô dừng ăn, mày lá liễu thanh tú nhũ lại, ngược nhìn đánh giá nữ nhân kia, dáng chuẩn, khuôn mặt miến cường có thể nói là thanh tú, đầu tóc uốn bóng, từ đầu đến chân hàng hiệu, chắc là một tiểu thư nào đó.

Buông mạnh chiếc thìa, đôi mắt vô hồn lạnh nhạt nhìn nữ nhân kia không gọn sóng, cho dù là ai, thứ sĩ nhục này, đối với Lâm Ngọc Nghi là không bao giờ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Tái diễn , Át Bích !

Nụ cười trên mặt Uy Kiệt cứng ngắc, nghe thấy âm thanh chói tai ấy, lại có một dự cảm không lành, đánh mặt về phía cô, mày rậm nhũ lại.

- Nghi nghi, ăn nhiều một chút! - anh gấp chút thức ăn cho cô, nụ cười trên miệng ôn hòa, sủng nịch vô cùng, vốn coi sự hiện diện của nữ nhân kia là không khí.

Khuôn mặt ả nữ nhân vặn vẹo, khó coi vô cùng, ánh mắt ngoan độc nhìn cô lại cứ bắt gặp cái nhìn hờ hững kia, lập tức không biết được ngụ ý của cô, càng tức giận, ánh mắt lóe sáng, cười một cái âm hiểm.

Khóc môi cong lên nhẹ, bây giờ, trước mắt cô, một cô gái thánh thiện!

Ả nữ nhân tiền gần Kiệt, nhanh lẹ mà ngồi lên đùi hắn, vòng tay quấn nơi cổ, từ khuôn miệng thoát ra một câu nhào nhoẹt, đủ gây thơ và ủy mị:

- Kiệt ca, sao lại để ả nữ nhân hèn mọn kia ngồi cùng bàn, Tuệ Tuệ không thích!

Anh không nghe đủ mấy lời kia, ánh mắt thủy chung nhìn sự biến đổi trên mặt cô, cư nhiên ngũ quan tuần dật xanh mét, đẩy mạnh nữ nhân trên đùi mình, còn không thèm ban phát cho cô ta một cái nhìn giễu cợt.

Khuôn mặt xinh đẹp trắng toát, đôi vòng túr thoáng biến thành một màu đỏ quý dị, rất nhanh chóng lại là một cafe sẫm vô hồn.

Ả nữ nhân không cam tâm nhìn cô, khuôn mặt ả lập dị vặn vẹo như nùi giẻ, quyết bước nhanh mà vô lấy cổ áo cô mà nắm, khuôn miệng ác độc thoát ra một câu độc địa:

- Đồ đi này, nghe cho kỹ, Kiệt là của tao!

- Bỏ ra - Giọng cô vững bồng, bay bổng mà mê muội như một bản nhạc không chưa một tia cảm xúc.

Ả nữ nhân cười lớn, tay cố tình xốc mạnh hơn, nghiêng nhiên lại bị một giọng nói uy lực, quye dị làm cho băng đi:

- Bỏ-ra - Cô gấn mạnh, giọng nói vẫn vậy, nhưng lại trong suốt như một con quỷ tula giả dạng, đôi mắt đỏ huyết man rợ.

Aaaaa!

Đền chùm roi xuống nhưng lại nồng nặc một mùi máu tanh tươi, Uy Kiệt bất động nhìn ả nữ nhân kia tay lia ra khỏi bộ phận, xương mục, thịt cháy rì, cho dù là anh, kẻ tàn bạo là nay, cũng chưa từng thấy thứ ghê dị như vậy.

- Nhớ cho kỹ, đồ đi là cô. Hữu Tuệ. - Giọng cô bây giờ âm trầm, vang vẳng, ù ù trong căn biệt thự.

Sau khi lấy lại ý thức, trong căn biệt thự đã tanh ròn mùi máu, một lá bài kì dị bay trên không trung, bóng dáng nhỏ nhắn kia lại một màn ma không biết quỷ không hay rời khỏi, kẻ gia nhân kia khiêng Hữu Tuệ mắt máu đến trắng người cấp cứu, họ không biết, trên cổ cô ta, có hai dấu răng.

Trong căn bếp, một lá bài bay lơ lửng trên không trung, Át Bích!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Cảm giác , thật đau !

Nữ nhân trên đỉnh tòa nhà đối diện tướng mạo xinh đẹp uy vũ, lại quyến rũ như ác quỷ, đôi mắt cafe sẫm vô hồn lạnh nhìn nam nhân thần thờ trong căn phòng, đôi môi anh đào lấm bầm gì đó, mờ mịt nhìn nam nhân kia, tựa hồ có chút biến đổi, rồi lại thoáng như trong suốt.

Xoay người, hướng vào nơi thứ ánh sáng huyền bí kia, mái tóc đen xỏa buông thả, bay vờn vờn mạnh mẽ trong gió lạnh, một cái, sau lưng nhô ra một đôi cánh đen tuyền, ảo diệu mà quyến rũ như ác quỷ.

Thân thể bỗng lên, hướng thứ ánh sáng kia mà bay, xa dần, tan sau làn sương mù lạnh thấu xương.

Nam Cung Thần thần thờ ngồi trên đỉnh ngọn hải đăng đang chiếu sáng nơi bờ lối biển cả, đôi mắt thạch tím mê mị, môi bạc đề hờ, ngũ quan yêu nghiệt cực phẩm, dưới ánh trăng lại mờ màng như một hiện thân của ác quỷ tà mị, lạnh lùng, mê mị lòng người.

Đôi mắt thạch tím lơ lửng nhìn vào phía khoảng không vô cực, sự phiền muộn bao trùm cả không gian...

Rũ mi mắt từ từ khép lại, môi bạc mím chặt, hít hà một cái, nhẹ nhõm...

Trong ý tưởng, tiếng làn sóng vỗ về êm ả bỗng mờ đi, tan dần, vắng vắng thứ âm thanh khàn đặc như thét gào của một người đàn ông có dã tâm thâm nghiệt...

"Mày nương tay với nó, nó sẽ giết mày, chẳng ngoa..."

.....

"Mày có thể giết nó, phải giết nó...."

.....

"Giết nó đi, nó là thứ ngu xuẩn "

.....

Hốt hoảng mở mắt, ngược nhìn bầu trời đêm đen mịt, lòng lại rạo rực khuấy đảo. Đôi mắt thâm lương nhìn nơi khoảng không mờ mịt, môi bạc cong lên nụ cười tự giễu.

Cư nhiên, cha anh là tư lệnh Hunter.

Cư nhiên, tư lệnh Hunter là người đứng đầu CIA.

Cư nhiên, CIA là kẻ thù của cô...

Thật lạ, anh, một kẻ khuấy đảo cả thiên địa, không sợ trời không sợ đất, mỗ nghiệt không tha, làm việc không chút lưu tình, nay lại sợ hãi khi đối mặt với đôi mắt vô hồn căm thù kia.

Cảm giác, thật đau!

Bầu trời đêm kia, một ngôi sao cũng có, hiện lên

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đâu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Thần, anh sẽ giết em sao ?

Khóe mi mọng nước run rẩy mở ra, một chút cũng không xao nhãng cái khung cảnh xa lạ đang đập vào mắt mình, mái tóc đen xỏa dài ảo diệu, trần tục

mơ màng như tiền sử hạ phạm, nhưng lại quuyến rũ động lòng người, dịu dàng nhìn nam nhân gục nơi tóc mình, kinh diễm điển trai mê người, cái xanh xao đôi chút có như không chẳng ảnh hưởng tới, mắt phượng nhắm hồ yêu mị, bàn tay giây phút không buông nữ nhân trong lòng mình.

Cười khê, nhượng người, dùng tay kia dịu dàng phác họa gương mặt anh, lại không ngừng ý cười trên môi. Chốc lại hóa đá nụ cười ngay chốc lát, ngón tay đang duỗi cứng ngắc, lẳng lẳng nhìn anh, mờ mịt.

Giống, thật sự rất giống!

Ngũ quan xinh đẹp an tĩnh như mặt hồ tĩnh lặng, lại một vẻ thê lương chọc người thương tiếc.

"- Thần, anh sẽ giết em sao?" - Lẳng lẳng như mặt hồ trong suốt, nhưng không cao ngạo, không lạnh lùng, yếu ớt như thế, mỏng manh như thế, càng khiến người ta tin, chỉ một cái chạm sẽ vỡ òa.

" - Anh định giấu em bao lâu? " - Rũ mắt như che đi giọt nước sắp sửa ứa ra, cô thấy khóe mắt mờ đi, nhạt dần như thế.

Rốt cục Nam Cung Thần không thể nhịn mà bật dậy, vùi nữ nhân kia vào lòng, dùng tay lau đi giọt nước mắt kia, lạnh lẽo và trong suốt đến quỷ dị.

Thân thể cô mềm nhũn, duỗi trong lòng anh, như vô lực, ai oán bầu vào sợi mi anh, mí mắt sau khi khóc chốc nặng trĩu, mềm nhũ, thiếp đi.

Thật ngán! Ta xin lỗi nha, chỉ là tuần này bận vì phải tập văn nghệ, tuần sau sẽ bù...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đâu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Mà không được... Cô ta rất nguy hiểm !

Mục Khả Hân sau một màn i ôi Khắc gia gia, lại tự biện biết bao nhiêu ủy khuất nói với ông ta, Khắc Phúc Hạo rít lên qua điện thoại, ai có thể cho biết ông ta tức giận như thế nào. Nhưng thực làm Khả Hân mất mặt.

Rengggg...

Tiếng điện thoại reo lên, ừ đi trong bầu không khí quỷ dị của căn phòng. Nam nhân cúi sụp người, luộm thuộm, đầu tóc bù xù khó coi, ngũ quan vốn điển trai lại một mùi mừi phần, đôi mắt sưng vù thâm quầng, quần tây sơ mi để lông bê tha, sàn nhà rượu mảnh vứt lung tung, tây nam nhận nốc từng chai rượu, miệng còn lảm bảm tên ai đó.

Càng khiến người ta tin, rồi không thể tin đây là Khắc tổng người người quý sạp dưới chân lại có một màn mất hình tượng như vậy, Khắc Trọng Kỳ.

Tay tùy ý vợ lấy chiếc điện thoại, đưa lên nhìn kỹ nơi dây số và tên người gọi lại cắn chặt răng toan hướng góc tường kia ném đi, thoáng khựng lại, nhắc máy nghe.

" Nghịch tử... ngươi muốn phá đi gia sản sao??? " - Giọng người đàn ông khàn khàn, âm hiểm, lại mừi phần tức giận gầm lên qua điện thoại.

"..." Hân im lặng, quả thực mấy ngày nay, hân vất hết công việc cho thư ký mình, công ty không lo, chỉ ngồi đây giải rượu, dẫn đến sự sa sút không nằm ngoài dự toán.

" Về nhà chính ngay!"

Cúp máy, rũ khóe mi mệt mỏi dựa một cái vào chiếc sofa, dương đôi mắt quầng đờ ra phía cửa sổ kia, môi mòng lảm bảm, có phần mệt mỏi, yếu ớt: " Nghi Nghi, tôi thật nhớ em!"

Người đàn ông to khỏe, gương mặt già dặn có phần tuấn đạt, không khó có thể nhận ra khi trẻ cũng là một kẻ cầu nhân đến mức nào, ngồi trên chiếc ghế sofa đắt tiền, chân bắt chéo oai vệ, cao ngạo như vị thần, lại hiện hữu một nụ cười không phải là quỷ dữ đi, nhưng nhìn thế nào cũng không thấy thô tục.

Bên cạnh một nữ nhân thanh thuần, gương mặt tựa búp bê thuần khiết xinh đẹp, gò má hơi ửng hồng, đôi mắt đen láy to tròn mọng nước tựa như chỉ cần một cái chạm nhẹ nước mắt sẽ tuôn ra, ngồi thút thít.

Cửa chính mở, một nam nhân trông có vẻ bê tha, nhưng dung nhan tuyệt nữ vô cùng, nhếch đôi tự mãn khi thấy cảnh bên trong, đồng đủ như vậy?

Mục Khả Hân trông thấy hân như bắt được vàng, nhào vào lồng ngực hân dúi dúi như chú mèo nhỏ, ngẩng khuôn mặt xinh đẹp lên nhìn hân, chưa kịp vui mừng lại bị một đẩy mạnh mẽ dúi xuống mặt đất không lưu tình.

Phúc Hạo trông thấy một màn này, nhủu mày, nhanh tay đỡ nhỏ, trùng hân, gần:

" Hôn xược, hôn thê của mày cũng dám xuống tay, còn gia pháp gì? " - Liếc nhỏ đã bật khóc trong lòng, vỗ vỗ lưng, lại một màn như đôi trai gái tình thâm

Hân hồ hững ngồi cái rụp xuống sofa, vắt áo lên ghế, tay xê dịch cái cổ áo, lạnh nhạt: " Hôn phu... của tôi hay của ông, tôi thấy hành động ấy của ông hình như không hợp lí " - Môi mông câu lên từng câu sắc bén, miễn phí cho nhỏ ta một cái nhìn lãnh đạm

Phúc Hạo bối rối buông nữ nhân trong lòng, lại khiến nhỏ mất lực ngã thêm xuống sàn, đau điếng vô cùng.

" Tôi muốn hủy hôn " - Lãnh đạm nói, một cái nhìn cũng lườm ban phát cho hai người kia đang sững người.

Mục Khả Hân thút thít, nước mắt trào ra hai hàng, cắn chặt môi, rất ủy khuất, khó khăn đứng dậy, tiến lại quỳ nơi chân hân, muốn nhu nhược, yếu ớt bao nhiêu liền có bấy nhiêu, nhưng đều không thể che hận ý nơi đáy mắt.

" Không... Em làm gì sai chứ? Chẳng lẽ do à nữ nhân Lâm Ngọc Nghi kia? Anh..."

" CÂM-MIỆNG" - Ba từ "Lâm Ngọc Nghi" lại trỗi dậy trong anh cái đau khổ, loại nghe được như bị châm chọc, tức giận không hèn cũng bùng phát nơi cực điểm. Đứng phắt dậy, làm nữ nhân bấu lấy mình vướng víu ngã ngửa ra, một màn... đẹp mắt.

" Lâm Ngọc Nghi..." - Trong óc Khắc Phúc hạo vang lên một màn hình ảnh kinh hãi, ghê sợ lắm lắm, trong mắt không khỏi thấy chút run rẩy "

Ha, Lâm Ngọc Nghi, là cô ta...!

Ngồi phịch xuống ghế, thất thần nhìn hân.

Cô ta năm lần bảy lượt cướp tài liệu quan trọng từ ông, con người máu lạnh, tàn nhẫn biết bao, hơn nữa còn là Vampire, tiểu tử kia lại có quan hệ, phỏng chừng sẽ tiêu tan ông...

" - Mày không được... cô ta rất nguy hiểm!" - Giọng khàn lên tiếng, sợ sệt nơi đáy mắt phơi bày lên tất cả "

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38

Mỉ tâm hân nhủ lại, lẳng lặng nhìn thái độ của ông ta, tìm không tự chủ mà thích lên một cái, cái nhìn nơi ông ta đầy dò xét, nghiêm nhiên cảm thấy gì đó chẳng lành.

" Ông. nói gì? " - Ngũ quan giáo hoạt co lại, sát khí nổi lên đàng đàng, khí thế bức người.

" Mày không được qua lại với ả tiện nhân kia! " - Khuôn mặt già dãn nheo lại, giọng khàn đục âm hiểm, nhưng cư nhiên không giấu được sợ sệt nơi đáy mắt

Tay hân siết chặt, gân xanh nổi lên mạnh mẽ, chớp mắt sắc bén nhìn ông ta, điểm phần nộ giữ chặt nơi đáy mắt, gằn mạnh mẽ lên mấy tia đỏ, hân, hân đang nghe cái gì: Là ả tiện nhân!

Mạnh mẽ xách bông cổ áo ông ta, môi nhếch lên tà mị, trầm lặng nói, âm u như ác quỷ:

" Ông là cái thá gì? Tôi phải nghe ông sao? "

" Thằng bất hiếu! Buông tao..." - Cổ tay lão gằn nháo với hân, trác trờ nói.

Kim nén buông ông ta, thân ảnh bước ra khỏi căn nhà, ngoảnh mặt, nói: " Lâm Ngọc Nghi không phải để ông gọi, Khắc chủ tịch "

Trầm lặng cho đến khi người con trai kia đã đi từ bao giờ, giọng nói cứ vắng vắng, ù đi trong căn phòng..

Mục Khả Hân bị ăn bơ trong màn trò chuyện này không hề lên tiếng, gương mặt thanh tú vụn vụn vì không biết do gì, răng nghiến chặt, hận ý nơi đáy mắt không rõ, một mực diễn bộ mặt ủy khuất vì bị từ hôn cho Khắc Phúc Hạo xem, môi mông cong lên đều ý....

Lâm Ngọc Nghi sau một màn say giấc nồng lại tỉnh dậy, trên chiếc giường sang trọng, chỗ bên cạnh đã lạnh toát. Đưa tay xoa nơi ga giường đã bị rời dậy từ sớm, hệt hăng hien nơi đáy mắt.

" Tỉnh rồi? " - Nam nhân mở cửa phòng, nhìn cô mỉm cười ôn nhu, tay bưng một chén canh thuốc.

Mím môi ừ một cái, nhìn chăm chăm nơi bát thuốc, con ngươi nheo lại, thân thể không tự chủ rút vào chăn, mắt đảo nơi nam nhân kia, là cái lưỡi nhỏ xinh xắn, lác lác đầu: Không uống đâu...!!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Hunter

Nam nhân yêu nghiệt mỉm cười xoa đầu cô, đáy mắt màu thạch tím xinh đẹp đầy ý cười, đều là sự ôn nhu khác thường. Dịu dàng múc một muỗng canh, thổi nhẹ nhẹ làm làn hơi nóng hơi bay lên, hướng mắt chăm chăm nơi nữ nhân kia, không biết bao nhiêu là sợ sệt, khí thế lãnh đạm lâu nay chỉ là gió thoảng thôi sao?

Đôi mắt cafe sẫm trong veo thủy chung nhìn biến đổi nơi gương mặt nam nhân ấy, lại có liếc bát canh thuốc bốc khói lên nghi ngút, nuốt khan, thân thể không khỏi run lên một cái.

Nam nhân kia giờ muỗng canh ngay miệng cô, khóe môi cong lên một nụ cười ôn nhu, có vẻ vì cái biểu cảm kia của cô mà thích thú, đường đường là các chủ một bang phái lớn, nay dĩ sợ sệt cái món canh này, rất mất hình tượng, bất quá... lại rất đáng yêu.

Rút thân thể dưới chăn, cái đầu nhỏ lác lác phù nhận làm mấy lọn tóc buông xõa trông càng mê người, khuôn mặt trắng bệch nhợt nhạt, vừa nhìn đã khiến người ta thương tiếc.

Sau một màn đầu mắt, cũng là Lâm Ngọc Nghi thua, uất ức nuốt từng ngụm canh đắng ngắt, thậm chí còn biểu tình thái quá trên khuôn mặt, làm nam nhân trước mặt không biết bao lần bật cười hào sảng.

Cô mỉm cười, như vậy... thật tốt!

Gió từ cửa sổ thổi xiết vào căn phòng, ý niệm còn nghe thấy tiếng xào xào lẫn vào không trung quái đản, mặng không khí âm u bao trùm mảnh rỗng trong căn phòng hết thấy.

Trong phòng, một người đàn ông rất to lớn, gương mặt anh tuấn về già có chút thô thiển, mày kiếm hơi nhíu lại, tay dựa nơi thành ghế, sắc khí âm hiểm nhìn chiếc video đang chiếu.

" Một nam nhân yêu nghiệt tay cầm muỗng đút canh cho nữ nhân kia, rất thân thiết, lại còn thâm tình "

Bàn tay nhẵn nheo bầu chặt nơi thành ghế, môi mím chặt, gân xanh nổi đầy tay, trợn mắt nhìn nữ nhân trong camera, đáy mắt quỷ quyết âm trầm nhìn cô, cư nhiên dâng lên một linh tính không yên.

Mặt mày ông ta biến sắc, mắt trợn tròn nhìn biểu tình nữ nhân trong camera, 2 giây, rất ngắn! Nữ nhân kia nhìn thẳng vào ống camera, môi hơi nhếch, nhẹ như thoảng qua lại quay về trạng thái bình thường.

" Lâm Ngọc Nghi, mày phải chết! " - Bơ phờ nhìn vào màn hình trước mặt, nghiêng mạnh răng, rít lên từng đợt.

Phơ đôi tay gạt chiếc cốc hoa mỹ trên bàn, tiếng gầm gừ phát ra vô cùng mạnh mẽ, căn phòng yên ắng, tiếng xoảng xoảng của cốc chén ừ đi, lãng vọng cả căn phòng..

Chờ chút [là Hunter - cha của Nam Cung Thần, tư lệnh của CIA]

Các người đề cử đi, cho ta cái động lực xem nào....!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 40: Tôi không thích em, tôi yêu em

- Ai? - Hunter không lạnh không nhạt đáp qua điện thoại, trán già nhúu lại, ai gọi cho ông vào giờ này?

- Hợp tác...! - Đầu dây kia hơi dao động, giọng nói non nớt, không khỏi thấy có chút rung rẩy, kinh hãi.

- Ai? Hợp tác cái gì? - Ngủ quan già dãn nheo chặt, tay lắc lắc li sampanh đã hạ xuống bàn, có chút không thể tin được câu trả lời đầu bên kia.

Nghe qua thì cũng chỉ một đứa con nít hi mũi chưa sạch, làm thế nào mà hợp tác với ông, ăn gan trời sao?

- Ai? Ông cần biết sao...! ông chỉ cần biết, ta có chung kẻ thù! - Dao động nơi giọng nói non nớt kia bây giờ khác sắc bén, hận ý nơi câu nói đầy nghiêm, âm hiểm khôn lường.

- Lâm Ngọc Nghi? - Điểm cuối nhấn mạnh, hận ý nơi đáy mắt trào ra, Hunter cắn răng thoát ra một câu đầy căm ghét

- Có thể khác đi hay sao? - Đầu dây bên kia giọng hơi trầm, có chút thiếu kiên nhẫn.

- Ha, Lâm tiểu thư lại kết thù với cô bé sao, chẳng hay ta giúp gì được đây? - Hunter cười sáng, giọng hơi trầm, thập phần chêu chọc, xói xẻm.

- Tôi đã lo ổn thỏa, ông chỉ cần....

Màn đêm buông xuống, tiếng cười khoái chí của người đàn ông lớn tuổi ù đi, lẫn vào không khí, hòa vào sương đêm lạnh cóng...!

- Anh sẽ đi sao? - Lâm Ngọc Nghi không lạnh không nhạt nói, ngược nhìn nam nhân tuyệt mỹ, lộ ra chút nghi hoặc...

- Không, tôi ở cạnh em...! - Nam nhân ôn hòa, cúi mặt đáp dịu dàng, trong mắt đều là nhu tình, sùng nịch..

- Anh thích tôi? - Cô mỉm cười, ngữ điệu rõ ràng dịu dàng hơn so với cái thanh âm lãnh đạm máy móc kia.

- Không...!

- Vậy... - Cô bật dậy khỏi lòng nam nhân, nhúu mày đáp

- Tôi không thích em, tôi yêu em! - Nam nhân cười, môi bạc tỏa ra gió xuân ngập trầu, ngũ quan ôn hòa cung chiều theo đó mà vui theo, nhẹ nhàng ấn lại cô vào lòng mình.

- Nếu tôi hủy hoại ba anh? - Nhướn má, ngón tay nhỏ nhắn không an phận vo vòng vào lồng ngực nam nhân, ngữ điệu cứng ngắt, rõ ràng cố bướng bỉnh nhưng không thành...

- Không hề gì! - Nam Cung Thần với tay, nghịch nghịch lộn tóc cô.

Cô cười cười, nhìn thẳng vào mắt anh, cho đến khi tìm thấy ánh mắt kiên định của anh, mới an lòng, mơ màng khẽ thiếp trong vòng tay anh.

- Em và thế giới, anh chọn gì? - Giọng cô nhỏ dần, mắt mờ mịt nhìn anh, chờ mong một câu trả lời.

- Em là thế giới của anh...!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Fic 2 : Thê Chủ Sủng Quân

**

Trên đại lục, không ai không biết nữ thừa tướng Tân Y...

**

Nàng là Tân Y, trước nàng là tân tiếp dư nhỏ trong hậu cung của Sở Hiên - tân đế vương mới nhậm ngôi vàng.

Nàng lớn lên dung mạo xinh đẹp như hoa như ngọc, khí thế dịu dàng, uyển chuyển, kiều diễm như một đóa hoa mỏng manh thuần khiết chỉ tiếc ai dám mạnh gan đụng tới, sợ một chút cũng có thể làm hỏng vỡ...

Nàng từ bé mê đắm dung mạo anh tuấn khí phách của Sở Hiên, từ trước đã một lòng một dạ muốn hiến thân cho chàng, và...

Chốn hậu cung khắc nghiệt, kẻ ngồi cao hơn thì đàn áp kẻ dưới, huống chi một tiếp dư nhỏ bé như nàng, làm sao mà chịu nổi?

Còn chưa kể từ lúc tiến cung, thậm chí nàng còn chưa được thấy mặt phu quân, nói gì đến thị tẩm...? Ha, nực cười, chỉ sợ hắn còn chưa biết đến sự tồn tại của nàng...

Nàng, Tân Y., kiếp này hối hận nhất là... nhập thân với Sở Hiên, hối hận nhất là nhập cung để rồi chịu đủ sự dày vò như vậy...

**

Nàng ngược nhìn chiếc dây thừng lơ lửng lửng trên không trung, khuôn miệng nhợt nhạt nở một nụ cười thê lương. Nàng bước lên ghế, uớng cổ mình vào vòng dây thừng thắt lại, sự lạnh lẽo và gồ gề nơi dây thừng khiến da đầu nàng tê dại, chân nàng run rẩy đứng trên chiếc ghế, trong đầu hiện lên chuỗi ký ức mới nhập cung, mím môi đập ghế...

Mắt nàng tròn tròn, mặt mũi trắng bệch, dây dựa hồi lâu, rồi im lìm, lặng đi, không thoi thót gì nữa...

Trời đất âm u, tiếng gió xào xạc vắng trong linh hồn nàng, trời bỗng nổi giông, mưa tấp tới...

Gió lay lay lộn tóc xinh đẹp của một nữ nhân, nữ nhân đứng trên nóc cung đình uy vũ, khuôn mặt diễm lệ tỏa ra sức chói lóa hơn người, y phục bạch kim kiều ngạo cuốn theo làn gió bay xiết, khung cảnh bề ngỗ, uy nghi, kiều ngạo lại yêu nghiệt cuốn mắt người...

Mắt nàng ta lướt qua một hơi lạnh lẽo, tay vuốt ve thanh thiết kiếm sắc bén, môi vẫn duy trì một nụ cười như có như không, nàng ta là ai? Còn phải hỏi sao, là Tân Y.

Cách đây một thời gian, cái bản dân thiên hạ trông thấy là một thiếu nữ xinh đẹp mỏng manh, yếu ớt hiền lành trong hậu cung nhưng bây giờ?

Đại lục không ai không biết cái danh Tân Y, từ một tiếp dư bé nhỏ một bước nhảy lên thừa tướng, lần đầu tiên trong lịch sử Mạc Triều, một nữ tử được phong làm thừa tướng.

Tuy có hơi vô lý, nhưng cứ nhìn thì biết, thiên hạ nay nằm trong tay nàng như một cái chớp mắt ngoan độc, người ta cung kính với nàng không kịp, huống chi là so đo, chỉ trích nàng?

Nàng ta một tay đưa Tân Gia rách nát trước kia ngang với hoàng thất, giang sơn nằm gọn trong tay nàng, đến nay vị phu quân quá cố kia cũng phải cúi đầu cung kính với nàng, chỉ kính trọng, không dám khinh nhường...

Nhưng thiên hạ vẫn âm thầm bàn tán, không rõ vì sao, một nữ nhân trước kia yếu ớt như thế, nháy mắt trở nên yêu nghiệt, ngạo nghễ như vậy? Hỏi tại sao hoàng thất không vùng lên à?

Người đừng ngu xuẩn thế chứ! Nàng ta dơ một ngón tay, bá khí thiên hạ, nhắc chân, thiên hạ như quỷ xuống chân nàng, có ngu ngốc đến mức nào mới đối đầu với nàng lúc này...

Chỉ là... không phải tự nhiên nàng có được địa vị này, giang sơn kia, địa vị kia, phải chống mắt lên mà xem sự bề ngỗ, cao ngạo của nàng...

Nàng chính là xuyên không!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đâu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Nhưng , anh ta, thế mà lại không ra tay ...!

Đầu óc Lâm Ngọc Nghe quay cuồng, xung quanh một mảng tối quý dị, xung quanh bắt đầu xuất hiện những mảng kí ức rời rạc ...

" ... Giết nó ... giết "

" ... CIA sẽ không để chúng ta yên ..."

" Tôi thích em ..."

" ...Em là cả thế giới của tôi ..."

Aaaaaaaa!!

Mảng kí ức xung quanh tua về từng lượt trong trí óc cô, âm thanh bên tai khàn khàn, ửng vàng như ý niệm của tu la, khiến dây thần kinh cô dấy lên mãnh liệt, căng cứng, rối loạn như dây tơ nhện....

Xung quanh chợt ngấm tắt, chìm vào cái màu đen quý dị ...

Cạch !

Là ... tiếng súng !

Cô thất thần quay đầu, đôi mắt cafe tròn tròn, đồng tử căng phồng , răng môi mím chặt nhìn đoạn kí ức chảy ra theo thần trí . Bàn tay nhỏ siết chặt, nổi lên mùi vị máu tanh rùng..

Người đàn ông cao thật cao đứng trước mặt hai người phụ nữ, trên môi nồng ý nụ cười nhạt nhẽo, bàn tay đang dơ siết chặt khẩu súng lục , mạnh mẽ gần từng chữ :

" ... nó không được sống ..."

Mất một người phụ nữ đỏ ửng, trừng mắt căm tức người đàn ông kia, tay run rẩy siết chặt đũa , dịu dàng cúi xuống hôn lên vàng trán non nớt, nhỏ nhẹ thủ thi : "... Ta xin lỗi, CIA sẽ không để chúng ta yên ...".

Rồi gấp gáp bế đứa bé cho người phụ nữ bên cạnh, phất phất tay, gần mạnh : " Đi, đi nhanh !!!"

Người đàn ông cắn chặt răng, nổ súng về phía đứa bé

Máu tanh ứa ra, mờ nhạt sau bóng dáng hốt hoảng chạy đi của một người đàn bà

Lâm Ngọc Nghi thất thần nhìn mảng kí ức mờ nhạt trước mắt, khuôn mặt vô hồn hoảng hốt nhìn vào người đàn ông ra tay bắn súng..

Khuôn mặt đó ... rất giống .. Nam Cung Thần!

**

Nam Cung Thần cảm nhận được nhịp thở bất thường của con mèo nhỏ trong lòng mình, ngũ quan giáo hoạt co lại, tay ôm cô gái nhỏ siết hơn , đưa tay lau đi mồ hôi trên trán cô, đôi đồng tử thạch tím thất thần nhìn ngón tay cô bầu vào áo anh ...

Cơ thể cô run run dấy , bất chợt mở mắt, vô tri vô giác nhìn anh, trong mắt lộ ra sự chán ghét cực hạn ...

Bất phốc dậy, dùng lực đánh vào bụng anh một đòn ...

Nam Cung Thần hoàn toàn không có phản ứng, trên mặt hoàn toàn vẻ không thể tin được nhìn cô , ánh mắt dấy lên kịch liệt, rồi lại buông lỏng thê lương ..!

Đôi đồng tử cafe sẫm gát gao nhìn anh, vô hồn nhưng ẩn chứa đều là căm hận, sát khí nổi lên kinh hồn ..

Bờ môi cô run rẩy mím chặt, mãnh mẽ lao cú đâm vào mặt anh, một cú sâu hút, lãnh đạm đầy tuyệt tình ...

Gần, gần , gần chút nữa

Cú đâm lơ dềnh khựng trong không khung, bàn tay nhỏ siết lại, gân xanh nổi lên ...!

Anh ta, là con trai của Hunter..

Anh ta , là kẻ thù cô , là kẻ thù của Lâm Ngọc Nghi cô ...

Nhưng , anh ta, thế mà lại không ra tay ...!

Huyết, chào mọi người ... khụ khụ ...

sau khi tham khảo ý kiến một đứa bạn, Sin ra kết luận : Không Drop nữa .

Mặc dù mấy chap đầu lỗi viết hơi trẻ con những đọc lại vẫn thấy hay hay a ~

Nên ta sẽ cố gắng hoàn thành bộ này =>

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42-2: Rốt cuộc thì cũng xao động ..!

Nam Cung Thần mím môi, vai run bần bật nhìn cô gái bên cạnh, nhìn cô vung tay trước mắt đến ngây ngốc, đôi mắt ruby xinh đẹp thoát lên vẻ thê lương.

Tay chân cô như bị điểm huyết, bất động tại chỗ, chỉ thấy đôi mắt đã đỏ hoe, bao một tầng sương phủ, cứ đứng như vậy mà không biết tại sao mình lại nương tay?

Giấc mộng ban này đã thay lời nhắc nhở cô, anh ta là con trai kẻ thù của cô, giữa cô và anh ta là không thể xuất hiện dao động tình cảm.

Anh cúi đầu nhìn cô, nhìn đôi mắt yếu ớt đỏ lên mà chẳng thể khóc lấy một lời, đau lòng ôm lấy cô, nhắm mắt vùi đầu vào trong mái tóc dài bóng mượt.

Lâm Ngọc Nghi cứ đứng ngây ngốc như người bất động, môi mím chặt mà chẳng thể thốt gì, phức tạp nhìn bờ vai rộng lớn của anh, lại nhìn khuôn mặt hoàn mỹ kia, trong lòng dấy lên một hồi đau xót không tả..

Giá như gương mặt kia, đừng hoàn mỹ như thế, đừng yêu nghiệt như thế, đừng giống kẻ đó như thế..

Thì tốt rồi!

Khóe môi chọt cong lên một hồi tự giễu, sắc bén nện một quyền vào bụng anh, bản thân cô phải biết rõ nhất rằng đã có rất nhiều cảm xúc đan hồi vào cú quyền này..

Cấm hận, nhưng lại không nở tay!

Ha, Lâm Ngọc Nghi, không Trương Ngọc Nghi, mày rốt cuộc đã xao động tình cảm, với.. con trai kẻ thù mình!

Mày, đáng chết!

Nam Cung Thần trợn mắt, đáy mắt càng không thể tin được nhìn nữ nhân trong vòng ôm của mình, nhưng thực ra, chính anh cũng thấy trong cú quyền này, chưa dùng sức lắm!

Cú quyền này thực sự đau! Đau như xuyên thấu ruột gan, đâm chằm vào tim anh..

Vòng tay anh càng siết chặt, gát gao như không thể để cô rời đi, được rồi, cho anh ích kỷ một lần, không thể nào để cô rời đi.

Uất hận, căm tức, chán ghét là anh, nhưng còn tốt hơn là để cô tự mình dần vật như cuộc đánh đổi ấy. Cái giá trở thành Vampire là quá đắt rồi..

Anh tuyệt đối không để cô chịu bất cứ thứ gì một mình nữa..

Nhưng anh cũng biết, mình không có tư cách đó.!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Xảy ra chuyện

Tìm cô nói lên một cái, lẳng lặng nhìn nam nhân ôm bụng thật lúi không chút phòng bị đối với mình bỗng nhiên có chút cảm xúc phức tạp. Một hồi liền

thu lại ánh mắt, đẩy cửa sổ, dang cánh bay đi..

Anh trơ mắt nhìn cô quay người đi, đột nhiên bật cười thành tiếng, nén đau nện một quyền dưới nền nhà, khổ sở rơi một giọt nước mắt.

Tại sao chứ? Tại sao cứ thế mà đi..

Thực sự không có cảm giác gì sao? Thực sự anh không là gì với cô sao? Thực sự..

Vén nụ cười tự giấu trên môi, trầm mặc nhìn bàn tay của mình, vừa rồi, cô vẫn còn ở trong vòng tay anh, sao..

Anh cứ ngồi như vậy, không biết vì sao bỗng nhiên trào lên một cảm giác bất an khó lường, cứ như là sẽ không bao giờ.. được thấy cô nữa..!

**

Cốc, cốc..

- Nghi Nghi, anh vào nhé?

Lâm Minh Phong nhẹ giọng nói, bỗng trong phòng không thấy tiếng đáp trả, một mảnh u ám đập vào đầu anh, hoảng loạn vội mở cửa vào, trông thấy cô, lòng lại quặn lên một trận..

Cô ngồi trên giường như người mất hồn, nhìn chăm chăm vào trong chiếc gương xinh đẹp, khóe mắt đã đỏ ửng lên, tảng mắt gần như đã ầng ậc nước, vô tình khiến cảnh tượng rất kinh diễm, nhưng lại thể lương rung động lòng người..

Đau lòng vùi cô vào ngực, ôn nhu nói:

- Không sao rồi, anh ở đây, có chuyện gì sao?

Cô vô thức ngước đầu lên, vành mắt phá vỡ phòng bị mà trôi xuống nước mắt, khóe miệng hơi cười, yếu ớt nói:

- Em không giết ông ta được, không giết được...

Anh nhíu mày một cái, vỗ vỗ lưng cô, lại hỏi:

- Tại sao?

Cô càng khóc to hơn..

[..]

Khóc một trận, cô đã nằm trong lòng anh thiếp đi, giọt nước mắt vẫn còn đọng trên mi mắt xinh đẹp..

Lâm Minh Phong nhìn nhìn cô gái trong lòng, đột nhiên nhíu mày một cái thật chặt, căn phòng vắng tĩnh lâm vào trầm mặc, bình tĩnh một hồi liene kết lại với nhau..

A.. Ông ta, là cha của Nam CƯng Thần!

Nam CƯng Thần có quan hệ gì với cô?

Anh nhẹ nhàng đặt cô xuống giường, mở cửa ra ngoài..

...

Choang... Ầm!!

ANH đặt bàn chân đầu tiên xuống cầu thang, nghe thấy âm thanh bỗng nhiên mất tái mét, luống cuống chạy lên, thậm chí còn như vấp ngã hai ba lần, rõ ràng là chỉ mấy bước mà như ngàn dặm, chớp mắt đôi mắt đã căng cứng, mồ hôi toát ra..

Vội vàng đập cửa, đôi vòng tay tròn tròn, đồ dẫn nhìn cảnh tượng trước mắt..

Thân hình bé nhỏ bị găm phải chiếc đèn trần to lớn, nó đè lên cơ thể cô, những mảnh thủy tinh to lớn ghim vào da thịt, nổi bật lên chiếc đầm trắng một màu đỏ chói, mà người con gái ấy vẫn khép hờ đôi mắt, những tưởng chưa có gì xảy ra..

Thân thể anh cứng đờ, tay chân luống cuống không biết làm gì, nhanh chóng chạy lại bên cạnh, miệng há ra mà không nói nổi một chữ, vội vàng rút ra chiếc điện thoại, luống cuống viết một dãy số mà cũng làm rớt đến mấy lần, đôi mắt đã đỏ hoa, ầng ậc nước...

- Alo... - Đầu dây bên kia bắt máy, giọng lạnh lùng của một nam nhân

Tay cầm điện thoại anh run rẩy, miệng vẫn mở ra nhưng câu nói cứ nghẹn ở họng, chừa chỗ cho tiếng run khàn khàn, nặng nề nói:

- Tới đây... Nghi có chuyện rồi!!

Nói xong liền gác máy, tay run run chạm vào da thịt của cô, nước mắt trào ra như mưa, rơi xuống da thịt cô, hòa vào chất lỏng màu đỏ chói mắt..

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Bắt cóc sao ?

Lâm Ngọc Nghi được một hầu gái trong căn nhà nhận ra có động tĩnh lạ nên xem xét, không ngờ lại thấy một cảnh tượng vô cùng chói mắt, liền vội vàng gọi xe cấp cứu và thức tỉnh đại thiếu gia đang thần thờ đang bên cạnh..

Lâm Minh Phong vẫn chưa thoát khỏi cái hình ảnh đó, đó dường như là luồng kí ức ám ảnh, cứ tua đi tua lại trong đầu anh, tâm can anh trào ra một cảm giác sợ hãi, chưa xót nếu một ngày không còn thấy cô nữa...

Anh cứ dờ dẩn đứng ở trước cửa phòng cấp cứu, thân thể là đi như người mất hồn, khóe mắt cứ liên tục đỏ hoe, chiếc áo vest đen thê mà lại thấm đậm màu sẫm của máu, mà máu lại là của em gái anh, cũng là người con gái anh thương nhất!

[...]

Hồi sau, có một nam nhân hấp tấp chạy đến, đầu tóc rối bù, quần áo xốc xếch, nhìn thế nào cũng giống một người đàn ông bê tha, nếu như không có gương mặt đẹp tựa điêu khắc kia thì ai tin kia là một tổng tài cao ngạo Khắc Trọng Kỳ mà người ta thường tôn kính..

Với những người khác ở đây biết đến thân phận của anh mà nói, thực sự là có chút mất tôn nghiêm.

Anh hốt ha hốt hải chạy đến, thậm chí trán còn đỏ một tầng mồ hôi hột, vội vàng lay mạnh vai Lâm minh Phong, hỏi:

" - Nghi Nghi làm sao, làm sao chứ?"

Tôn nghiêm là cái con mẹ gì, anh còn quan tâm à?

Lâm Minh Phong ngơ ngác nhìn vào phòng cấp cứu, mặt vẫn trắng bệch, đáng vẻ vô cùng đau lòng..

Con người Khắc Trọng Kỳ nheo lại, luồng bất an từ trong tâm can anh quán chặt lấy đầu óc anh..

Không sao đâu! Nghi Nghi sẽ ổn mà, phải không?

Đèn phòng cấp cứu đột nhiên tắt ngóm, Khắc Trọng Kỳ cùng Lâm Minh Phong như nín thở chờ bác sĩ bước ra, vẻ hi vọng trên mặt càng đậm..

Lâu quá..

Lâu thật lâu!..

Thoát cái đã 5 phút mà chưa có ai đi ra, Khắc Trọng Kỳ là người sốt ruột đẩy cửa đi vào..

Thoáng cái anh đã mất đi lí trí, chạy xung quanh phòng cấp cứu, người đâu?

Cảnh trong phòng làm anh tròn tròn mắt, bác sĩ nằm hôn mê, người trên giường thì không thấy đâu..

Bắt cóc sao?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Cảm ơn !

A.. đau quá!

Cô run run mở mắt, trông thấy cảm giác đau như xé da thịt phát ra từ trên thân thể mình không nhận được mà nhúu mày một cái..

Cô biết là mình bị ám sát, thậm chí là biết từ trước, nhưng vẫn là không ngờ đến nhanh như vậy, còn cô là buông lỏng cảnh giác.

Thân thể cô đều là băng bó, khuôn mặt trắng bệch, vành môi tái nhợt khó khăn kêu lên một tiếng, là một giọng rất khàn, tựa như đã rất lâu rồi chưa nói chuyện.

Có lẽ hôn mê rất lâu!

Đôi đồng tử cafe đục lạnh nhạt đảo qua căn phòng trước mắt, cảm giác có chút quen thuộc, chiếc giường này mùi hương cũng rất quen..

Cơ hồ cô đã từng ở đây..

Kết...

Theo phản xạ, đôi đồng tử dò xét chuyển sang thân ảnh cao lớn bước vào, ánh mắt cô đột nhiên dịu dàng đi, nhìn kĩ thì vẫn có một nét cười hoạt bát.

Gặp lại, Hàn Uy Kiệt!

Anh im lặng nhìn cô, biểu tình ngạc nhiên biến hóa vô cùng mừng rỡ rồi lại bối rối, run run nói mang theo một hơi lo sợ.

- Tỉnh rồi, Nghi Nghi!

Cô vốn định gật đầu với anh một cái, động người mới thấy xương cốt ứ ruột, cứng ngắc, cơ hồ không cử động đã lâu.

Mặt anh khẽ biến, vội vàng sáp lại bên cạnh, chân mày thanh tú nhíu lại không vui, lúng ta lúng túng không biết làm gì, khuôn mặt tuấn mĩ lộ ra chút hối hận đáng yêu.

Đáng nhẽ không đưa cô đi không cái hoàn cảnh kia!

Khẽ nuốt khan, mắt đẹp lảng lảng nhìn cô, sự xoắn quýt bối rối hiện nơi đáy mắt, dịu dàng nói:

- Thực xin lỗi, anh biết đưa em đi trong cảnh kia là không đúng!

Gương mặt tuấn mĩ buồn buồn, vừa nói vừa khẽ liếc liếc nhìn cô, lộ ra nét non nớt đáng yêu, sốt ruột đến trên trán đã có tầng mồ hôi mỏng.

Trông thấy một màn như vậy, không nhận được mà cong môi một cái, nét yếu ớt nhợt nhạt càng tăng lên sự kiều mị, dịu dàng chọc người thương tiếc.

Cố gắng xoa đầu anh, khô khan nói:

- Cảm ơn!

Một chữ "cảm ơn" này, chỉ sợ là không đơn thuần như vậy!

Đây đúng là giải thoát!

Nam Cung Thần, chúng ta hết nợ nần! Tôi yêu anh, nhưng tôi cũng hận anh!

Giữa thù hận và tình yêu, mãi mãi không thể dung hòa.. Đối với tình cảm của tôi cho anh, giờ này cũng đã sớm nguội lạnh.

Chúng ta từ nay không liên can nhau! Nhưng nếu một ngày, anh cản trở kế hoạch trả thù của tôi đối với ba anh, tôi tuyệt không do dự mà trở mặt đối nghịch với anh, mà chắc chắn.. không nương tình!!!

Có trách, thì trách duyên phận thôi

Lâm Ngọc Nghi nhìn Uy Kiệt, trong lòng trào lên tư vị phức tạp. Đây, là lần thứ hai anh cứu tôi!

Nhìn nhìn nét ngây ngô trên mặt anh, nụ cười yếu ớt trên môi càng đậm, nhẹ nhàng xoa xoa đầu dưới con mắt si ngốc của người kia.

Uy Kiệt thấy một màn như vậy không khỏi ngây ngốc nhìn, mà trên mặt cũng có chút giận tui.

Là nam nhi, ai lại để một nữ nhân sờ đầu mình!

Âm thầm mím môi, ưỡn ngực, vòng tay ôm cô vào lồng ngực mình, môi mím treo lên một nụ cười thỏa mãn...

Một tiếng "A ~", mi tâm cô hơi nhíu, không vui nhìn sự va chạm vết thương của mình.

Mà anh lúc này nhận ra hành động của mình vô thường lộ liễu, cánh môi lại mím chặt, lí nhí nói một câu " Xin lỗi!"

Cô vẫn cứ nhìn anh cười, càng ngày càng đậm, cho đến khi bật giọng dậy véo lấy má anh, ở trong lòng anh thù thì: " Cảm ơn rất nhiều!"

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Ngoại truyện : Tâm Lâm Ngọc Nghi

Mưa...

Ta ngồi trên giường, tầm mắt hướng về khung cửa sổ, ngây ngốc nhìn...

Ta là Lâm Ngọc Nghi, đáng yêu, hoạt bát trước mắt cha, mẹ nuôi của ta

Hay...

Ta là Trương ngọc Nghi lạnh lùng, một lòng luôn chìm trong thù hận?

A...

Gió lùa qua cửa sổ, làm thân thể ta run lên từng đợt, vội vàng kéo chăn sâu hơn, bỗng nhiên ta nhận ra. Thân thể ta có thể được ấm lên, nhưng trái tim ta vĩnh viễn vẫn..

Có lẽ, ở thời điểm này, ta đã sai rồi!

Nhưng, ta không hiểu, rốt cuộc là sai ở đâu?

Ban đầu ta nỗ lực học, nỗ lực xây dựng thế lực xung quanh ta để trả thù, và trong lúc ấy, ta trở về..

Ta biết Khắc Trọng Kỳ, thậm chí muốn trên đũa để hắn hỗ trợ ta phục vụ mục đích một chút..

Ta biết Lâm Minh Phong, biểu ca của ta, hắn theo ta, chỉ dạy ta, bên cạnh ta từ bé, ta cũng sớm biết hắn nảy sinh thứ tình cảm không nên có với ta, ta vẫn thờ ơ, không để ý chuyện đó, chỉ bởi vì ElecDeath của ta còn phụ thuộc vào hắn, cần sự điều hành, hỗ trợ và cả bộ óc linh hoạt của hắn..

Ta biết Nam Cung Thần, ta và hắn lần gặp đầu tiên là ở vườn trường, lúc ấy, giấc mơ ấy, hắn làm cho lòng ta khẽ động.

Về sau ta và hắn đã dần rút bớt khoảng cách, mà trong lòng ta, cũng thật sự có vị trí của hắn, chỉ tiếc.. phụ thân hắn lại là kẻ mà tâm tâm niệm niệm muốn băm vằm ra từng mảnh để phục thù..

Ta từng nghĩ, nếu ta sinh ra như mọi người thì chắc ban đầu, ta cũng đang là một cô gái ở tuổi thanh xuân, ta được sống, được theo đuổi tình yêu, ước mơ của ta, được dựa vào bờ vai của một người, mặc kệ thế gian không lo nghĩ. Chứ không phải một con người đắm chìm trong thù hận như bây giờ..

Phải! Ta đã mơ, đã từng mơ một cuộc sống như vậy, ta được như bản thân, ta sống cho chính ta, nhưng...

Sao lại thành ra như thế này?

Bây giờ, ta yêu người con trai của kẻ thù, ta mặc kệ mọi thứ, ta ngồi ở đây, nhìn trời mưa...

Rốt cuộc là sai ở đâu?

Ta rũ mắt, ta đã bỏ lỡ nhiều thứ rồi!

Ta sai, là khi được sinh ra trong một hoàn cảnh khác người, là khi nuôi cho mình sự phẫn hận ăn mòn cả trái tim..

Nhưng ta, có lẽ vẫn chưa hoàn toàn sai!

Trên đời này, ta vẫn còn một Hàn Uy Kiệt, yêu ta, luôn nhìn phía sau ta, đợi ta..

Lòng ta khẽ động, hắn cứu ta hai lần, vì ta mà làm nhiều chuyện như vậy, rốt cuộc cũng nên báo đáp rồi...

"- Nghi Nghi, sao thế, rất lạnh à? "

Ta cười cười nhìn bóng dáng anh tuần trước mắt, mày kiểm nhú lại, cả khuôn mặt tuần dật đều là lo lắng nhìn ta, bàn tay nhẹ nhàng bao phủ bàn tay ta, truyền hơi ấm..

"Hàn Uy Kiệt, ta biết ngươi có tình cảm với ta, nhưng.. ta không thích ngươi!" - Ta mím môi nói, con ngươi nhìn chăm chăm vào biểu tình người con trai trước mắt, khấn Trương.

Hắn thoáng sững sờ, khuôn mặt là một mảng đau lòng, bàn tay nắm lấy ta siết chặt..

Ta buồn cười nhìn hắn, nói:

"Nhưng, cho ta thời gian, được không?"

Hắn sững sờ trong chốc lát, bỗng bao phủ lên môi ta một cái hôn dịu dàng, ôn nhu, trầm ấm nói:

"Thời gian? Ta cho Nghi Nghi cả đời.."

Ta nở nụ cười, chủ động đáp lại cái hôn của hắn...

Mọi thứ, cũng nên buông xuống rồi...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Nha Đầu! Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.